

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

243

விலை :
ரூபா 100/=

பவளவிழா நாயகர்
வே. தில்லைநாதன்

ஒள:21

கட:03

243

பரிதவினி மூலம் விர்வும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506

தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862

இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk

தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk

அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka

வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றுக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)

சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka

ஒரு வருடம்	: ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம்	: ரூ 5,000/=
ஆயின் சந்தா	: ரூ 20,000/=
ஒரு வருடம்	
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களின் பொறுப்பாகவர்கள்.
- புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- கவிதைகள்
 - ராணி சீதரன் 11
 - சண்முகபாரதி 15
 - வானதி வேதா இலங்காநிலகம் 21
 - இ. ஜீவகாருண்யன் 21
 - நல்லையா சந்திரசேகரன் 40
 - ஆதவ் ரவீ 46
 - கமலினி சிவநாதன் 48
- சிறுகதைகள்
 - ஜானைதா ஷெரீப் 09
 - வி. ஜீவகுமாரன் 23
 - ருஸ்னா நவாஸ் 30
 - கனஹா கந்தசாமி 37
- கட்டுரைகள்
 - திருமலை சுந்தா 03
 - பேராசிரியர் கோபன் மகாதேவா 06
 - பேராசிரியர். மா. கருணாநிதி 17
 - பேராசிரியர் யோகராசா 27
 - பவானி சற்குணசெல்வம் 33
- நூல் அறிமுகம்
 - வசந்தி தயாபரன் 42
- பத்தி
 - தமிழ்மணி மானா மக்கீன் 45
- வாசகர் பேசுகிறார் 47

ஆசிரியர் பக்கம்

எழு தசாப்தகாலம் தனது ஓயாத எழுத்துக்களால்

ஈழத்து இலக்கிய உலகை வளம்படுத்திய

திருமதி பத்மா சோமகாந்தன்

தனது பதினேழாவது வயதில் எழுதத் தொடங்கி எண்பத்தாறு வயதுவரை - தனது இறுதிக்காலம்வரை ஓயாது எழுதி தனது எழுத்துக்களால் ஈழத்து இலக்கிய உலகை வளம்படுத்திய திருமதி பத்மா சோமகாந்தன், 15-07-2020 மாகை அமரரானார் என்ற செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகைப் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

பத்மா சோமகாந்தன் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையில் 05-03-1934 அன்று ஓர் அந்தணர் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவர் சிரேஷ்ட தராதர வகுப்பில் படிக்கும்போது எஸ்.டி. சிவநாயகத்தை ஆசிரியராகக்கொண்ட சுதந்திரன் பத்திரிகை 1951^{ஆம்} நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் "இரத்தபாசம்" என்ற கதைக்கு முதற்பரிசு பெற்றதன்மூலம் இலக்கியவுலகில் பிரவேசித்தவர். அமரராவதற்கு சில மாதங்களுக்கு முன்னர் மார்ச்சுமாத ஞானம் இதழில் எழுதிய "பெண்களின் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தும் மகளிர் தினம்" என்ற கட்டுரையே கடைசியாக இவர் எழுதிய கட்டுரையாகும்.

மாணவப் பருவத்திலேயே பத்மா சிறந்த மேடைப்பேச்சாளராகத் திகழ்ந்தவர். தமிழரசுக்கட்சியின் மேடைகளில் பேசியிருக்கிறார். இப்படி இவரது மேடைப்பேச்சைக் கேட்கவந்து அறிமுகமானவர்தான் இவரது கணவரான சோமகாந்தன்.

இவர், ஆசிரிய நியமனம் பெற்று பின்னர் ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராகத் தொழிற் தகைமையைப் பெற்றுக் கொண்டார். ஆசிரியையாகத் தமது தொழிலை ஆரம்பித்த திருமதி பத்மா முதலாம்தர அதிபராகப் பணிபுரிந்து உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளராகப் பதவி உயர்வுபெற்று ஓய்வுபெற்றவர்.

பல சிறுகதைகளும் அதேசமயம் ஏராளமான கட்டுரைகளும் எழுதியிருக்கும் திருமதி பத்மா சோமகாந்தன், தினக்குரல் ஞாயிறு இதழில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சாதனைப்பெண்கள் பற்றியும், கலைக்கேசரியில் 75இற்கும் மேற்பட்ட இசைவல்லுனர்களையும் பற்றி எழுதியிருப்பவர்.

கடவுளின் பூக்கள், வேள்வி மலர்கள், புதிய வார்ப்புகள், கரும்பலகைக் காப்பியங்கள், இற்றைத்திங்கள் முதலான சிறுகதைத் தொகுப்புகளை வரவாக்கியிருக்கும் இவர், இந்நூல்களுக்காக தமிழ்நாடு லில்லி தேவசிகாமணி பரிசு, சென்னை இந்து நாளிதழின் பாராட்டு, சாரக் மகளிர் சங்கத்தின் பரிசு, வடக்கு - கிழக்கு மாகாண அமைச்சின் சாகித்தியப் பரிசு ஆகியனவற்றைப் பெற்றிருப்பவர்.

இவைதவிர "ஈழத்து மாண்புறு மகளிர்" பற்றிய நூலை 2002^{ஆம்} எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். ஈழத்து தமிழ்ப்பெண் ஆளுமைகள் என்ற நூலையும் வரவாக்கியிருக்கிறார். சிறுவர்களுக்காக "அனுமான் கதை" என்ற நூலையும் தந்திருக்கிறார். உலகப் புகழ்பெற்ற சுவாமி சின்மயானந்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியிருக்கிறார். திருமதி பத்மா ஒரு பெண்ணியச் சிந்தனையாளர். "பெண்ணின் குரல்" சஞ்சிகைக்கு ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார்.

ஊடகத்துறையில் கடமையாற்றும் பெண்களின் ஆளுமையை வலுப்படுத்தவும் அவர்களின் நன்மைகளைக் கவனிப்பதற்குமாக இயங்கிய "ஊடறு" என்ற அமைப்புக்குத் தலைமைதாங்கி சிலகாலம் வழிநடத்தியுள்ளார். திருமதி பத்மா ஆங்கிலத்திலும் எழுதும் திறன்வாய்ந்தவர். உலகெங்கும் பரவிவாழும் தமிழ் மக்களின் பிள்ளைகள் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் சமய நெறிகளையுமாவது தெரிந்திருக்கவேண்டும் எனக்கருதி அவர்களுக்காக Stories from Hindu Mythology என்ற நூலை எழுதியிருக்கிறார்.

இவரது கணவன் திரு. சோமகாந்தன் அரசபணியில் உயர்பதவி வகித்தவர். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் இயங்கு சக்தியாக இருந்தவர்களில் முக்கியமானவர். திருமதி பத்மா கணவரது இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கெல்லாம் உற்ற துணையாக இருந்தவர். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முக்கிய பெண் ஆளுமையாக இயங்கியவர். இவர் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நிர்வாகசபை உறுப்பினராக விளங்கி, பல்வேறு கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கும் சமூகச் செயற்பாடுகளுக்கும் உறுதுணையாக இருந்தவர்.

பிற்பட்ட காலத்தில் இவர் கொடகே நிறுவனத்துடன் இணைந்து சிங்கள, தமிழ் இன ஒற்றுமைக்கான இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுவந்தார். 2019^{ஆம்} ஆண்டில் கொடகே வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது இவருக்கு வழங்கப்பெற்றது. இவரது இழப்பு ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும்.

பவளவுழா நூயகர் வே. தில்லைநாதன்

அறிந்தவர் சிலர் இருக்க, பலருக்கும் அறியாமல்போன ஈழத்து இலக்கிய ஆளுமைகள் ஏராளம். அவர்கள் வாழும்போதே அவர்களைக் கண்டு கொள்ளாதது நம்மவர்கள் விட்ட பாரிய தவறுகளில் முதன்மையானது. அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள், மரணித்தார்கள் என்று காலமும் நகர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றது. வல்லமை, ஆளுமை இருந்தும் இலக்கிய, கல்வி, புலமை மிகுந்திருந்தும் அளப்பரிய சேவைகள் ஆற்றியோரை நாமும் அவர்கள் வாழ்ந்திருக்கும்போதே வாழ்த்தி போற்று வோமே. அப்படியான வாழ்த்துகளுக்கும் போற்றுதலுக்கும் உரியவராக எனது மனதில் முன் வந்தவர்தான், இலக்கிய ஆளுமை யாளரான வே. தில்லைநாதன் அவர்கள்.

வே. தில்லைநாதன் அவர்களை நான் முதல் முதலாக சந்தித்த ஞாபகத்தை நினைவூட்டிப் பார்க்கின்றேன். அப்போது நான் திருக்கோணமலை இந்துக் கல்லூரியில் உயர்தர வகுப்பின் மாணவனாக இருந்த நேரம். புது ஆசிரியர் ஒருவர் வந்திருப்பதாகவும், அவர் ஆங்கில ஆசிரியராக வந்திருப்பதாகவும் பேசிக்கொண்டார்கள் சகமாணவர்கள். நான் அது பற்றி எந்த நினைவுகளும் அற்றவனாய் இருந்தேன். என்ன ஆச்சரியம் எங்கள் ஆங்கில வகுப்புக்கு அந்தப் புது ஆசிரியர்தான் வந்திருந்தார். இருபத்தைந்து வயதிற்கு உட்பட்டவராக அவரின் தோற்றம் இருந்தது. தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட அவர் எங்களை ஒவ்வொருவராக எம்மை நாமே அறிமுகம் செய்து கொள்ளுமாறு கூறினார். எங்கள் வகுப்பில் ஏழு மாணவர்கள். யார் முதலில் எழுப்புவது என்று தீர்மானிக்க முடியாததை உணர்ந்து கொண்ட அவர் என்னைத்தான் கைவிரல் காட்டினார். நான் எழுந்து தமிழ் மொழியில் என்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டேன். புன்சிரிப்புடன் தலையை சற்று ஆட்டி.. “நீங்கள் ஆங்கில

மொழியில் அறிமுகம் செய்துகொள்ள வேண்டும்” என்றார். இப்படித்தான் எங்கள் முதல் அறிமுகம் இருந்தது. பத்து நாட்களின் பின் அவர் வேறு வகுப்புக்குச் சென்று விட்டார். எனக்கு என்னமோ ஒருமாதிரியாக இருந்தது. அவரின் முகம் அந்தளவு என்ன விந்தை செய்ததோ! அவரின் பார்வை, அதில் படர்ந்திருந்த ஏதோவொரு வசீகரம்.... இப்படித்தான்.. அவர் ஆசிரியராகவும் நான் மாணவனாகவும் காலமானது காய்நகர்த்தி வேடிக்கை பார்த்தது.

இவர் யாழ்மட்டுவில் 17-01-1945இல் பிறந்தார். தந்தையார் வேலுப்பிள்ளை பாடசாலை அதிபர். கவி புனையும் ஆற்றல் பெற்றவர். தாயார் வள்ளிப்பிள்ளை ஒரு ஆசிரியை. இந்திய சஞ்சிகைகள் வாசிப்பதில் ஆர்வம் உள்ளவர். தாயாரின் தூண்டுதல் இவருக்கு வாசிப்பு பசியினை ஏற்படுத்த நல்ல நூல்களைத் தேடிவாசிக்கும் பக்குவம் இளம்வயதிலேயே உண்டாகிவிட்டது.

இவரது ஆச்சி அதாவது அம்மம்மா நல்ல கதை சொல்லி. கால்களை நீட்டி வைத்துக் கொண்டு அருமையான கதைகளை சொல்லி அசத்துவாராம். கதை சொல்லிக் கொண்டு பனையோலை கொண்டு எதையாவது இழைத்துக் கொண்டிருப்பாராம். பேத்தியாரின் கதை சொல்லல், தாயாரின் வாசிப்பு ஊக்கம், தந்தையாரின் இலக்கியப் புலமை எல்லாமே சேர்ந்து இலக்கிய ஆர்வத்தை இளமையிலேயே உண்டாக்க எழுதிப் பார்ப்போமே என்று பேனாவினைத் தூக்கினாராம்.

பாடசாலைக் காலத்தில் தமிழ் ஆசிரியர்

- திருமலை சுந்தா

கட்டுரை எழுதச் சொல்லியிருக்கிறார். மணி அடித்ததும் சகல மாணவர்களின் கட்டுரைகளையும் வாசித்த ஆசிரியர், இவரின் கட்டுரையை மட்டும் எடுத்துச் சென்றிருக்கின்றார். ஆர்வக் கோளாறினால் ஆசிரியர் பின்சென்ற இவருக்கு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. அந்த ஆசிரியர், ஆசிரியர்கள் அறையில் தனது சகஆசிரியர்களுக்கு அந்தக் கட்டுரையினை வாசிக்கக் கொடுத்து இவரைப் புகழ்ந்து கொண்டிருந்தாராம். இவருக்கு எப்படி இருந்திருக்கும்? தலைகீழாக மகிழ்ச்சியில் துள்ளிக் குதித்தாராம்.

இவருக்கு ஒரு ஆணும் பெண்ணுமாக இரண்டு சகோதரங்கள். தங்கை காலமாகி விட்டார். தம்பியார் ஒரு பட்டதாரி. இவரது துணைவியார் லீலாவதி ஓய்வுபெற்றவர். வர்த்தக ஆசிரியை. மகள் பாடினியும் மருமகன் குகசீலனும் மருத்துவர்கள். அஞ்சனா, அர்த்தனா என இரு பேரப்பிள்ளைகள். திருக் கோணமலைக்கு 1970இல் ஆசிரிய நியமனத்துடன் இந்துக்கல்லூரியில் ஆங்கில ஆசிரியராகி தற்போது திருக்கோணமலையை வசிப்பிடமாக்கிக் கொண்டார். ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணியாற்றி சிரேஷ்ட ஆங்கில விரிவுரையாளராகப் பணி ஓய்வுபெற்றார்.

எழுத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1964இல் கலைச்செல்வி மாசிகையில் 'மட்டுவிலான்' என்ற புனைபெயரில் முதலாவது சிறுகதை பிரசுரமானது. அதனைத் தொடர்ந்து சுதந்திரன் பத்திரிகையில் ஒன்பது சிறுகதைகள் வெளியாகியுள்ளன. அவர் அனுப்பிய கதைகளில் ஒன்றை அவர்கள் அப்போதிக்கரிமாரின் மலருக்கு வழங்கியிருந்தனர். மணவாழ்வின் பின்னர் தமது சொந்தப் பெயரில் எழுதியதோடு 1970இல் வீரகேசரியில் லீலாமணாளன் என்ற புனைபெயரில் கிண்டல் கதைகள் பல எழுதியுள்ளார்.

மட்டுவிலான், லீலாமணாளன் என்கிற புனைபெயர்களில் சிரி கதைகள் வீரகேசரி இதழ்களில் தந்தவர். அத்துடன் பல சிறுகதைகளையும் இரு குறுநாவல்களையும் எழுதியுள்ளார். சுதந்திரன் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இவரின் சிறுகதை ஒன்றினை வாசிக்கலாம். வீரகேசரியில் அதிக சிறுகதைகள் எழுதி இருந்தாலும் ஞானம், மல்லிகை போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் எழுதி உள்ளார். சிறுகதை அனுப்பச் சொல்லி சுதந்திரன் பத்திரிகையில் இருந்து வந்த

கடிதத்தைப் பெருமையுடன் நினைவுகூர்ந்தார். 'இடரும் உறவும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு 2011^{இல்} வெளிவந்தது. இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பின் முன்னுரையில் வே. தில்லைநாதன் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்: "எனது சிறுகதைகள் உளவியலை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. யாருக்காகவும் எனது தடத்தை நான் மாற்றிக்கொள்ள முயன்றால் அது போலித்தனமாகிவிடும் என நம்புவன். முற்போக்கு, நற்போக்கு என எந்த அணியிலும் நான் என்னைப் பிணைத்துக் கொண்டதில்லை. இரு சாராரிடையேயும் என்னைக் கவர்ந்த படைப்பாளிகள் இருக்கின்றார்கள், படைப்புகள் இருக்கின்றன. அத்தோடு நான் எழுத்தைத் தவமாக கொண்டவனுமல்ல. அவ்வப்போது அஞ்சாதவாசம் புரிந்திருக்கின்றேன். இத் தகைய காரணங்களினால் எழுத்துலகில் எனது பெயரை தக்கவைக்க முடியாது போனதுண்டு"

கலைச்செல்வி மாசிகையின் ஆசிரியர் சிற்பி சரவணபவன் அவர்கள் 'கலைச்செல்வி பண்ணையில் விளைந்த எழுத்தாளர்களெனக் குறிப்பிட்டவர்களில் அவரது புனைபெயரான 'மட்டுவிலான்' என்பதும் இடம்பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

செங்கை ஆழியான் அவர்கள் எழுதிய 'ஈழத்து சிறுகதை வரலாறு' என்ற நூலில் 'மட்டுவிலானின் சிறுகதைகள் சற்று வித்தியாசமான களத்தையும், கருவையும் கொண்டவை. குடும்ப உறவுகளின் ஒற்றுமையையும் பாசப்பிணைப்பையும் அவரது கதைகளில் காணலாம். பாத்திர வார்ப்பு தத்ருபமாக அவரது கதைகளில் அமைந்துள்ளது' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வீரகேசரி பிரசுரமாக இவரது 'இதயத் தந்திகள் மீட்டப்படுகின்றன' என்ற நாவல் 1978^{இல்} வெளிவந்தது.

தொழில்ரீதியாக ஆரம்பத்தில் அரச சேவையில் பாடசாலை ஆசிரியராக, சேவைக்கால ஆலோசகராக, கல்வியியல் கல்லூரி ஆசிரியராக இருந்து நிரந்தர விடுவிப்பும் பெற்று பல்கலைக்கழகத்தில் திருமலை வளாகத்தில் ஆங்கில விரிவுரையாளராக சிறப்பாய் பணியாற்றியுள்ளார். சிந்தாமணி, மல்லிகையிலும் குறுநாவல்கள் வெளியாகிய தோடு அநேக ஆக்கங்கள் வீரகேசரி, கூடரொளி, சிரித்திரன், ஞானம் உட்பட சில சிற்றிதழ்களிலும் வெளியாகியுள்ளன.

இவரது ஆங்கில எழுத்தைப் பொறுத்த வரை முதலாவது கதை 1985இல் 'த ஐலண்ட்' பத்திரிகையில் பிரசுரமானது. ஆங்கில மேலதிக கல்விக்காக இங்கிலாந்து சென்றபோது இவருடன் ஒன்றாய் கல்வி கற்ற ஆங்கிலேயர் ஒருநாள் இவரைப் பார்த்து "நண்பரே உமது கதை மிக சிறப்பாகத்தான் இருக்கின்றது. ஆனால் ஆங்கில மொழிநடை பழைய காலத்தையே நினைவூட்டுகின்றது" என்றாராம். சார்ல்ஸ் டிக்கின்ஸ், (Charles Dickens), ஜேன் அஸ்டரின் (Jane Austin) போன்றவர்களின் தனது வாசிப்பே இதற்கான காரணமென உணர்ந்துகொண்டு சிறிது காலம் ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதைத் தவிர்த்து இருந்தார். 2000 ஆண்டின் பின்பே ஆங்கிலத்தில் எழுத ஆரம்பித்தார். ஆங்கில எழுத்து நடையை மாற்றிக் கொண்டார்.

ஞானம் ஞானசேகரன் அவர்களின் 'எரிமலை' என்ற நாவலினை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். கொடகே நிறுவனம் இந்த நாவலினை வெளியிட்டுள்ளது. சிறந்த நாவலென்ற விருதினையும் இந்த நாவல் பெற்றுள்ளது.

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பாண்டித்துவம் உள்ள வே. தில்லைநாதன், சாதாரண மனிதனாகவே தன்னடக்கத்துடன் அமைதியான போக்கில் வாழ்ந்து வந்தார்.

க.பொ.த வகுப்பில் அவரது காலில் செய்து கொண்ட சத்திரசிகிச்சையின் பின்னர் கற்கவேண்டும் என்கிற வெறி ஆங்கில பயிற்சி கலாசாலையில் இருந்தே பல்கலைக்கழகம் சென்றது எல்லாமே அவரது விடாமுயற்சியை தன்நம்பிக்கையினை எமக்கு ஏதோவொரு படிப்பினைையை உணர்த்துகிறது.

இவரது வாழ்வில் ஏற்பட்ட ஒரு துன்பகரமான நிகழ்வால் எழுதுவதைக்கூட

நிறுத்தி வைத்திருந்தார். அவரது மூத்த மகள் தீபாவின் மரணம் அவரை வெகுவாகப் பாதித்தது. பெனிசிலின் ஒவ்வாமை காரணமாக ஏற்பட்ட மரணம் இன்றுகூட அவரின் மனதில் மாறாத புண்ணாக, வடுவாக இருப்பதை அவரின் செய்கைகள் எனக்கு கூறி நிற்கின்றன.

"He is a great reader" - இப்படி அவரைப் புகழ்ந்தவர் அவர் கல்வி கற்றபோது அவரின் கல்லூரி அதிபர் ஆவார். எழுத்தாளனுக்கு கிடைக்கக்கூடிய கௌரவம் இதைவிட்டால் வேறு ஏது? எனது எழுத்து உழைப்புக்கு இதுபோதும் என்றார் பெருமையாக. தனது மகளை பெருமைப்படுத்தி எப்பவோ நடந்த சம்பவத்தை எனக்கு நினைவூட்டி சிரித்து மகிழ்ந்தார். அப்போது அவரது மகள் 3^{ஆம்} ஆண்டில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்தாராம். தான் அப்போது கலாசாலையில் இரண்டாம் புதுமுக வகுப்பில் இருந்தாராம். இதைச் சொல்லி மகள் குதூகலப்படுவதைப் பெருமையாகச் சொல்லி என்னுடன் மகிழ்ந்து கொண்டார். கலவரம், பாதிப்பு, இடம்பெயர்வு இவரையும் விட்டுவைக்கவில்லை. இதனால் இலக்கிய சாதனை ஏதும் தன்னால் செய்ய முடியவில்லை என்பது இவரது மனக் குறைகளில் ஒன்றென அறிந்துகொண்டேன்.

இலக்கியப் போட்டிகளில் அரிதாகப் பங்கு கொண்டுள்ள போதும் மல்லிகை குறுநாவல் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தையும் கனடா உதயன் சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தையும் இலங்கை மட்டத்தில் நடைபெற்ற ஆங்கில குறுங்கதை போட்டியில் மூன்றாம் இடத்தையும் பெற்றதை அறிந்துகொண்டேன். ஆனந்த விகடன் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் கலந்து கொண்டார். பரிசுகள் எதுவும் பெறவில்லை. ஆனால் ஆனந்த விகடனில் இவரது சிறுகதை வெளிவந்தது.

இயலாத காலத்தில் நேசிக்கும் துணைவி. ஆதரவாக இருக்கும் மகள் மருமகன்... வலி நிவாரணிகளான பேரக்குழந்தைகள்.... இவர்களை நான் நேரில் கண்டுகொண்டேன். இப்போது பவளவிழாகாணும் நாயகராக இந்த இலக்கிய ஆளுமையைக் கண்டது, பேசி மகிழ்ந்தது... என் ஆங்கில ஆசானுக்கு... வணங்கி... எனது வாழ்த்துகளோடு.. நீண்ட காலம் நோயற்ற வாழ்வுடன்....வாழ்ந்து இலக்கியம் செய்ய.... அந்த ஏக பரம்பொருளை வேண்டுகிறேன்.

○○○

தமிழ் பேசும் மக்களின் அரசியல் தீர்வுக்கு எம் 'தமிழ் மக்கள் சமாதான சபை' (TAMIL PEOPLE'S PEACE COUNCIL)

எமது **ஞானம் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை** யின் ஜூலை மாத ஆசிரியர் பக்கம், ஈழத் தமிழருக்கு ஒரு முக்கியமான பலன்தரும் அரசியல் ஆலோசனையை மிகவும் விவேகத் துடன் அளித்து உள்ளது. அதைத் தொடர்ந்து என் ஒரு சிந்தனைக்கருவை இந்த ஆகஸ்ட் இதழில் நேயர்களுக்கும் ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கும் சுருக்கமாய்ப் பிரேரிக்கிறேன். அச் சிந்தனைக்கு, அவர்கள் வழியில் உருவம் கொடுக்கும் பொறுப்பு நாம் தெரிவு செய்யும் கட்சிகளின் பா.உ.கள் கையிலேயே உண்டு. ஏனெனில், அவர்களே மக்கள் அதிகாரமும், உரிய திறனும், அனுபவமும் கொண்டவர்கள்.

எவரெவர் இறுதியில் எமது பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளாகத் தெரிவுசெய்யப் படுவர் என்பதைப் பற்றி இன்றே சில உண்மைகள் தெரிந்தவையே. ஒன்று, அவர்கள் எல்லாரும் தமிழ் பேசுபவர். அத்துடன், திறமையுள்ள, தமிழ் மக்களின் தலைவர்களாகவே முன்வந்துள்ளனர். தத்தம் தொகுதிகளின் மக்களின் பெரும்பான்மை வாக்குகளின் ஆதரவுள்ள, மக்களின் ஆதங்கங்கள், பிரச்சனைகளை அறிந்த தலைவர்களாகப் பயிற்சி பெற்றோர். எனவே, அந்தத் திறமைசாலித் தலைவர்களுக்கு இப் பிரேரணையை, ஞானம் சஞ்சிகை மூலம் இன்று அளிக்கிறோம்.

அதாவது:

நீங்கள் பிரதிநித்துவம் வகிக்கும் ஈழத்துத் தமிழ் இனம் இன்று உலகத் தமிழர்களிடையே ஒரு அதிவிசேடமான பொறுப்பு நிலைக்கு

வரலாற்றுச் சம்பவங்களினால் உந்தப்பட்டு நிற்கிறது. அந்த விசேட நிலைக்குப் பின்னால் ஓர் ஏழு தசாப்தங்களின் அரசியல் இழுபறிகள், தில்லுமுல்லுகள், இலட்சக்கணக்கான உயிர்ச்சேதங்கள், கோடிக்கணக்கில் பற்பல பொருளாதாரச் செலவுகள், நட்டங்கள், கற்பழிப்புகள், குடும்பச்சிதறல்கள், நாடுதுறத்தல்கள் போன்றமானிட இன்னல்களும் துன்பங்களும் இடம்வகிக்கின்றன. யார் அநுபவித்தாலும் அவை துன்பங்களே. துன்பங்கள் இனிமேல் வேண்டாம். எனவே எம் துன்பநிலையை மேலும் நீடிக்காது சமாதான வழியில், மத்தியில் அதிகாரம் பெற்றுவரும் எவ் அரசுடனும் பேச்சுகள், இராசத்தீரங்கள் மூலம் தீர்த்து வைக்கும் பொறுப்பு தேர்வு வென்றோருடையது. அதற்கு ஒரு வழியாகவே மேற்கூறிய சபையைக் கருவியாக உங்களுக்குப் பிரேரிக்கிறோம்.

எம் பழைய தலைவர்கள், மறைந்த **இராமநாதன், செல்வநாயகம், தொண்டமான், சிசீஸ், அஷ்ரப்**, போன்றோர் தொடக்கம் அண்மைக் காலங்களில் ஆயுதப் போரிட்டு மடிந்த பல குழுக்களின் இளம் தலைவர்களும், உமக்கு எம் உரிமைகளை நிலைநாட்டும் பொறுப்பை அளித்துச் சென்றுள்ளார்கள் எனலாம்.

இப் பின்னணியிலேயே ஆகஸ்ட் ஐந்தின் ஒன்பதாவது தேர்தலில், மக்கள் வாக்கை வேத வாக்காகவே நாம் கருதி, இனிமேல், எம் மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய நீங்கள் ஒன்றாகி என்ன செய்யலாம் என இப்போ எம் சிந்தனைக் கருவைச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

வெற்றிபெற்று, பா.உ.களாகும் நீவிர் எல்லாரும், அதிகமான பா.உ.கள் உள்ள கட்சியின் தலைமையில் ஒன்றாகக்கூடி, 'தமிழ் மக்கள் சமாதான சபை' (TAMIL PEOPLE'S PEACE COUNCIL) எனும் (அல்லது அதைப் போன்ற) ஒரு கூட்டு அமைப்பை உடனேயே நிறுவினால், மேற்கொண்டு இந்த நாட்டின் மத்தியிலே தெரிவு செய்யப்படும் எந்த ஒரு

பேராசிரியர்
சோபன் மகாதேவா
(லண்டன்)

கட்சியின் அரசுடனும் தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமைகள் பிரச்சினைகள் யாவும் பற்றிப்பேசி நீங்கள் முடிவுகள் எடுப்பது இலகுவாகும், பலப்படும். உம்செயல் முறைகளைப் பேசி இணங்குவது உங்களின் முதல் பொறுப்பும் கடமையும் ஆகும். உங்கள் நோக்கங்களோ, மொழிவழி ஒற்றுமை, ஒத்துழைப்பு, பரஸ்பரம் விட்டுக் கொடுப்பு, பொதுநலன் ஆகும். பா.உ.களாக, பாராளுமன்ற வளாகத்தை உம் கூட்டங்களுக்குப் பாவிக்க, உம்மால் இயலும்.

இக் குறுகிய சமர்ப்பணத்தின் முடிவாக, ஒருசில குறிப்புகள்: என் மேற்கூறிய பிரேரணை நிறைவு பெறுவதற்குச் சட்டத்தில் பெரிய தடைகள் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அத்துடன் எமது இலங்கைத் தீவு மிகச் சிறியநாடுதான் எனினும், உலகின் மிக அழகிய, வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற, முக்கியப் பூகோள நிலையில் உள்ள ஒரு பிரசித்தமான சமய வழிபாட்டுத் தலமுமாகும்.

உண்மையில், எமது அரசியல் பிரச்சினைகளை இந்தக் கட்டத்தில் தீர்த்தோமானால், இத்தீவின் மக்களாக நாம் பெருமை கொள்ள இடமுண்டு. அதற்காகிய ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம் இத் தேர்தலின்பின் நிச்சயம் வருகிறது. அதைத் தவற விடாமல் இத்தனை தசாப்தங்கள் நாம் பட்ட இன்னல்கள், பிரயத்தனங்களின் கிரீடமாகச் சிங்களத் தலைவர்கள், கட்சிகளுடன் சமரசச் சமாதானப் பேச்சுக்கள் மூலம் எமது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து, நிம்மதியுடன், உலக சமுதாயத்தின் சரிநிகர் அங்கத்தினராக, ஒற்றுமைபெற்று, நான்கு மதத்தினரும், நான்கு பிரதம இனத்தினரும் பல்லாண்டு வாழ எம் பிரதிநிதிகளாகிய நீங்கள் எமக்கு வழிவகுத்துத் தருவீர்கள் என நம்பி, எங்கள் சிந்தனையையும் கோரிக்கையையும் உங்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கிறோம். வணக்கம்.

○○○

அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஆ. இராஜகோபால் ரூபகார்த்தச் சிறுகதைப்போட்டி (2020) முடிவுகள்

முதற்பரிசு – ரூபா ஐயாயிரமும் சான்றதழும்

1. ஒரு போத்தல் தண்ணீர்

எஸ். ஐ. நாசூர்கனி, 42, பேரா வீதி, வாழைத்தோட்டம், கொழும்பு-12

இரண்டாம் பரிசு ரூபா மூவாயிரமும் சான்றதழும்

2. கான்யத் தலைவன்

ஈழநல்லூர் கண்ணதாசன் 203, புங்கன்குளம் வீதி, அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்.

மூன்றாம் பரிசு ரூபா இரண்டாயிரமும் சான்றதழும்

3. நுன்னாயர்க் கொல்லி

எஸ்.சிவகலை (Dr. S. Ratha), 49B, 33-ஆவது ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு-06

பின்வரும் கதைகள் பரிசுச் சான்றதழ்கள் பெறுகின்றன :

4. தூறல்கள் மழையாகலாம்

விமல் பரம், லண்டன்

5. நெருப்புப் பெட்டி

முஸ்லீன், 189- 3/4, Mahavidyalaya Mawatte, Colombo -13

6. அம்மாவின் எண்பதாவது பிறந்ததின உரை

கே.எஸ்.சதாகர், அவுஸ்திரேலியா

7. அவளா இவள்

தேவகி கருணாகரன், அவுஸ்திரேலியா

8. வெறுமை

கீர்த்தனி வாசன், அவுஸ்திரேலியா

9. ஐந்தாம் பெற்றால்

வயிரமுத்து சிவராசா, ஜேர்மனி.

10. சதமுயற்சி என்னும் கற்பனை

எஸ்.பி.கிருஷ்ணன் 244/4 கண்டி ரோட், அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்

(நடுவர்கள்: “சாகித்திய ரத்னா” தெளிவத்தை ஜோசப், புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன், டாக்டர் ச. முருகானந்தன், திருமதி வசந்தி தயாபரன், ஞானம் பாலச்சந்திரன்)

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents

புதிய வரவுகள்

நூலின் பெயர்	ஆசிரியர்	வெளியீடு	விலை
• ஜுவாலை	ஜனார்த்தனன்	ஞானம் பதிப்பகம்	350/=
• பைன் மரக்காடு	ஜனார்த்தனன்	ஞானம் பதிப்பகம்	350/=
• தேன்மொழி இதழ்த் தொகுப்பு	தல்லைநாதன் கொபுநாத், கலாமணி பரண்தரன், நடராசா பிரபாகர்	ஜீவந்த வெளியீடு	300/=
• வலசைப் பறவைகள்	சீவ.ஆருரன்	ஜீவந்த வெளியீடு	600/=
• யாழ்ப்பாணத்தான் 23 சிறுகதைகள்	பொன் குலேந்திரன்	ஜீவந்த வெளியீடு	700/=
• நானும் ஒரு கடவுள்தான்	சபா. இராஜேந்திரன்	பூபாலசிங்கம் வெளியீடு	350/=
• இலங்கைத் தமிழ்த் தேசிய வாதம் - - அதன் ஆரம்பத் தோற்றம் பற்றியதோர் ஆய்வு	கலாநித் முருகர் குணசிங்கம்	எம். வி. வெளியீடு	750/=
• நிலவே முகம் காட்டு (கவிதைத் தொகுதி)	கலைமாறன் செ. லோகராஜா	புரமேஸ்வர் லோகராஜா வெளியீடு	250/=
• செந்தமிழாய் வந்தவளே! (கவிதைத் தொகுதி)	கலைமாறன் செ. லோகராஜா	புரமேஸ்வர் லோகராஜா வெளியீடு	310/=
• ஒளிரும் நட்சத்திரங்கள்	க. பரண்தரன்	ஜீவந்த வெளியீடு	400/=
• பெயல் நீத்த வானம்	சுதர்ஷன்	வெண்பா பதிப்பகம்	1200/=
• கர்ணன் காலத்தை வென்றவன்	நாகலட்சுமி சண்முகம்	மஞ்சள் பப்ளிக்கேஷன்	3506.10/=
• நினைவுக்காப்பகம் 70 வருடகால சதநிந்தரத்தை மீள் பார்வையிடல்			1500/=

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்த விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ.பே: 2422321. தொ.நகல்: 2337313 மின்னஞ்சல்: pbdho@stinet.lk

கிளைகள்:

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
தொ.பே: 2395665

இல. 309 A-2/3, காசி வீதி, கொழும்பு - 6.
தொ.பே: 4-515775, 2504266

இல. 4 A, ஆன்பத்திரி வீதி, பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

ஜானைதா ஷரீப்

இயற்கையோடு வாழ்தல்

சிறுகதை

கடந்த சில நாட்களாக மனைவியின் நச்சரிப்பு தொடர்ந்தது. என்னால் முடிந்த வாறெல்லாம் தவிர்த்துப் பார்த்தாலும் கொரோனா காய்ச்சலாக நச்சரிப்பின் வேகம் அதி கரித்துக்கொண்டேயிருந்தது. சாதகமான பதிலொன்றைச் சொல்லாவிட்டால் பிரயாணப் பையைத் தூக்கித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு மனைவி தனியே கிளம்பி னாலும் கிளம்பிவிடுவார்.

“ஏங்க, எப்பத்தான் போகப் போறீங்க? போய் பார்த்து சலாம் சொல்லிட்டுத்தான் வந்துடுங்களேன். எங்க வாப்பா மௌத்தான போது வாகனம் புடிச்சிக்கொண்டு மையத்து அடக்கிறதற்கு முன்னாடி வந்தவங்களில்லையா? அப்படிப்பட்டவங்களுக்கு நாம காட்டுற நன்றி இதானா?”

விசயம் இதுதான்.

சைனாக்காரனின் கொரோனா வைரஸ் மொத்த நாட்டினதும் தெருக்கதவுகளை இறுக்கமாகப் பூட்டி பிரசைகளையெல்லாம் வீட்டுக்காவலில் வைத்திருந்த பொல்லாத நாட்களில் ஒரு நாள், என் மனையாளுடன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரே அறையில் ஒன்றாக இருந்து படித்த தோழி சமையாவின் தாயார் காலமாகிவிட்டார். அப்போதைய சூழ்நிலையில் ஜனாஸா அடக்கத்தில் எங்களால் கலந்துகொள்ள முடிய வில்லை. இப்போது ஊரடங்கு தளர்த்தப் பட்டுவிட்டதால் அவர்களின் வீட்டுக்குச் சென்று நலன் விசாரித்துவிட்டு வருமாறு மனைவி வற்புறுத்துகிறார்.

அமுல்படுத்தப்படும் நானாவித நிபந்தனைகளின் கீழ் தூரப் பிரயாணம் செய்வதற்கு எனக்கு விருப்பமேயில்லை.

என்னையறியாமல் ஏதாவது தவறு நிகழ்ந்து எதிரே துப்பாக்கியும் கையுமாக நிற்கும் ஆமிக்காரன் முதியவனென்றும் பாராமல் முகத்தில் பாய்ந்துவிட்டால் சகித்துக்கொள்ளக்கூடிய திராணியில்லாதவன் நான். பதிலுக்கு நானும் பாய்ந்துவிட்டால் அப்புறம் நடப்பவற்றை கற்பனை பண்ணிப் பார்க்கவே உறுத்தலாக இருக்கிறது.

“இப்போ உனக்கு முழங்காலல் வீக்கம். வீல் செயாரிலே வீட்டுக்குள்ளேயே நடமாடுறே. உன்னை அம்போன்னு இப்படியே விட்டுட்டு நான் எப்படி ரெண்டு முணு நாள் வெளியே கழிக்கிறது? இப்ப வாணா. நாட்டு நிலம ரொம்ப நல்லா வந்ததுக்கு அப்புறமா போயிட்டு வாறேன்” என்றேன்.

மனைவி கன்னச் சதைகளை இறுக்கினார்.

“என்னங்க நீங்க. நாளைக்குப் போய் நாளைணைக்கு வந்துடுங்களேன். ஆக ரெண்டு நாள்தான். நான் எப்படியோ சமாளிச்சிக்கொள்வேன்.” குரலில் கட்டளைத் தொனி.

“எப்படிச் சமாளிப்பே? நம்ம பிள்ளைகள் எல்லாரும் வேறவேற இடங்களிலே தூரத்திலே வசிக்காங்க. நெய்னாகுடியில வசிக்கிற உன் தங்கச்சிமாரு நம்ம வீட்டிலேருந்து ரொம்ப தூரத்திலே வசிக்காங்க. அவங்க அவங்கட பண்ணைகளை விட்டுட்டு உன்னோடு வந்து தங்கமாட்டாங்க. கொஞ்சம்

பொறுத்துக்கொண்டு இரு. நிலம இன்னும் நல்லாகட்டும்.”

“அதெங்கங்க நல்லாகிற? வைரஸ் ரெண்டாவது தடவையாகவும் தொற்றத் தொடங்கியிருக்காம். அது மட்டும் உண்மையா இருந்தா அப்புறம் பல மாதங்களுக்கு திரும்பவும் ஊட்டுக்குள்ளேயே முடங்க வேண்டி வந்துடும். அதனாலே இப்பவே போய் கடமையை முடிச்சிட்டு வந்துடுங்க.”

“நான் போனா வீடலே நீ தனியே இருப்பியா?”

“ஏன் தனியே இருக்கணும்? பக்கத்து வீட்டு பரீதாவைச் சொன்னா ரெண்டு ராவைக்கு என்னோட வந்து தங்குவா?”

“சரிசரி, இனி தொணதொணக்காதே. நாளைக்கே போயிட்டு வந்துடறேன். உன் சிநேகிதிக்கு போன்ல சொல்லிடு.”

அடுத்த நாள் காலையில் கையில் சிறியதொரு தோல் பையுடன் வீட்டிலிருந்தும் வெளியானேன்.

○

குளிரூட்டியுடன் கூடிய பேரூந்தில் சுமார் ஆறு மணித்தியாலங்கள் பயணம் செய்து சேர வேண்டிய இடத்தை அடைந்தேன். அங்கிருந்து மனைவியின் தோழியான சமையாலின் வீட்டை அடைவதற்கு மேலும் சில கிலோமீட்டர்கள் ஆட்டோவொன்றில் பயணம் செய்யவேண்டி ஏற்பட்டது.

கிராமத்தில் ஓதுக்குப்புறமானதோர் இடத்தில் அவர்களது வீடு. வீட்டைச் சுற்றிவர நெல் வயல். கரும் பச்சை நிற இலைகளைக் கொண்ட மரங்கள். நீரோடை. சுற்றுத் தள்ளி அகலம் குறைந்ததான ஆறு. ஆற்றுக்கும் பாதைக்கும் இடையில் குட்டையானதொரு மலைத் தொடர். இடைக்கிடை பள்ளத்தாக்குகள். மாடுகள். ஆடுகள். கானம் பாடும் பறவைகள். வேலிகளில் படர்ந்த பூங்கொடிகள்.

வாசலில் வைத்து அன்புடன் வரவேற்கப்பட்டேன். உள்ளே அழைத்துச் செல்லப்பட்டேன்.

குசலம் விசாரிப்பதில் தொடங்கிய உரையாடல் அதையும் இதையும் தொட்டு நுனிப்புற்களைமேய்ந்தவாறாகச் சென்றது.

“ஏன் அங்கிள் அன்றியைக் கூட்டி வரல்ல?” சமையாலின் மகளான நிம்மதி வதனமும் நீள் விழியும் கொண்ட வாழைக் குருத்து நிறத்திலானவள் கேட்டாள்.

“அன்றிக்கு உடம்புக்கு கொஞ்சம் றாகத் (மெலிதான வருத்தம்) தில்லம்மா.”

“ஏன் அவளுக்கு என்ன? சுகமில்லாம இருக்காளா?” உரிமையுடன் சமையா வினவினார்.

“பெரிசா ஒன்றும் இல்ல. முழங்கால்ல ஆதரைட்டீஸ். மெடிசின் எடுக்கா. வீட்டுக்குள்ளேயும் நடமாட்டம் வில் செயாரிலதான்.”

“அட! இது எப்ப ஏற்பட்டுது?”

“சம்பத்திலேதான். ஆனா, கொரோனாக்கு முந்தி.”

உரையாடல் இறுதியாக கொரோனாவில் முற்றுப்பெற்றது. வீட்டுக்காவலில் இருந்த போது முகம் கொடுக்க நேர்ந்த அனுபவங்களையெல்லாம் ஆளுக்காள் பகிர்ந்து கொண்டோம். இடைக்கிடை வாய்விட்டுச் சிரித்தோம். மனைவியை தனியே விட்டுவிட்டு வந்த சோகம் அடி மனதில் நூலிழையாக இழுபட்டுக்கொண்டேயிருந்தது.

○

ஆழமான நித்திரையிருந்து விடிவதற்கு முன்னேயே கண் விழித்துவிட்டேன். புதிய இடமாகையால் நீண்ட நேரம் புரண்ட பின்னர்தான் நித்திரைகொள்ள முடிந்தது.

சுப்ஹு தொழுகையை படுக்கை அறைக்குள்ளேயே முடித்துக்கொண்டேன். சுக்குத்தூள் கலந்த பால் கோப்பியை சுவைத்துக் குடித்தேன். இன்னுமொரு கப் கேட்டுப் பெறலாமா என எண்ணக்கூடியவாறானதொரு ருசி.

வெளியே வாசலுக்கு வந்தேன். வீட்டின் முன்னால் ஓடிய நீண்ட பாதை முற்றாக வெறிச்சோடிக் கிடந்தது.

பனிக்காற்று இதமாக வீசியது. வானத்தின் வெண்மேகங்கள் எட்டிப் பிடிக்கக்கூடியதான தூரத்தில் ஆமைகளாக அசைந்தன. பச்சைக் கம்பளமாக காட்சி தந்த வயல்களில் பயிர்களின் நுனிகளில் பனித்துளிகள் வெள்ளைப் பூக்களாக பூத்துத் தெரிந்தன. இரண்டொரு மாடுகள் சாணம் போட்டவாறு நடந்தன. வீட்டின் பின்புறமாக சென்று பார்த்தேன். அடர்ந்த மரங்களுடனும் பற்றைகளுடனும் காட்டினூடாக ஒற்றையடிப் பாதையொன்று ஓடுவது தெரிந்தது.

“இந்த ஒத்தையடிப் பாதை எங்கம்மா போகுது?” சமையலறைக்குள் நின்ற சமையா விடம் சத்தமாகக் கேட்டேன்.

“பக்கத்து கிராமத்துக்குப் போகுது.”

“கிராமம் ரொம்பத் தூரமா?”

“ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு கொஞ்சம் குறைய.”

“நடந்து போய் பாத்துட்டு வந்துடறேன்.”

“காட்டுக்குள்ளாலே தனியா போகாதீங்க. சின்னவனை கூட்டிப் போங்க.”

“இல்லை வேணாம், இந்த இயற்கையை மனதார ரசிக்கவேண்டும் போல இருக்கு.” பதிலுக்காக காத்திராமல் நடையைத் தொடங்கிவிட்டாள்.

சுற்றிவர பார்வையைப் பதித்தவாறு ஒவ்வொரு எட்டாக வைத்து நடந்து கொண்டிருக்கும்போது அவர்களின் விசாலமான வளவின் உள்ளே எல்லைப்புறத்தில் பாதையின் ஓரமாக பரந்த தண்டுடன் கூடிய தொரு பலாமரம் நிற்பதைக் கண்டேன்.

விரல்களாக விரிந்த பல கிளைகளைக் கொண்டது. கிளைகளில் காய்களும் பழங்களும் தொங்கின. வட்டவடிவமான பச்சை நிறத்திலான இலைகள் அடர்ந்து காணப்பட்டன. இடைக்கிடை முற்றிய மஞ்சள் இலைகள். மரத்தின் கீழ் பழுத்துக் காய்ந்து உதிர்ந்த சருகுகள் கொட்டிக் கிடந்தன. மெலிதாக வீசிக்கொண்டிருந்த பனி படர்ந்த காற்றுக்கு ஏற்ப இலைகள் சாமரம் வீசின.

நீண்ட நேரம் பலா மரத்தைப் பார்த்தவாறே நின்றேன். அன்பு, கருணை, இரக்கம், பாசம் என எல்லாமே பதிலுக்கு எதையோ எவற்றையோ எதிர்பார்த்து இடம்பெறும் கைங்கரியங்கள். எதிர்பார்த்தவை கிடைக்காது விடின் அந்த செயற்பாடுகள் தொடராமல் போகும். அருள் மட்டும் விதிவிலக்கானது. எதையுமே எதிர்பார்க்காது செய்யப்படுவது அருள். இது இறைவனுக்கு உரிய பண்பு.

தாவரங்களும் அத்தகையனவோ? காற்றையும் சூரிய வெப்பத்தையும் நிலக் கீழ் நீரையும் சில கனிஉப்புக்களையும் மூலத் திரவியங்களாகக் கொண்டு தயாரிப்பற்ற உணவுப் பண்டங்களாகவும் அதே வேளை உயிர் வாழத் தேவையான பிராணவாயுவையும் உயிர் இனங்களுக்குத் தருகின்றனவே. தாவரங்கள் நமது நண்பர்கள். பதிலுக்கு எவற்றையும் எதிர்பார்க்காமல் தொடர்ச்சியாக உயிர்வாயுவையும் உணவுகளையும் தந்துகொண்டிருப்பவை. அருள், கருணை, அன்பு, இரக்கம் என

பாட்டுக் குயிலன்று பாடமறந்ததுவோ
வீட்டுக் களியெங்கு வடைபெற்றுப்

போனதோ

அபர்நய்த்து ஆடும் கலாமயம்வலுக்கு
மொனத் துயில் ஒன்றேமுடிவாச்சோ

பெண்கள் குலத்துப் பெட்டகமே
பெரலக்கிய மாடத்துச் சட்டகமே
தேராக் கருப் பொதந்தச் சத்திரமே
நீறாய்ச் சிறையுடைத்த நெர்முடியே

பத்மமோ பண்புடைச் செழுங்கொடியோ
உத்தம குணத்துக்கு உரைகல்லோ
எத்தசையும் மணக்கும் இன்புகழோ
வந்தகமோ வருப்போ என்னுரைப்பேனோ

மாதர் அறமும் மதயின் தறமும்
ஓதும் நெறியும் உரைக்கும் பொருளும்
பேத்தும் பாராதபெருநடும் கொண்டு
வாத்தும் நறுத்த யாரின்உளரோ

பேச்சு சலக்காத பெருந்தகையே
மொனாந்தலுக்கு மனது தவந்தாலும்
இறைநிழலில் இணைந்து இளைப்பாற
நிறைவுற நெர்வேன் நனைத்து

🌀 ராண சீதரன்

அத்தனை நற்குணங்களையும் கொண்டவை. அவற்றையும் அவற்றின் உறவினர்களையும் நாம் வெட்டிச் சாய்த்து குதறி எடுத்தாலும் பதிலாக எந்த இடைஞ்சல்களையும் துன்பங்களையும் ஏற்படுத்தாதவை. தனது கைகளில் ஒன்றையே பிடியாக்கி கோடாரியால் தன்னையே கொத்துவதற்கு உதவி செய்யும் அப்பாவிகள். தலையில் சதா விழுந்துகொண்டிருக்கும் சூரிய வெப்பத்தைத் தாங்கியவாறே கீழே அடைக்கலமாகி நிற்கும் உயிர் வகைகளுக்கு குளிர் நிழல் கொடுக்கும் கொடையாளிகள்.

பலா மரத்தின் கீழ் நின்றவாறே எனது சிந்தனைகள் குறுக்குமறுக்குமாக ஓடியதை ஒருவாறு கட்டுப்படுத்தினேன்.

அண்ணாந்து அடர்ந்த இலைகளைப் பார்த்தேன்.

“பலா மர நண்பியே, காலை வந்தனம்” என்றேன் சற்று சத்தமிட்டு.

வீசிக்கொண்டிருந்த மெல்லிய காற்றின் வேகத்தினாலோ என்னவோ சடுதியாக மரத்தின் இலைகள் அசைந்தன. மானசீகமாக அவை என்னுடன் பேச முற்படுவதாக உள்ளுணர்வு கூறிற்று.

“எப்படி சொகமா இருக்கியா?”

இலைகள் தலையசைத்து ஆமென்றன.

“இத்தனை நாட்களும் நீயும் உன் உறவினர் இனத்தினர் என சகலரும் மனித இனத்தினரான எங்களுக்குச் செய்த உதவிகளுக்காக கூட்டு மொத்த நன்றிகளை காணிக்கையாக்குகிறேன். ஏற்றுக்கொள்” என்றேன் விரித்த உள்ளங்கைகளுடனான எனது இரு கரங்களையும் எதிரே நீட்டியவாறு.

விநாடி நேரம் சென்றிருக்காது, வீசிய காற்றின் வேகத்தால் உந்தப்பட்டு மரத்தின் இலைகள் தொடராக அசைந்தன. சில பழுத்த இலைகள் என் தலையிலும் பின் கழுத்திலும் மாலைகளாக வீழ்ந்தன.

“நன்றி நண்பி. என்னுடைய காணிக்கையை நீ ஏற்றுக்கொண்டாய். நீயும் நானும் இனி நல்ல நண்பர்கள். கடந்துபோன என் வாழ்க்கைக் காலத்தில் உன் இனத்தாரில் எத்தனை பேரை வெட்டிக் கொலை செய்திருப்பேன்! எத்தனை கைகளை நொறுக்கியிருப்பேன்! அத்தகைய ஆக்கினைகள் எல்லாவற்றுக்காகவும் உன் னிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறேன். என்னை மன்னித்து விடு” என்றேன்.

மீண்டும் கிளைகள் குலுங்க மலர்மாலைகள் கழுத்தில் விழுந்தன.

கண் கொட்டாமல் மரத்தையும் கிளைகளையும் இலைகளையும் பழுத்த பழுக்காத காய்களையும் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கும் போது அந்த அதிசயம் இடம்பெற்றது.

முற்றிப் பழுத்த பலாப்பழமொன்று சற்று தள்ளி பரவிக் கிடந்த சருகுகளுக்கு மேல் விழுந்தது. மெலிதாக விரிந்து தெரிந்த தோலின் இடைவெளிக்குள்ளால் தேனொழுகும் சளைகள் கண் சிமிட்டியதை அவதானித்தேன்.

“ஓ! அருமை நண்பி! எனக்காக நீ தரும் அன்பளிப்பா? ஏற்றுக்கொள்கிறேன். வீட்டாரிடம் சொல்லி எடுத்துச் சென்று உள்ளிருப்பதை நான் உண்பேன். சுகயீனமுற்று வீட்டில் தனியாக நிற்கும் என் மனைவிக்கும் சளைகளை எடுத்துச் சென்று கொடுப்பேன்.”

சிறிது நேரத்தில் சமையாவின் சின்னவன் வந்து பழத்தை எடுத்துச் சென்றான்.

“நல்லா பழுத்திருக்கு அங்கிள். சளைகளை எடுத்து வைக்கிறோம். இது சரியான ருசி. பழம் விழுந்தது உங்கட அதிர்ஷ்டம். நடந்துட்டு வந்து சாப்பிடுங்க” என்றான்.

சிறிது நேரம் நின்று மரமும் நானுமாக மனதால் உரையாடி, மரத்தின் அடியைக் கட்டிப்பிடித்து முத்தமிட்டு நடையைத் தொடர்ந்தேன்.

அடுத்து என்னைக் கவர்ந்தது பூமாதேவி.

பனிக்குளிரினால் வெடவெடத்த கைகள் இரண்டையும் பின் இடுப்பில் வைத்து கோர்த்துப் பிடித்தவாறு மெதுவாக நடைபயின்ற நான் பரந்துபடர்ந்து நின்ற இன்னுமொரு மரத்தின் கீழ் ஓதுங்கினேன். எதிரே பச்சைப்பச்சேலென தரை. நாணத்தால் முகம் சுளித்து தலை கவிழும் புற்கள் நிரம்பிய தரை. அங்குமிங்குமாக பற்றைகள், கொடிகள், சிறு தாவரங்கள், உயரம் குன்றிய மரங்கள் என ஏகமாக பச்சை மயம்.

“நிலத்தாயே! காலை வந்தனங்கள்” என்றேன்.

என் காலடியில் யதேச்சையாகக் கிடந்த சருகுகளும் மெல்லிய புற்களும் மெதுவாக அசைந்ததைக் கண்ணுற்றேன். அதன் மூலம் நிலத்தாய் பதில் வந்தனம் செய்ததாக உணர்ந்தேன்.

“தாயே! எனக்கும் அண்ட சராசரங்களுக்கும் நீதானே தாய். உன்னிலிருந்துதானே மண்ணை

எடுத்து நாங்கள் படைக்கப்பட்டோம். என்னை ஈன்ற தாயை விடவும் மேலான அன்பும் பொறுமையும் அருளும் கொண்டள் நீதானே. நாங்கள் கேட்டும் கேளாமலும் தருபவள் நீ. அகழ்ந்தாரைத் தாங்குபவள் நீ. உன்னை எத்தனை தடவைகள் வெட்டியும் கொத்தியும் அலவாங்கு போன்ற ஆயுதங்களால் குத்தியும் இருக்கிறேன். அப்போதெல்லாம் உன் முகத்தில் கோபக்குறியோ வேதனைக்குறியோ காட்டாமல் என்னால் ஏற்பட்ட வேதனைகளை சகித்துக்கொண்டு என்னை உன் மடிமீது வாழ வைத்துக்கொண்டிருப்பவள் நீ. உன்னைப் பார்க்கவே எனக்கு வெட்கமா இருக்கும்மா” என்றேன் வாய்விட்டு மெல்லிய குரலில்.

மீண்டும் சருகுகளும் புற்களும் அசைந்தன. “பொறுமைக்கு உதாரணமாக மனிதர்களாகிய நாங்கள் உன்னையும் பசுக்களையும் தான் கூறுகிறோம். எங்களது பெண்களும் உங்களைப்போன்று இருக்கவேண்டுமென்றும் கூறுகிறோம். அவ்வாறு கூறிக்கொண்டே உனக்கும் பசுக்களுக்கும் நாங்கள் செய்யும் கொடுமைகள்! அப்பப்பா!” என்றேன் பெரிதாக பெருமூச்சொன்றை ஊதியவாறு.

நிலமாதா என் கூற்றை உள்வாங்கியதற்கு அறிகுறியாக மீண்டும் சருகுகளும் புற்களும் அசைந்தன.

“எனது தாய்க்கும் மேலானவளே! உனக்கு கோடி நமஸ்காரங்கள்!” என்றவாறே குனிந்து தரையைத் தொட்டு முகத்தில் ஒற்றிக்கொண்டேன்.

“என்னை உனது பிரியமுள்ள மகனாக ஏற்றுக்கொள்ளும்மா” என நீண்ட நேரம் நின்று திரும்பத் திரும்ப இறைஞ்சினேன்.

சருகுகளும் புற்களும் வீசிய காற்றுக்கு நீண்ட நேரமாக அசைந்ததைப் பார்த்து மகிழ்வுற்றேன்.

நடையைத் தொடர்ந்தேன். சற்று தூரத்தில் சில பசுக்கள் புல் மேய்ந்துகொண்டு நின்றன. வயிறு புடைத்த வெள்ளை நிற பசுவொன்று பாதையேரமாக மரமொன்றில் கீழ் முன்னங்கால்களை மடக்கியவாறு படுத்துக் கொண்டிருந்தது. வயிற்றினுள் முற்றிய கருவொன்றைச் சுமந்துகொண்டிருக்கிறது என ஊகித்துக்கொண்டேன்.

அருகில் சென்றேன். அதனது கண்களை கருணையுடன் உற்றுப் பார்த்தேன். முகத்தில் சிரிப்பை தவழவிட்டவாறு எழுந்து நிற்க முயன்றது.

“வேணாம். வேணாம். அப்படியே படுத்துக் கொண்டிரு” அதனது தலையை இதமாகத் தடவியவாறே மெதுவாகக் கூறினேன்.

தலையை அசைத்து இணங்கிக்கொண்டது. “தோழியே, காலை வந்தனங்கள்” என்றேன்.

மேல் கீழ் அண்ணங்களை அசைத்தவாறே கூடவே தலையையும் அசைத்து பதில் வந்தனம் கூறியது.

“விலங்குகளிலேயே எனக்கு ரொம்பவும் பிடித்தது உன் இனம்தான்” அதற்குக் கேட்கக் கூடியவாறு கூறினேன்.

புரிந்துகொண்டதாக தலையசைத்தது.

“உன்னைப் போன்ற தாவர உண்ணிகள் தங்களையே அழித்து ஊன் உண்ணிகளுக்கும் அனைத்துமுண்ணிகளுக்கும் உணவாகின்றீர்களே. அந்தத் தியாகத்தை நினைக்கும்போது எங்களையிட எவ்வளவு உயர்ந்த இடத்தில் நீங்கள் எல்லாம் இருக்கிறீர்கள் என்பது தெரியுமா தோழி?” கேட்டேன்.

கண்களில் பனித்த மெல்லிய ஈரக்கசிவுடன் ஆமென தலையசைத்தது.

“பிறருக்காகவே வாழ்பவர்கள் நீங்கள். இத்தகைய தியாகிகளான உங்களை நாங்கள் எத்தகைய இரக்கத்துடன் பேணவேண்டும். மாறாக ஈன்ற குட்டிக்கு பால் கொடுக்கும்போது பலாத்காரமாக குட்டியைப் பிரித்து மறைவான இடமொன்றில் கட்டிவைத்துவிட்டு மடியில் சுரந்து கிடக்கும் பால் முழுவதையும் நாங்கள் கறந்து எடுக்கிறோம். கழுத்தை அறுத்தோ தலையில் ஓங்கி பொல்லால் அடித்தோ மரணிக்கவைக்கிறோம். உங்களுடைய ஆண்களுக்கு பாலுணர்வை அனுபவிக்க விடாமல் நலம் அடிக்கிறோம். முடியுமான காலம் வரை வேலை வாங்கிவிட்டு கசாப்புக் கடைக் காரனுக்கு விற்று பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறோம். நினைக்கும்போது எல்லாமே கொடுமையாகத் தெரியும்தமா.”

படுத்துக்கிடந்த பசு தொடராக கண்களில் நீரைக் குளமாக்கியது.

“உன் இனத்தைப் போன்ற அப்பாவிடிகள் உலகிலேயே இல்லைம்தமா.”

அதனது உதடுகளில் மெலிதான புன்னகை. கன்னங்களில் நீர்க் கோடுகள்.

நீண்ட நேரமாக அதனுடன் உரையாடினேன். முகத்தை அதனது தலைமீது வைத்து முத்தினேன்.

பசுக்கள் தொடர்பாக நான் செய்திருந்த பாவங்களுக்காக மன்னிப்புக் கோரினேன்.

“நான் உன்னுடைய இனிய நண்பன். நீ எனது ஆருயிர்த் தோழி” என்றேன் முகம் நிறைந்த சிரிப்புடன்.

ஏற்றுக்கொண்டதாக பல தடவைகள் தலையசைத்தது.

நடையைத் தொடர்ந்தேன்.

சிறிய மலைக்குன்றொன்றைக் கடக்கும் போது தரித்து நின்று அதனுடன் உரையாடினேன்.

தொடர்ந்து நடக்கும்போது சலசலத்து ஓடிக்கொண்டிருந்த அகலம் குறைவான நீரோடையொன்றை அண்மித்தேன். சற்று நேரம் அதனுடன் கதைத்தேன். எனது நட்பை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கோரினேன். நீரின் சலசலப்பு ஒலியை சிறிதாக அதிகரித்து ஏற்றுக்கொண்டதாக கூறியது.

இன்னும் சிறிது தூரம் நடக்க சில பெட்டைக் கோழிகள் நிலத்தைக் கிளறியவாறு நிற்பதையும் மத்தியில் இரண்டொரு சேவல்கள் கொண்டையை உயர்த்தியவாறு வலம் வந்துகொண்டிருப்பதையும் கண்டேன். சமீபத்தில் குடியிருப்புகள் இருப்பதை மரங்களுக்கு மேலால் தெரிந்த வீட்டுக் கூரைகள் காட்டித் தந்தன.

சில பேடுகள் என்னைக் கண்டதும் சற்று தூர ஓட ஒன்று மட்டும் அசையாது என்னைப் பார்த்தவாறு நின்றது.

“நண்பியே, காலை வந்தனங்கள்” என்றேன் மெதுவாக.

தலையை மெதுவாக அசைத்து “கொக் கொக்” என்றது.

“ஓ. நட்பை ஏற்றுக்கொண்டதுக்கு தாங்ஸ்.”

மீண்டும் தலையை அசைத்தது. கருணையுடன் பார்த்தது.

“நீங்களெல்லாம் ரொம்ப கிறேட். எங்கள் உடல் வளர்ச்சிக்கு புரதம் வேண்டும் என்பதற்காக நாளாந்தம் முட்டைகளைத் தந்து கொண்டிருக்கிறீர்களே. உங்கள் உடலையே எங்களுக்கு உணவாக தானம் தருகிறீர்களே. உங்களையெல்லாம் எங்கள் தலைகளுக்கு மேல் வைத்து பாராட்ட வேண்டும்” என்றேன்.

சற்றுத் தூர நின்ற சேவலொன்றைப் பார்த்து சில கொக் கொக் கொக்களைக் கூறியது. சேவல் சந்தோஷ மிகுதியால் சரேலென சொண்டை உயர்த்திக் கூவி

எனக்கு நன்றி தெரிவித்தது.

“நீங்களெல்லாம் எனது நண்பர்கள். எனது நட்பை ஏற்றுக்கொள்வீர்களா?” மெதுவாகக் கேட்டேன்.

மீண்டும் கொக் கொக் கொக். தொடர்ந்து சேவலின் கூவல் சத்தம்.

சிரித்தவாறே நடையைத் தொடர்ந்தேன்.

சுமையாவின் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்ட நேரம் தொடக்கம் எனது நண்பர்களாக ஆகிவிட்ட பலாமரம், பூமாதேவி, பசு, பெட்டைக்கோழி, மலை, நீரோடை, செடிகள், கொடிகள், பறவைகள், மீன்கள் என இறைவனின் நானாவித படைப்புகளும் என் மன ஊஞ்சலில் ஆடிக்கொண்டிருந்தனர்.

கடந்த எழுபது வருடங்களுக்கும் மேலாக உலகில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நான் இவர்களுடனெல்லாம் அல்லது இவற்றினுடனெல்லாம் நட்புக்கொள்ளாமல் தூர விலகி இருந்திருக்கிறேனே என்பதை நினைக்கும்போது என்னையே நான் வெறுப்பதாக உணர்ந்தேன்.

இயற்கையுடன் வாழ்வது என்பது எவ்வளவு இனிமையானது.. சந்தோசமானது. அற்புதமானது மனநிறைவைத் தருவது என்பதெல்லாம் மனதில் வலம் வந்தன.

எதிரே ஒரு கிராமம் தென்பட்டது.

நேரம் பத்து மணிக்கு மேலாகிவிட்டதாக செல்லிடத் தொலைபேசி காட்டியது. வயிற்றினுள் பெருச்சாளி குறுக்குமறுக்காக ஓடியது. சிறிதுதூரத்தில் வீதியோர ஹோட்டலொன்று தெரிந்தது. எதையாவது தின்று தேநீர் குடிக்கலாமென நினைத்து அதை நோக்கி நடந்துகொண்டிருந்தேன்.

வீதியோரத்தில் இடைவெளி விட்டு சிலர் நின்றனர். உடுத்திருந்த சாரணை முழங்கால்களுக்கு மேலால் மடித்துக் கட்டி, மயிரடர்ந்த கறுத்த தொடைகள் தெரிய, கறுப்பு நிற ரீ சேர்ட் ஒன்றால் மார்பையும் முதுகையும் மறைத்து, கலைந்து பரட்டையாகக் கிடந்த தலைமுடிக் கற்றைகளுடன் நின்ற ஒருவன் என்னை உற்றுப் பார்ப்பதாக உணர்ந்தேன்.

அந்தச் சமயம் பார்த்துத்தானா எனக்கு ஒவ்வாமையான ஏதோவொரு நாற்றம் என் நாசியினுள் புக, அதை உடன் அகற்ற தும்மல் வெளியாக முயற் சிக்கவேண்டும்? பலமாகத் தும்மினேன். கைக்குட்டை எடுத்து வராததால் நாசியை

மூட முடியவில்லை. நாசித் துவாரங்களை கையால் மறைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணமும் எழவில்லை. அடுத்தடுத்து மிகச் சத்தமாக சில தும்மல்கள் வெளியாகின. நாசியினுள் சளி சுரந்தது. சீறி விரல்களால் வழித்து தூர வீசினைன். தொண்டைக்குள் கரகரத்த சளிக் கட்டியை காரி வீதி ஓரமாக நடந்து சென்று நிலத்தில் துப்பினேன். இவை எல்லாவற்றையும் கால்களில் மயிர்கற்றைகள் அடர்ந்த முரட்டு ஆசாமி உற்றுக் கவனித்துக்கொண்டிருந்ததை நான் அறியவில்லை.

மேற்கொண்டு நடக்கத் தொடங்க, கடுமமானதொரு குரலொலியால் தடுக்கப் பட்டேன்.

முகத்தைத் திருப்பி அவனைப் பார்த்தேன்.

“அடோவ்! நவதப்பான்.(டேய் நிலிலுடா)” என்றான் கறுத்த கையொன்றை என்னை நோக்கி நீட்டியவாறு.

“மே வரேங் (இங்க வாடா)” விரல்களால் அழைத்தான்.

முழங்கால்கள் மெதுவாக நடுங்கினாலும் சென்றேன்.

“உம்ப கவுத? (யாரா நீ?)” அடிக்குரலால் கேட்டான்.

சொன்னேன்.

“இங்க எதுக்காக வந்தே?”

சொன்னேன்.

“பொறு கியன்ட எபா. (பொய் சொல்ல வாணா) கொரோணா நோயை பரப்பத்தானே வந்தே?”

எனக்கு தலை சுற்றத் தொடங்கியது. கால்கள் நடுங்கியதை உணர்ந்தேன்.

அமைதியாக நின்றேன். சுயநிலைக்கு வந்ததும் அவன் கூறியவற்றை மறுத்தேன்.

“ஓயாட கொரோணா உண தியனவா நேயத? (உனக்கு கொராணா காய்ச்சல் இருக்குது இல்லையா?)” கேட்டவாறே சற்று தள்ளி நின்றவர்களையெல்லாம் கைகளைத் தட்டி அருகே அழைத்தான்.

“அவனுக்குப் பக்கத்திலே யாரும் போக வாணா. நம்ம ஊரிலே கொரோணாவைப் பரப்ப கிழவன் வந்திருக்கான். இவன் தும்மியதையும் துப்பியதையும் நான் பார்த்தேன்” என்றான்.

“ஏமத.. (அப்படியா)” என்றனர் சிலர்.

“அஹிங்சகயா வாகே பேனவா. (பார்க்க அப்பாவியாகத் தெரிகிறான்.) போகட்டும்.

ஆழமாவாசை...
பிண்டமாய் போன
அப்பாவுக்கு
கண்ணீரில்
எள்ளுத் தண்ணி
இறைத்த என் இடம் நிரப்ப
வருவான் ஒரு பாலன்...

அப்பா பெயர், நட்சத்திரம்
மழலையாய் உதிரும்
இந்த வயதில்
இவனுக்கு ஆழமாவாசை
எந்தன் கண்ணீரும் உறையும்

“தகப்பனைத் தின்னி”
பிள்ளையின்
எள்ளுத் தண்ணீராய்
கண்ணீரைத் தந்தபடி
கூட இருந்த
தாய் விளக்கம்...

“அவர் காணாமல் போகையில்
இவன் வயிற்றில்...
தேடுறும் தேடுறமெண்டு...
இனித் தேட ஏலாதெண்டு...
திண்டவனைக் காப்பாற்றும்
ஆணைக் குழுக்கள் முழுவாக்கும்

இன்னும்
எத்தனை வருஷங்கள்
இவன் நோன்பு...
இவன் போல்
இன்னும் எத்தனை எத்தனை
தகப்பன் தின்னிகளோ!...

ஆழ அமாவாசைகள்
வந்து வந்து போகும்...
திண்ட பேய்களுக்கு
பெரும் பிண்டம் எறியும் நாள்
என்று வந்து சேரும்!

விட்டுடுங்க” என்றார்கள் சிலர்.

“அஹிங்கச? மெயாத? ஹரி ஹபடிகாரயா. அமுபொறுகாரயா. பொலிஸியட பார தென்ட ஓன. (அப்பாவியா? இவனா? சரியான ஏமாற்றுக் காரன். பச்சைப் பொய்யன். பொலிஸிடம் பாரம் கொடுக்கணும்). பொலீஸைக் கூப்பிடு.”

“பொலீஸெல்லாம் வேணாம். பாவம். கிழவன். விடுங்கப்பா போகட்டும்”

அவர்கள் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் என் கெட்ட காலமோ என்னவோ இராணுவ ஜீப் வண்டியொன்று வீதியில் மெதுவாக வருவது தெரிந்தது.

“அன்னா, ஆமி எனவா.”

சண்டியன் வண்டியை நிறுத்தினான். உள்ளேயிருந்த சீருடையாளர்களிடம் கதைத் தான்.

சில இராணுவத்தினர் துப்பாக்கி சகிதமாக வண்டியிலிருந்து இறங்கி என்னருகில் வந்தனர். விசாரித்தனர். எனக்கு எதுவித நோயும் இல்லையென நான் கூறியதை ஏற்க மறுத்தனர்.

“சரிசரி. நாங்க அம்புலன்னை வரச் சொல்றோம். இவனை தனிமைப்படுத்தும் முகாமுக்கு அழைத்துச்சென்று பரிசோதிக்க கலாம்” என்றார்கள்.

எனக்கு மீண்டும் மெலிதான தலை சுற்றல். என்ன கொடுமை இது? அத்தனை நேரமும் இறைவனின் உன்னத படைப்புகளான இயற்கைச் செல்வங்களுடன் என் இனிய காலைப் பொழுதை கழித்த மகிழ்ச்சியுடன் சுமையாவின் வீட்டுக்குத் திரும்பாமல் இங்கே வந்து மனிதர்களின் கைகளில் சூழ்நிலைக் கைதியாக சிக்கிக்கொண்டேனே.

இதற்குப் பின்னால் நடப்பவற்றையிட்டு மனம் மருட்சியுற்றது. என்னை கொரோனா நோயாளியாக சந்தேகப்படுவது தொடர்பாக நெய்னாகுடி பொலீஸுக்கு அறிவிக்கப்பட்டு... தனியாக நோயுடன் அவஸ்தைப்படும் என் மனைவியை வெளியே செல்லமுடியாமல் லொக்டவுன் செய்து.. நினைக்கவே பயமாகவிருந்தது. மார்பு உள்ளுக்குள் பலமாக குலுங்கத் தொடங்கியது.

அது நேரம் வரை நூலிழையாக மனதில்

வலம் வந்துகொண்டிருந்த மனைவியின் எண்ணம் திருநெல்வேலி பெரிய கோவிலின் தேர் வடம் போன்று உப்பிப் பெருத்து நெஞ்சாங்கூட்டை நிறைத்தது.

“பாவம்! ஓசியோ ஆதரைட்டிசினால் அவஸ்தையுறும் எனது சீதேவியிடம் இரண்டு நாட்களில் திரும்பிவிடுவேன் எனக் கூறி தனியே விட்டுவிட்டு வந்துவிட்டேனே. உரிய நேரத்துக்கு நான் போகாவிட்டால்?”

ஷாமிலாவின் நினைவு என் மனம் முழுவதும் ஆட்கொள்ள மார்பு குலுங்கி சிறு பிள்ளையாகி விம்மி அழத் தொடங்கினேன். அம்புலன்ஸில் ஏற்றப்படும் வரையிலும் அதற்குப் பின்னரும் என் அழகை நிற்கவே யில்லை.

○○○

நூல் :
எழுத்தின் மொழி
ஆசிரியர்:
ஐ.சாந்தன்
வெளியீடு: மார்ச் 2020
விலை: ரூபா 200.00

ஈழத்தின் இரு மொழி இலக்கியச் சாதனையாளர் சாகித்தியரத்தினா ஐ. சாந்தன் அவர்களது இலக்கியப் பயண விவரண நூல் இது.

இந்திய இலக்கியமேதை முன்ஷி பிரேம்சந்த் நினைவாக இந்திய சாகித்திய அகாடமி ஆண்டு தோறும் சார்க் நாடுகளிலிருந்து ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து வழங்கப்பெறும் 2017-ஆம் ஆண்டுக்கான “.:வல்லோஷி” விருதுஐ. சாந்தனுக்கு வழங்கப்பெற்றது. இந்த விருதுத் திட்டத்தின் ஓரங்கமாக மேற்கொண்ட கலை இலக்கியப் பயணங்கள், பல்வேறு நகரங்களில் இடம்பெற்ற கலந்துரையாடல்கள், வாசிப்பு- பேச்சு- சந்திப்பு - அரங்குகள் போன்றவற்றின் அனுபவங்களைப் பதினொரு அத்தியாயங்களில் ஒரு இலக்கியப் பயண விவரண நூலாக்கித் தந்துள்ளார் ஆசிரியர். அந்நிகழ்வுகள் தொடர்பான புகைப்படங்களும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆற்றொழுக்கான நடையில் எழுதப்பட்ட இந்நூல் வாசகர்களுக்குப் பல சுவையான தகவல்களைத் தருகிறது. ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

சுற்றலை வளம்படுத்த உதவும் மனவெழுச்சி நுண்மதி

அறிமுகம் :

ஆரம்ப காலங்களிலே ஒருவர் எழுத்து வாசிப்பு மற்றும் எண் ஆகிய விடயங்களில் ஆற்றலுடையவராக இருந்தால் அவர் நுண்மதியுடையவர் எனக் கருதப்பட்டிருந்தார். அத்தகைய அடிப்படை ஆற்றல்கள் தற்காலத்தில் ஒரு பொருட்டல்ல. பரீட்சைகளில் சிறந்த சித்திபெறும் பலர் வாழ்க்கையில் தோற்றுவிடுகின்றனர். நல்ல விளைவுகளை அடைவதற்குப் போராடுகின்றனர். சிறந்த மனிதத் தொடர்புகளைப் பேணுவதில் தவறி விடுகின்றனர். ஒருவர் பல்வேறு ஆற்றல்களுடன் கூடியவராக இருந்தாலேயே அவர் எண்ணியது போன்ற விளைவுகளை அடைய முடியும். ஒருவருடைய மூளையில் இடம் பெறும் பல்வகையான ஆற்றல்களை விளக்குவதற்கான கூட்டுச் சொல்லாக அமைவதே மனவெழுச்சி நுண்மதியாகும்.

மனவெழுச்சிகள் நுண்மதியாகுமா? என்ற வினா எழுகின்றது. உண்மையிலே மனவெழுச்சி நுண்மதி ஆகிய இரண்டு சொற்களையும் வேறுபடுத்திப் பார்த்து விளங்கிக் கொள்வதில் பிரச்சினைகள் உள்ளன என்பர். ஆயினும், மனவெழுச்சி நுண்மதிக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வரை விலக்கணங்கள் அதன் உட்பொருளை நுண்மதியினின்றும் வேறுபடுத்திப் பார்க்க உதவுகின்றன. தத்துவவியலாளரும் மருத்து

வருமான டென்ஸ் சோகர் “நான் என்ன நினைக்கிறேன்” என்ற விடயத்துடன் தொடர்பு படுகின்றபோது அதில் இடம்பெறும் பொருள்சார் விடயம் நுண்ணறிவாகும் என்கின்றார். ஆயினும், மனவெழுச்சிசார் நுண்மதியானது நான் உணர்ந்துகொள்வது என்ன என்ற சமூகம்சார்ந்த முதலீடாக உள்ளது. மற்றவர்களுடன் நல்ல தொடர்புகளை எவ்வாறு கட்டியெழுப்புவது என்ற வாறு அமைகிறது. நுண்ணறிவு ஈவு என்பது நுண்மதியுடன் தொடர்புடையதாக அமையும் போது மனவெழுச்சியானது மனவெழுச்சி நுண்மதியை அளவிடுகிறது.

மனவெழுச்சி நுண்மதியானது எமது உணர்வுகளையும் தொடர்புகளையும் முகாமைத்துவம் செய்யும் ஆற்றலைத் தீர்மானிக்கும் அதேவேளையில் EI ஆனது சமூகம்சார் திறன்களை EQ உடன் இணைத்து நோக்குகிறது. EQ ஆனது Ei இலும் பார்க்கச் சற்று மேலானது ஏனெனில், EQ ஒருவர் தம்மைச் சூழ உள்ளவர்களை மதிப்பிடுவதற்கும் அவற்றிற்குப் பிரதிபலிப்புக் காட்டுவதற்குமான ஆற்றலையும் விருத்தி செய்கிறது.

மனவெழுச்சி நுண்மதி - வரைவிலக்கணம் :

- ஒருவர் தன்னையும் ஏனையவரையும் முகாமைத்துவம் செய்யக்கூடிய ஆற்றல்
- ஒருவருடைய மனவெழுச்சிகளை ஆரோக்கியமான முறையிலும் ஆக்கபூர்வமாகவும் கையாளக்கூடிய விழிப்புணர்வும் ஆற்றலும்
- மனவெழுச்சி நுண்மதியானது மனவெழுச்சிசார் ஒத்துணர்வு, ஒருவருடைய மனவெழுச்சிகளில் கவனம் செலுத்துவதும் அவற்றை வேறுபடுத்திப் பார்ப்பதும், தமதும் மற்றவரதும் மனநிலையைச் சரியாக இனங்கண்டு மனவெழுச்சியைக் கட்டுப்படுத்துதல் அல்லது முகாமைத்துவம் செய்தல் மற்றும் பொருத்தமான மனவெழுச்சியுடனும் நடத்தை

பேராசிரியர்
மா. கருணாநிதி

யுடனும் துலங்குதல் (www.psychological-consult.com)

- ஒருவர் தமதும் மற்றவரதும் அல்லது ஒரு குழு வினரது நிலைமையைப் புலக்காட்சிபெற்று, கணிப்பீடுசெய்து அவற்றை முகாமைத்துவம் செய்யும் ஆற்றல் (Wiktionary)
- மனவெழுச்சி நுண்மதி என்பது சமூகம்சார்ந்த நுண்மதியாகும். ஒருவர் தமதும் மற்றவரதும் உணர்வுகளையும் மனவெழுச்சிகளையும் கண்காணித்துக் கையாளக்கூடிய ஆற்றலுடன் தொடர்புடையதுடன் அவற்றிடையேயுள்ள வேறுபாடுகளைப் பிரித்தறிந்து அத்தகவல்களைப் பயன்படுத்தித் தமது சிந்தனைக்கும் செயலுக்கும் வழிகாட்டுதலாகும் (Salovey & Mayer)

மனவெழுச்சி நுண்மதி - வரலாற்று நோக்கு :

மனவெழுச்சி நுண்மதி என்ற சொல்லின் பிரயோகம் 1990களின் பின்னரே பிரபல்யம் பெற்றிருந்தாலும் அந்த எண்ணக்கருவின் வரலாற்று அடிப்படைகள் மிகவும் நீண்டவை. மிக நீண்டகாலத்திற்கு முன்னரே **அரஸ்தோட்டில்** கூறிய விடயங்களை (ரூபகப்படுத்தும்போது - “ஒருவருக்குக் கோபம் வருவது இலகுவானது. ஆனால் அந்தக் கோபம் உரிய ஆளோடு, உரிய அளவிலே உரிய நேரத்திலே உரிய நோக்கத்தோடு உரிய வழிமுறையில் அமைதல் வேண்டும்.” என்றார். இதுவோர் இலகுவான விடயமன்று. உண்மையிலே அரிஸ்தோட்டில் இவ்விடத்தில் எடுத்துக்காட்ட முற்பட்ட விடயம் மனவெழுச்சியைக் கட்டுப்படுத்துவதன் முக்கியத்துவமாகும். உண்மைநிலை என்னவெனில் சகல விடயங்களிலும் அவற்றிற்குரிய சந்தர்ப்பங்கள் மீறப்படுகின்றமையாகும். 1930களிலே **எட்வேட் தோண்டைல்** ‘சமூகம்சார் நுண்மதி’ என்பது ஏனையவருடன் ஒத்துச்செல்லக் கூடிய பண்பாகும் என விபரித்துள்ளார். 1940களிலே **டேவிட் ஓவக்கலர்** என்பார் “வாழ்க்கையில் வெற்றி காண்பதற்கு நுண்மதியின் வினைத்திறனுள்ள கூறுகள் இன்றியமையாதவை” என எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். 1950களில் **ஏர்சாகம் மாஸ்கோ** போன்ற மனிதப்பண்புசார் உளவியலாளர்கள் மக்கள் மனவெழுச்சிசார் பலத்தைக் கட்டியெழுப்பும் பாங்கு தொடர்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

1975இல் **ஹொவார்ட் காட்னர்** (Howard Gardner) பலநிலை நுண்மதி பற்றிய எண்ணக் கருவை அறிமுகப்படுத்தினார். இவர்

அறிமுகப்படுத்திய எட்டு நுண்மதி வகைகள் ஆளிடை நுண்மதியும் ஆளக நுண்மதியும் முறையே சமூகத்திலே பொதுவான நோக்கில் அடுத்தவரின் மனவெழுச்சிகள் அபிலாசைகள், மனப்பாங்குகள் முதலிய விடயங்களை விளங்கிக்கொள்வதற்குரிய விசேட திறன்களையும் மற்றும் தம்மைப் பற்றிய சுயவிளக்கத்துடன் மனவெழுச்சி சார்ந்த சிந்தனை விருப்பங்கள், நோக்கங்கள், அபிலாசைகள் என்றவாறு தம்மைப்பற்றித் தாமே பரிசீலனைசெய்யும் ஆற்றலும் உடையவர்களாக இருப்பர் என எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். ஆளிடை நுண்மதியுடையோர் சமூகத்தினிம்து விருப்பம் உடையவர்களாகவும் சமூக நிறுவனங்கள், மக்கள் அபிவிருத்தி, அரசியல் மாணுட விஞ்ஞானம், சமூகசேவை முதலியவற்றில் நாட்டம் உடையவர்களாகவும் விளங்குவர். ஆளக நுண்மதியுடையோர் தத்துவஞானிகளாக, சிந்தனையாளராக, உளவியலாளராக, முயற்சியாண்மையாளராக மருத்துவர், மதகுருமார் மற்றும் உளமருத்துவராக விளங்குவர். 1985இல் Wayne Pyne என்பவர் ‘A study of emotion, developing emotion, Intelligence : Self Integration’ என்ற கட்டுரையில் மனவெழுச்சிசார் கொள்கை, அதன் அமைப்பு உண்மைத்தன்மை மற்றும் பிரச்சினைதீர்த்தல் என்பவற்றை விரிவாக எடுத்துக்காட்டியிருந்தார்.

மேற்கூறியவற்றுக்கும் அப்பால் 1987இல் Keith Beasley முதன்முதலில் Emotional Intelligence (EI) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி வெளியிட்ட கட்டுரை மனவெழுச்சி நுண்மதி பற்றிய முதற் பிரசுரமாக அமைந்தது.

Peter Salovey and John Mayer (1990) ஆகியோர் மனவெழுச்சி நுண்மதி என்ற கட்டுரையை அறிகை, கற்பனை, ஆளுமை ஆகிய விடயங்களைத் தொடர்புபடுத்திய வகையில் வெளியிட்டிருந்தனர். அவர்கள் இருவரும் வெளியிட்ட மாதிரிகையானது மனவெழுச்சி நுண்மதியின் நான்கு வெவ்வேறு நிலைகளை எடுத்துக்காட்டியிருந்தது. அவையாவன

- மனவெழுச்சிப் புலக்காட்சி
- மனவெழுச்சியைப் பயன்படுத்திக் காரணங்காணும் திறன்
- மனவெழுச்சிகளை விளங்கிக்கொள்ளும் திறன்
- மனவெழுச்சிகளை முகாமைத்துவம் செய்யும் திறன்.

மேலும், இவர்கள் நுண்மதி பற்றிய மரபுரிதியான எண்ணக்கருவாக்கத்தில் மன வெழுச்சிசார் நுண்மதியின் இடத்தினைப் பரிசீலனை செய்ய முற்பட்டிருந்தனர். இவற்றிலே மனவெழுச்சி தொடர்பான திறன்களை உள்ளடக்குவது பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கான சட்டகத்தையும் வழங்கி யிருக்கிறது. **சலோவ்** மற்றும் **மேயர்** ஆகியோரின் மனவெழுச்சி நுண்மதி பற்றிய எண்ணக்கரு ஐந்து ஆட்சிகளைக் கொண்டுள்ளது. 1. ஒருவரின் மனவெழுச்சி நுண்மதியை அறிதல். 2. மனவெழுச்சி நுண்மதியை முகாமைத்துவம் செய்தல் 3. ஒருவரை ஊக்குவித்தல் 4. ஏனையவரின் மனவெழுச்சிகளை அங்கீகரித்தல் 5. தொடர்புகளைக் கையாளுதல்

Daniel Colman (1995) 'Concept of Emotional intelligence' என்ற நூலை வெளியிட்டதன் பின்னர் மனவெழுச்சி நுண்மதி என்ற விடயம் மிகவும் பிரசித்திபெற்றது. 1998இல் **கோல்மனால்** வெளியிடப்பட்ட Working with Emotional intelligence என்ற நூலின் மூலம் வேலைத்தளங்களில் மனவெழுச்சி நுண்மதி தொடர்பான விடயங்கள் பயன்பாட்டுக்கு உள்ளானது. இவருடைய கருத்திலே மனவெழுச்சி நுண்மதிக்கான விளக்கம் அதனை இனங்காணும் ஆற்றல், கணிப்பிடுதல், தமதும் மற்றவரதும் மனவெழுச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தல் என்ற விடயங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. **லானியல் கோல்மன்** மனவெழுச்சி நுண்மதியினை நான்கு பண்புகளுடன் விளக்கினார். அவையாவன

சுய விளிப்புணர்வு (Self Awareness): ஒருவர் தமது சுயமனவெழுச்சிகளைப் புரிந்து கொள்ளல்

- சுய முகாமைத்துவம் (Self Management) தமது மனவெழுச்சிகளை முகாமைத்துவம் செய்தல்.
- சமூகப்பற்றிய விழிப்புணர்வு (Social Awareness): ஏனையவர் வெளிப்படுத்தும் மனவெழுச்சிகளுக்கு ஒத்துணர்வுள்ளவராதல்
- சமூகம்சார் திறன்கள் (Social Skills): ஏனையவரின் மனவெழுச்சிகளைக் கையாள்வதில் வல்லவராதல்

மனவெழுச்சி நுண்மதியும் உச்சரியும் :

அண்மைக் காலங்களில் மனவெழுச்சி நுண்மதியானது ஒரு விஞ்ஞானபூர்வமான கற்கைநெறியாக மாறியுள்ளது. மனிதனின் மனவெழுச்சிசார்ந்த காரணிகள் மனித

ஒருவருடைய மூளையில் இடம்பெறும் பல்வகையான ஆற்றல்களை விளக்குவதற்கான கூட்டுச் சொல்லாக அமைவதே மனவெழுச்சி நுண்மதியாகும்.

நடத்தையின் ஆளுள் மற்றும் ஆளிட நடத்தைகளின் முக்கிய கூறாக அமையும்போது மனிதன் தொடர்பான பல்வேறு ஆய்வுகள் மனிதனது நடத்தை, கல்வி மருத்துவம் முதலிய துறைகளில் மூளை பற்றிய ஆய்வுகள் அதிகரித்து வருகின்றன எனத் தெரிவித்துள்ளார். அதிகளவான நுண்மதியுடையோர் எனக் கருதப்படுபவர்கள் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியானவராக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. அத்தகையோர் ஒழுக்கம், சமூகத் தொடர்புகள் மற்றும் எப்பொழுதும் வெற்றிகரமானவர்களாக இருப்பதில்லை (Keidev Daniel. 2015) என்பதற்கான சான்றுகளை வழங்கியுள்ளார். மனவெழுச்சிசார் நுண்மதி (EI) என்பது நடத்தைசார்ந்த விளைவுகளுடன் தொடர்புடையது. EIக்கும் நேர்நிலைச் சமூக விளைவுகளுக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்புள்ளது. EI உள்ளவர்கள் சமூகம்சார் நடத்தை, ஒத்துணர்வு, பராமரிப்பு, கவனம் ஆகிய விடயங்களில் உறவுகளைப் பேணக்கூடியவராக இருப்பார்கள். ஒரு கல்வியாளர் EI திறன்களைப் பயன்படுத்தி தமது கல்விசார்ந்த நோக்கங்களை அடையக் கூடியவராக இருப்பார். இந்த நோக்கங்களை அடைந்து கொள்வதற்கு கல்வியாளரும் கல்விச் செயல்முறைகளும் EIக்கான உட்கட்டுமானங்களைக் கட்டியெழுப்புவதில் பொறுப்புள்ளவராக இருந்தல் வேண்டும். ஒருவரின் நடத்தையைக் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே விருத்திசெய்வதற்கு இவை அவசியமானவை. கற்பவருக்கும் கற்பிப்பவருக்கும் இடையில் பரஸ்பர தொடர்புகளை உருவாக்குவதற்கும் இது

அத்தியாவசியமானது. மனவெழுச்சியை விளங்கிக்கொண்டு அதனைப் பிரயோகிப்பதன் வாயிலாக மாணவரின் உள்ளுணர்வுகள், உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்துதல் உறவு முறைகளை விருத்திசெய்தல், தொடர்பாடல் என்பவற்றைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருப்பதற்கும் இசைவாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் உதவலாம். இத்தகைய இயல்புகள் வினைத்திறனுள்ள கற்பித்தலுக்கு இன்றியமையாதவை. ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் இடையிலான பரஸ்பர புரிந்துணர்வு கற்பித்தல் செயல்முறைக்கான சாத்தியமான நிலைமைகளை உருவாக்கும் என்பதால் கற்றலின் வெற்றிக்கும் வழிகோலுகிறது. ஆசிரியர் கற்பித்தல் தொடர்பான முன்னெடுப்புகளை மேற்கொள்ள ஆளிடைத் தொடர்பு வழிகோலுகின்றது.

மேலும், கற்பித்தல் நேரத்தினைச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துவதற்கும் EI பற்றிய விளக்கம் இன்றியமையாதது. மாணவருடைய எதிர்கால நிலைமைகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் அறிதல், அதற்கேற்றவாறு இறுதி விளைவுகளைக் கட்டியெழுப்பதல், குறிகாட்டிகளை விருத்தி செய்தல், கற்பித்தல் உபாயங்களைத் தீர்மானித்தல், கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளை உயிரோட்ட முள்ளதாக்குதலும் அவற்றின் பிரதி பலன்களை எடுத்துக் காட்டுதற்கு சிறந்த முறையில் நேரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கும் ஆசிரியருக்கு உதவும்.

இவ்விடத்தில் ஹோவார்ட் காட்ணர்ன் பல்நிலை நுண்மதிக்கொள்கையை இணைத்து நோக்குவதும் பொருத்தமானது. வகுப்பறையிலும் வகுப்பறைக்கு வெளியிலும் மாணவர் நடத்தைக்கான தராதரங்களை உருவாக்க முற்படும் ஆசிரியர் நுண்மதியின் கூறுகளை மட்டுமன்றி அவற்றுடன் இணைந்த மனவெழுச்சிகளையும் அவதானத்தில் கொள்ளுதல் இன்றியமையாதன. வகுப்பறை நடத்தைக்கான தராதரத்தினை உருவாக்குவதில் ஆசிரியர் தனியாளாக இல்லாமல் மாணவருடன் இணைந்து மாணவரின் விருத்தி நிலை, மனவெழுச்சிகள், கலாசாரப் பின்னணி, கற்பிக்கும் பாடம் கற்பித்தல்முறை என்பவற்றுக்கேற்பப் பரஸ்பரம் மதிப்பளித்து தராதரங்களை உருவாக்கும்போது அவை பயன்படுத்தும்மையுடையனவாக மாறுகின்றன.

மனவெழுச்சி நுண்மதியும் வகுப்பறை நடத்தைகளும் :

மனவெழுச்சி நுண்மதிக்கும் மாணவரின் வகுப்பறை சார்ந்த நடத்தைகளுக்கும் இடையில் வலுவான தொடர்புள்ளமையை ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. கற்றலில் கவனம் செலுத்துவதிலுள்ள போராட்டம், சகபாடிகளுடன் விரும்பத்தக்க தொடர்புகளைப் பேணமுடியாமல், ஏனைய மாணவருடன் நட்பினைப் பேணுதல், வளர்ந்தோருடன் உறவு பேணுதல், கோபம், வெறுப்புணர்வு முதலிய நடத்தைகளுக்கு மனவெழுச்சிகள் காரணமாக இருக்கின்றன. தமது மனவெழுச்சிகளை முகாமைத்துவம் செய்யமுடியால் இருக்கும் போது வகுப்பறையில் இவ்வாறான நிலைமை தோன்றுகிறது.

குடும்பம், பாடசாலை ஆகியவற்றில் பங்கேற்பதனால் பிள்ளைகள் மனவெழுச்சிகளையும் கற்கவேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர். பாடசாலைகளில் இடம் பெறும் சமூகம் சார்ந்த செயற்பாடுகள் அதற்கு அடிப்படையாக இருக்கும். அத்தகைய செயற்பாடுகள் சுயவிளக்கம், முரண்பாடுகளுக்குத் தீர்வு, ஒத்துணர்வு முதலியவற்றை உள்ளடக்கும். ஏதாவது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தமது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல், இன்னொருவரை அமைதியான முறையில் அணுகுதல், பிரச்சினையை தீர்க்கும் முறையில் மற்றவருடன் கலந்துரையாடுதல், முதலிய முரண்பாட்டுத்தீர்வு ஆற்றும், தம்மைச் சூழவுள்ளோரின் மனவெழுச்சிகளைப் புரிந்துகொள்ளும் ஒத்துணர்வும் கட்டியெழுப்பப்படுதல் வேண்டும். இத்தகைய இயல்புகள் பிள்ளைப் பருவத்திலிருந்தே தொடர்பாடல் மூலம் விருத்திசெய்யப்படுதல் வேண்டும் எனக் கருதுகின்றோம். ஆயினும் பிள்ளைகள் பலரைப் பொறுத்தவரையில் அவை உண்மையல்ல என்ற கருத்தும் உண்டு. மனவெழுச்சி விருத்தியின்றி இவை அமையாது என்பதால் மனவெழுச்சிகள் கற்பிக்கப்படுதல் அவசியம் என்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக இடைநிலைப் பள்ளிப்பருவ மாணவர்களுக்குப் பொருத்தமான மனவெழுச்சிகளை இனங்கண்டு அவற்றை மாதிரிகள், முன்மாதிரிகள், வகிபாகமேற்பு என்பன மூலம் அனுபவங்களை வழங்குதற்கு முன்வருதல் அவசியமானது.

மனவெழுச்சு நுண்மதையும் அறிகை ஆற்றலும்:

El என்பது ஓர் அறிகைசார் விருத்தியாகும். மனவெழுச்சிகளைப் புலக்காட்சி பெறுதல் Elஇன் அடிப்படைத் தொழிற்பாடாகும். இதுவே ஏனைய விடயங்களான மனவெழுச்சி சார் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளல், பயன்படுத்துதல் குறிப்பாகச் சிந்தனை, பிரச்சினை தீர்த்தல் முதலிய உயர் ஒழுங்கிலான திறன்களை வசதிப்படுத்துகிறது. அறிகை விருத்தியில் மனவெழுச்சியைப் பயன்படுத்துதல், முகாமைத்துவம் செய்தல், விளங்கிக்கொள்ளல் மற்றும் ஒழுங்குபடுத்துதல் முதலிய ஆற்றல்களை ஒன்றிணைத்து அறிகைச் செயல்முறைக்கும் மனவெழுச்சி நுண்மதிக்கும் இடையிலான ஆய்வுகள் அதிகளவில் இடம்பெறவில்லை எனத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆயினும், வினையாற்றலை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஆற்றல் மாதிரிகைகள் அறிகைச் செயல்முறையில் மனவெழுச்சியின் பணிகள் மறைமுகமாகக் கொண்டுள்ள வகிபங்கினைக் கண்டறிவதற்கான முயற்சிகள்

மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. உயர் மட்டத்திலான El உடையோர் குறைந்த மட்டத்தில் El உடையோரிலும் பார்க்க வினையாற்றலில் வேறுபட்டிருப்பதைக் கண்டறிந்துள்ளனர். மற்றும் உயர் El உடையோர் கடினமான பணிகளை வினையாற்றுவதிலும் சிறந்து விளங்குகின்றனர் எனவும் தெரிவித்துள்ளனர்.

மனவெழுச்சி நுண்மதியானது நுண்மதியின் ஆட்சிகளையும் மனவெழுச்சிகளையும் இணைக்கிறது. ஒருவர் சமூகச்சூழலை விளங்கிக்கொள்வதற்கும் சமூகச்சூழலில் அதனைப் பயன்படுத்தவதற்கும் இதுவே உதவுகிறது. வினைத்திறனுள்ள கற்பித்தலும் கற்றலும் மட்டும் ஓர் ஆசிரியரின் வகிபாகமாக இருப்பதில்லை. கல்விச் செயற்பாட்டில் அறிவையும் திறன்களையும் விருத்திசெய்தல் முக்கியமான விடயமாக இருந்தாலும் ஆசிரியர் அவற்றை எவ்வளவுதூரம் பரிமாற்றம் செய்கிறார் என்பது முக்கியமானது. கல்வி என்பது ஒரு மூவழிச் செயல்முறை என்கையில் ஆசிரியர் கற்பவரையும் கற்பிக்கும் சாதனங்களையும் மனவெழுச்சித் திறன்களைப் பிரயோகித்து

அறவுச் சொல் அகழ்ந்து புது
அறமுகச் சொல்லொன்று அவச்யம்! இது
அறவீனம் அல்ல அறவு பெருக்கலை
அறவுடன் ஆக்கத்தல் ஆர்வமாய் இணைத்தேன்

எல்லோரும் பாவக்கும் எழுத்தன்றிப் புதுயதாய்
நல்லதாக வதைப்பதை உள் வாங்காது
பில்ல என்று உணர்ந்து புல்லறவால்
தொல்லையென்று வளங்கனார் தொடர்ந்த பலர்

வார்த்தை வளையாட்டு, வர் எழுதல்
கோர்த்து மாலையாக்கல், கவ் எழுதல்
வார்த்து வக்டெடுத்தலும் அறவு உயர்வே
சேர்த்துச் சொல்லாடும் சதுரங்கமும் இதுவே!

பாவத்துப் பாவத்துப் புழகிய சொற்களின்
ஆவ் படித்து அலுத்துக் களைப்பதலும்
நூவ்ரீயது நலமென்று புதுச் சொல்லை
ஏவ் வருதல் இன்பமென்பேன் நான்.

என்று புதுச் சொற்கள் படிப்பீர்கள்!
நன்றா முப்பது சொற்களுள் வட்டமருதல்!

சாணக்கியம்

அவர்கள் அப்படித்தான்....

உண்மைக்கும் தர்மத்துக்கும்

ஒவ்வாத

தர்க்கங்களை

நிறுவி

செயற்படுத்தி

கணவுகளை விற்று

தங்கள்

வயிறுகளை வளர்த்துக்

கொள்வார்கள்

வஞ்சகமாக.

பொது மக்களை

பட்டினி போட்டு

புதுச் சொல்லைப் படிக்கலாமே!

பா வாணத வேதா.இலங்காந்தலகம்

(டென்மார்க்)

இ.ஜீ.வகாநுண்யன்

வினைத்திறனுள்ள முறையில் இணைத்துச் செயற்படுதல் வேண்டும். ஆசிரியர் விளைவை அடிப்படையாகக்கொண்ட கற்பித்தலின் மூலம் ஒருவர் சமூகத்தில் வாழ்வதற்குத் தேவையான அறிவைத் திறன்களையும் நீடித்துநிலவும் வாழ்க்கைத்திறன்களை விருத்திசெய்வதற்கும் மனவெழுச்சிமீது கவனம் செலுத்துதல் அத்தியாவசியமானது.

அறிவாற்றலசார்ந்த நுண்மதிகள் கற்றலுக்கு வலுவூட்டும் விடயமாக உள்ளது என்னும் கருத்து நீண்டகாலமாக நிலவிவந்துள்ளது. ஆயினும், அது உண்மையல்ல என்பது இன்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது. மனவெழுச்சியானது அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பிரயோகத்துடன் கூடியதாக விருத்தியடைகிறது என்கின்றனர். மனவெழுச்சி விருத்தியில் குறைபாடுகள் ஏற்படும்போது அறிவாற்றல் சார்ந்த பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதாக Neil Humphrey (2007) குறிப்பிட்டுள்ளார். சிறந்த மனவெழுச்சிகளுடன் வளரும் பிள்ளைகளின் கல்விசார் அடைவுகள் மேம்படுவதாகவும் அவர்கள் விரும்பத்தகுந்த நடத்தைகளை வெளிப்படுத்துபவராகவும் சீராக்கம் உள்ளவர்களாகவும் ஆபத்துகளிலிருந்து விலகுவோராகவும் நெறிபிறழ்வான நடத்தைகளிலிருந்து தம்மைத் தவிர்த்துக் கொள்வோராகவும் விளங்குவர் எனவும் இவர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

மனவெழுச்சியும் கல்வி அடைவும் :

மனவெழுச்சிகள் பல வழிகளில் மாணவரில் செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது. Elற்கும் கல்வி அடைவுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளைக் கண்டறியும் பல ஆய்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. மனவெழுச்சி நுண்மதி ஆட்சிகளின் கூறுகளுடன் தொடர்புபடுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் அவற்றிற்கு இடையிலான இணைவுக் குணகங்கள் பொருண்மையானவையாக இல்லை எனப் பல ஆய்வுகள் கண்டறிந்துள்ளன. குறிப்பாகக் கணிதம் தொடர்பாக நைஜீரியாவில் மேற்கொண்ட ஆய்வில் இந்த முடிவு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது (AJai, Tyabee et al , 2018) வேறு ஆய்வுகள் ஒரு சில அம்சங்களில் குறைந்த மட்டத்திலான தொடர்புகளை எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. இவ்விடயத்தில் மேலும் பல ஆய்வுகள் இடம்பெற

வேண்டியதன் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை :

மனவெழுச்சி நுண்மதியானது கற்றல், கற்பித்தல், மாணவரின் அறிவாற்றல் விருத்தி, நடத்தை விருத்தி, வகுப்பறை முகாமைத்துவம் முதலிய விடயங்களோடு தொடர்புடைய விடயமாக இருப்பது இங்கு விரிவாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருந்தது. மனவெழுச்சி நுண்மதியை விருத்தி செய்வதற்குப் புத்தாக்கமுள்ள மற்றும் விளைதிறனுள்ள அணுகுமுறைகளைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். மாணவர், ஆசிரியர் பெற்றோர் மற்றும் நிருவாகிகள் மனவெழுச்சி நுண்மதி தொடர்பான விளக்கமுடையவராக இருத்தல் அத்தியாவசியமானது. முன்பள்ளிக் கல்வி தொடக்கம் ஏனைய மட்டங்கள் வரையில் இவ்விடயம் பற்றிய விளக்கம் முக்கியமானது. முக்கியமாக இடைநிலையில் கலைத்திட்டமானது சுய விளக்கம் திறனாய்வுச் சிந்தனை, விளைதிறனுள்ள தீர்மானம் மேற்கொள்ளல் ஆக்கத்திறனுடனான பிரச்சினை தீர்த்தல் மற்றும் இலக்குகளை உருவாக்கும் திறன்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய வகையில் விருத்தி செய்யப்படுதல் இன்றியமையாதது.

உசாத்துணை :

- Abepala, R & Karunanithy, M (2018) new trends in Learning (Tamil) Nugegoda. SARA publication
- Ajai, Tyabee et al (2012)80 Emotional Intelligence and Achievement of students in Mathematics: a case study. International journal of science and Research (JSR) ISSN 2319
- Colman, D (1998) Emotional Intelligence. New York, Bantam Books
- Colman, D (20011) social intelligence: New science of social relationship. Israel
- Humphrey etal (2007) Emotional Intelligence and Education: A Critical Review. Educational Psychology 27. 235 -254
- Mayer, J.D: and Salovey (1997) Education Development and Emotional Intelligence: Educational Implications. New York, Basic Books pp 3- 31.
- Salovey, P: Mayer, J.D (1990) Emotional Intelligence. SAGE journals. March 1st .
- www.psychological-consult.com/resources/glossary.html
- wiktionary.org / wiki / emotional intelligence

எங்கெங்கு காணினும்

சிறுகதை

வ. ஜீவகுமாரன்
(டென்மார்க்)

‘புதிய மண்ணும் புதிய வாழ்வும்’ என்ற பெயரில் நான் எழுதிவரும் வார மலருக்கான கட்டுரைகளை இரண்டு மூன்று இதழ்களுக்கு போதுமானவற்றை முதலிலேயே டென்மார்க்கில் இருந்து அனுப்பி விடுவது என் இயல்பு.

எனது எழுத்துகளை கௌரவப்படுத்தும் பத்திரிகைகளை கடைசி நேர டென்சனாக்குள் இழுத்துச் செல்வதில் எனக்கு என்றுமே உடன் பாடில்லை.

போருக்குப் பின்னான இலங்கையையும் போருக்கு முன்னாக புலம்பெயர்ந்த மக்களின் வாழ்க்கையினையும் இணைத்து எழுதிக் கொண்டிருக்கும் தொடர்.

25 தொடருக்கான... அதாவது அரை வருடத்திற்கான ஒப்பந்தம்.

இன்னும் 5 தொடர்களே பாக்கி உள்ளன.

ஆனால் திடீரென இலங்கைக்கு வர வேண்டியிருந்ததால் இலங்கையில் வந்து நிற்கும் இந்த ஒரு மாதத்துக்குள் அதனை எழுதிக் கொடுத்திட வேண்டும் என்ற நினைப்பில் என்னை நானே அழுத்திக் கொண்டு இருந்தேன்.

‘உலகத்தின் அதிசயங்களில் ஒன்று காலில் செருப்புக்கூட போடாது நடந்து திரிந்து கொண்ட ஒரு இனம் ஒரு 50 ஆண்டு களுக்குள்... சுழட்டிப் போட்டுப் போட்ட சோழிகள் போல... அல்லது கொத்தணிக் குண்டுகள் போல வெடித்து வெடித்து துண்டுகள் பரவுவது போல... உலகம் எல்லாம் சிதறி கோட்டும் சூட்டும் போட்டுக் கொண்டு ஒரு பணக்கார சமுதாயமாக தலையெடுத்து நிற்பது எவரின் கனவில்கூட கற்பனை பண்ணியிருக்காத ஒரு நிகழ்வு. அடுத்ததொரு தரப்படுத்தல் உலகம் முழுக்க என்றால் அது எம்

பிள்ளைகளால்தான் என மகிழ்வுடன் வருகின்ற வாரத்திற்கான கட்டுரையை முடித்திருந்தேன்’ தொடர் கட்டுரையை முடித்துவிட்டு கையில் ஒருசிகரட்டையும் எடுத்துக்கொண்டு வீட்டின் வெளிமதிலுக்கு வெளியே நின்று புகைத்துக் கொண்டு நின்றாலும் எழுதிய கட்டுரையின் ஒவ்வோர் வரியும் என் மனத்தில் ஓடிக் கொண்டே இருந்தது.

மனம் மீண்டும் மீண்டும் சில சொற்களை மாற்றியும்... சில வசனங்களை வெட்டி வெட்டித் திருத்தியும் கொண்டு இருந்தது.

“தானாக புகைந்து கொண்ட சிகரட்டின் நெருப்பு கை விரல் நுனியை சுட்டு, நீ எப்போதான் முழுதாய் ஒரு சிகரட்டை குடிக்கப் போறாய். மற்றவன் புகைத்துத்தான் காசைக் கரியாக்கிறான். நீ புகைக்காமலே காசைக்கரியாக்கிறியே” என அது என்னைத் திட்டுமாப் போல் இருந்தது.

புன்னகைத்துக் கொண்டு எரிந்துபோன சிகரட்டால் மற்ற சிகரட்டினை பற்றவைத்துக் கொண்டு உலகம் எல்லாம் எங்கள் இனத்தின் எழுச்சியை நினைத்துக் கொண்டு நின்றேன் - எனது கட்டுரைக்கு இன்னும் இன்னும் ஆதாரங்களைத் தேடியபடி.

எங்கள் பிள்ளைகள் பலர் உயர் பதவிகளிலும்

உயர் நிறுவனங்களுக்கு ஆலோசகர்களாக இருப்பதும் ஆரோக்கியமான நிகழ்வுதானே. அது மட்டுமில்லை அண்மையில் எனது கார் எஞ்ஜின் சூடேறி விரைவுப்பாதையில் நின்ற பொழுது வாகனப்பழுது உதவி நிறுவத்துக்கு தொடர்பு கொண்ட பொழுது “சொல்லுங்கோ மாமா” என்கின்றான் எங்கள் நாட்டுப் பையன் ஒருவன். எஞ்ஜின் சூடு இறங்கியது போல இருந்தது.

ஒரு 60 வயது மதிக்கத்தக்க அம்மா. ஒரு கையில் பூக்கள். மாலை முழுகி தலையில் பூ வைத்திருப்பது தெரிகிறது. மறு கையில் இன்னொரு பை. கோயிலுக்குப் போகின்றார் போலும்.

என்னைத் தாண்டிக் கொண்டு செல்கின்றார் - குனிந்த தலை நிமிராமல்.

அவர் வாய்க்குள் ஏதோ ஒரு தேவாரம் ஒதிக் கொண்டு போவது போலத் தெரிகின்றது.

தூரத்தில் “இது மாலை நேரத்து மயக்கம்” என ஒரு பனை உச்சியில் இருந்து லவுட் ஸ்பீக்கர் பாடிக் கொண்டு இருந்தது.

இந்தமுறை சிகரட்டிடம் ஏச்சு வாங்காமல் இரசித்து உறிஞ்சி உள்வாங்கி புகை வளையங்களை விட்டு என் எழுத்துகளை நானே இரசிப்பதுபோல நான் விடும் புகை வளையங்களை நானே ரசித்துக் கொண்டு நின்றேன்.

“ஓரம்போ... ஓரம்போ...” என்ற பாட்டின் இசையை ஒலிக்க தூரத்தில் பாண் விற்கும் ஆட்டோ வந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்த இசை அந்தக் குறிப்பிட்ட பேக்கரிகாரனின் றேட்மார்க் மியூசிக். காலையும் மாலையும் எங்கள் வீட்டைத் தாண்டி மெதுவாகச் செல்லும்.

இவ்வாறு எல்லாவற்றுக்கும் ஆட்டோ தான் - அதிகாலையில் சைக்கிளில் அவலக்ரூலில் “இன்னார் செத்துப் போனார்” என சொல்லிக் கொண்டு போகும் இழவு முதற்கொண்டு அனைத்துமே ஆட்டோக்களாய் போய்விட்டது.

என்னைத் தாண்டிச் சென்ற அந்த அம்மா தூரத்தில் போனபின்பு அக்கம் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்து விட்டு கையில் கொண்டு சென்ற பையை ஒரு வீட்டின் மதில் கரையில் போட்டு விட்டு விரைவாக நடக்கத் தொடங்கினார்.

எனக்கு ‘திக்’ என்றது.

நிச்சயம் அது அவர் வீட்டுக் குப்பை பையாக இருக்க வேண்டும்.

இரவு முழுக்க ஏனோ பயங்கரமான கனவுகள்.

ஒன்றுடன் ஒன்று சம்மந்தமில்லாத மாதிரி. கனவில் வந்தவர்கள் தெரிந்தவர்கள் போலும் இருந்தார்கள்.

தெரியாவர்கள் போலும் இருந்தார்கள். அதிகாலையில் புரண்டு புரண்டு படுத்தப் பார்த்தேன்.

நித்திரை வர மறுத்தது.

வாகனங்களும் றோட்டால் கதைத்துக் கொண்டு சந்தைக்கு போய்க் கொண்டு இருப்பவர்களின் சத்தங்களும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன.

மெதுவாக எழுந்து மனைவி பிள்ளை களைக் குழப்பாமல் குசினியுள் சென்று தேநீரையும் ஊற்றிக் கொண்டு வெளிவிறாந்தையில் போடப்பட்ட அப்பாவின் ஈஸிசெயரில் சாய்ந்து கொண்டேன்.

கிட்டத்தட்ட நாற்பது வருடத்திற்குப் பின்பாக.... அப்போ இதில் அப்பா... இப்போ நான்....

அப்பாவின் கால்களுக்கு நடுவே அவரின் சாரத்தினுள் தொட்டிலில் உட்கார்ந்து இருப்பது போல இருந்த சுகத்திற்கு என்றும் நிகரில்லை.

றோட்டில் திடீரென கலவரச் சத்தங்கள் கேட்கிறது.

வாகனங்களின் ஓட்டம் திடீரென அதிகமாகி வேகமாகப் போகத் தொடங்கின.

நாய்களின் குலைப்பும் ஊளையிடுதலும் அதிகமாகின.

மெதுவாக எழுந்து சென்று வெளிவாசல் கேற்றைத் திறக்காமல் உள்ளே நின்று கொண்டு வெளியே என்ன நடக்கின்றது என அறிய முற்பட்டேன்.

“பொறுக்கி வேலை செய்து போட்டாங்கள்... பொறுக்கி வேலை செய்து போட்டான்கள்” என்ற குரல்கள் பலமாகக் கேட்டன. மனைவி பின்னால் வந்து நிற்பது போலத் தெரிந்தது.

“இப்ப உள்ளூக்கை வாங்கோ... விடிய எல்லாம் தெரியும்தானே... இப்ப அறிஞ்சு என்ன பத்திரிகைக்கு எழுதவா போறீங்கள்” தலைதலையாய் அடிச்சனான் வேண்டாம் இலங்கைக்கு வர வேண்டாம் என்று...

பாதுகாப்பு வலையங்களுக்குள் வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டவள் அவள்.

எல்லா எல்லைகளையும் தாண்டி

வாழ்பவன் அல்லது எழுதுபவன் நான்.
எனக்குள் ஆயிரம் குறுகுறுப்பு.
நிலம் வெளிக்க முதலே மெதுவாக
வீதிக்கு வந்தேன்.

சலசலப்பு கொஞ்சம் ஓய்ந்திருந்தாலும்
ஏதோ ஒரு அமைதியும் அணைவரின் முகங்க
ளும் ஏனோ இறுகியிருந்தது போல இருந்தது.
கடந்துபோன போராட்டம் மக்களை
மௌனித்திருக்கப் பழக்கியிருந்தது போலும்.
சற்றுத் தூரத்தில் இருந்த தேநீர் கடை
திறந்திருந்தது.

சிவசம்பு அண்ணை அதிகாலையிலேயே
அடுப்பூட்டி விடுவார்.

மெதுவாக அவரின் கடையடிக்கு கால்கள்
தானாகவே நகர்ந்தன.

சாதாரணமாக நாலைந்து பேர்
மட்டும் கடைக்கு வெளியே நின்று தேநீர்
குடித்துக் கொண்டிருக்கும் அவர் கடைக்கு
முன்னால் பத்து பதினைந்து பேர் மட்டில்
நின்றிருந்தார்கள்.

“ஒரு தேநீர் சீனி போடாமல்”

சிவசம்பு அண்ணை நிமிர்ந்து ஆச்சரியமாக
பார்த்தார்.

சந்தைக்கு வருபவர்கள் மட்டும்தான்
அவரின் காலை நேர வாடிக்கையாளர்கள்.

“எப்ப தம்பி பயணம்”

“வாற கிழமை”

“வந்த விசயங்கள் முடிந்தால் போய்ச்
சேருங்கோ... ஏன் வீணாய் இங்கை நின்று
கொண்டு.....

அவரை ஏன் என்பதுபோல பார்த்தேன்.

“என்ன கோழைத்தனம் இது?. தகப்பன்
அல்லது பெட்டையின்றை தமையன், தம்பி,
மாமான்மார் யாராவது போய்க்கதைத்திருக்க
லாம். விருப்பமில்லா விட்டால் பிரச்சனையை
வேறு விதமாய் முடித்து இருக்கலாம். இது
முன்பின் தெரியாத யாரோ ஒருத்தன்களைக்
கொண்டு வந்து படுத்துக் கிடந்துகளை
படுக்கையிலை வைச்ச.... சொல்லேலாமல்
கிடக்கு”

தேநீர் கிளாஸ் மெதுவாக நடுங்கியது
போல இருந்தது.

சிவசம்பு அண்ணையிடம் இருந்து எதிர்
பார்த்த பதிலைப் பின்னால் நின்று கதைத்தவர்
களிடம் இருந்து பெற்றுக் கொண்டேன்.

“வந்தவன்கள் யாராம்”

“யாருக்குத் தெரியும்?... வந்தவங்கள் வந்த
கார் நம்பர் பிளேட் எங்கட பிரதேசத்தின்றை

இல்லையாம்”

பேசிக்கொண்டே நின்றார்கள்.

நான் மெதுவாக அவ்விடம் விட்டு
விலகினேன்.

○

மீண்டும் டென்மார்க் வந்து ஒரு கிழமை
யாயிற்று.

தொடரின் இறுதிப் பாகத்தை இன்று
எழுதி முடித்து அனுப்ப வேண்டும்.

“புதிய மண்ணும் புதிய வாழ்வும்”

இலங்கைக்குச் சென்று வந்த பின்பு
முதல் பாகத்தை எழுதும் பொழுது மனம்
இருந்த உற்சாகம் இன்று ஏனோ இல்லாமல்
இருப்பதை மனம் உணர்ந்தது.

ஆனாலும் தொடரை எழுதி முடிக்க
வேண்டும்.

ஒரு தொடர்கதையை உடனே முடிக்க
வேண்டும் என்றால் ஒரு தற்கொலையையோ...
விபத்தையோ... அல்லது ஒரு புற்றுநோயையோ
கொண்டு வந்து முடித்து விடலாம். ஆனால்
கட்டுரைக்குள் கொண்டு வந்து அதனை
முடிக்க முடியாது.

வாழ்ந்து... போராடி... மௌனமாகி.... பின்
மீண்டும் தளிர்த்துக் கொண்டிருக்கும் எனது
சொந்த மண் பற்றியும்... புலம் பெயர்ந்து நான்
வாழும் புதிய மண்ணும் அதன் வாழ்க்கையின்
பெருமைகளையும் சிறப்புகளையும் பதிவு
செய்யும் கட்டுரைத் தொடரினை எழுதிச்
சென்ற என் விரல்கள் ஏனோ தடுமாறுவது
எனக்குத் தெரிகிறது.

தமிழ்த் தட்டெழுத்தின் சின்ன எழுத்தும்
பெரிய எழுத்தும் என்னையும் அறியாமல்
என்னுடன் கண்ணாமூச்சி ஆடுகின்றன.

உடல் என்று எழுதினால் ஊடல் என்று
வருகிறது. கடல் என்று எழுதினால் குடல் என
வருகிறது.

கொஞ்சம் அமைதியாக இருந்து விட்டு
எழுதினால் நன்றாய் இருக்கும் போலிருக்க
எழுந்து போய் ரி.வி.க்கு முன்னால் அமர்ந்து
கொண்டேன்.

மகாபாரதம் போய்க் கொண்டிருக்கின்றது.

அதர்மத்தை தோற்கடிக்க இன்னோர்
அதர்மத்தைக் கையில் எடுப்பதும் தர்மம்தான்
என்று கிருஸ்ணன் சொன்னதை அவனவன்
எல்லாம் கையில் எடுத்து விட்டானா என மனம்
என்னையே கேட்டுக் கொண்டது - கண்ணப்ப
நாயனார் கடவுளுக்கே மாமிசம் படைக்கும்
பொழுது நாங்கள் வெள்ளியில் சாப்பிடக்

எவ்வாறு தண்டிக்க வேண்டும் என்று பல தெரிவுகள்
 தரப்பட்டிருந்தன. கை எடுப்பது... கால் எடுப்பது...
 உயிர் எடுப்பது இத்தியாதி... இத்தியாதி...
 அது அதுக்கு எதிரே அதற்கான பணமும்
 போடப்பட்டிருந்தது.

கூடாதா என பேஸ்புக்கில் அறிவாளிகள்
 கருத்துத் தெரிவிப்பது போல.

ஏகலைவனின் கட்டை விரலை தானமாய்
 பெற்ற துரோணர் இறந்து போகின்றார்.

மனம் வேறு இறுதி யுத்தத்தை நினைத்து
 சஞ்சலப்படுகின்றது.

தொலைபேசி அழைக்கின்றது.

“சொல்லுங்கள்”

“பீற்றர் அண்ணையை மண்டையிலை
 போட்டுட்டான்கள்”

“என்ன சொல்லுறீங்கள்”

“ஓம் அண்ணை... பீற்றர் அண்ணையின்டை
 பொடியனின்ரை பிரச்சனை தெரியும் தானே?”

“ஓம்... அந்த ஆள் கடைசிவரை செய்து
 கொடுக்க மாட்டன் என்று சொல்லிக் கொண்டு
 இருந்தது. அதிலை என்ன?”

“அதால் பிரச்சனை இல்லை... இந்த
 ஆள் பொது இடத்திலை பிழையாய் வாயை
 விட்டுட்டார்... ஒருத்தன்களை ரோசம் வாற
 அளவுக்குப் போற அளவுக்குப் பேசினால்
 யார் தான் பொறுத்துக் கொள்ளுவினம்?”

“அதுக்கு மண்டையிலை போடுறதோ...
 சரி நான் வந்து பார்க்கின்றன்?”

“இப்ப எங்கை வந்து என்னத்தைப்
 பார்க்கிறது. பிரேதத்தை பொலிஸ் கொண்டு
 போயிட்டுது. வீட்டைச் சுற்றி பொலிஸ்
 நிற்குது. யாரும் உள்ளேயும் வெளியேயும்
 போக முடியாது”

“பெடிச்சியின்ரை தகப்பன் தாய்
 சகோதரங்கள் எங்கே?”

“அவர்கள் எங்கேயும் போகவில்லை...
 இப்போதும் சுப்பர் மாக்கற்றுக்கையும் தமிழ்
 கடையுக்கையும் யாரோ கண்டவையாம்”

“அப்ப யார் செய்தது?... அதுதான்
 தெரியேல்லை... ஆனால் சிசிரிவி கமராவில்
 ஒரு போலாந்து நம்பர் பிளேட்டுடன் ஒரு
 வான் நின்று போயிருக்கு”

அதிர்ந்து போனேன்.

இதுக்குப் பின்பு நான் எதனையும் கேட்கத்
 தேவையிருக்கவில்லை.

“புதிய மண்ணும் புதிய வாழ்வும்”

தொடரை முடித்தே ஆகவேண்டும் - வெளியே
 வராத சில ஆராய்ச்சிகளின் முடிவுகள் போல.

இன்று எனக்கு உள்ள தெளிவு
 ஆரம்பத்தில் இருந்திருந்திருந்தால் இந்தத்
 தொடருக்கு ‘எங்கெங்கு காணினும்’ என்று
 பெயர் வைத்திருப்பேனோ என்னவோ!

எழுதிக் கொண்டே கணினி முன் தூங்கி
 விட்டேன் என்று நினைக்கின்றேன்.

கணினித் திரையில் ஆன்லைனில் ஓடர்
 பண்ணுவதற்கான இணையத் தளம்.

முதலில் எனது பெயர். விலாசம். வயது
 அனைத்தும் கேட்கப்பட்டது.

முன்னெச்சரிக்கையுடன் முழுக்க முழுத்
 தவறான தகவல்களையே கொடுத்தேன்.

பின் எதிராளியின் விபரங்கள் கேட்கப்
 பட்டது.

முழுக்க முழுக்க துல்லியமாக சரியான
 தகவல்களையே கொடுத்தேன்.

எவ்வாறு தண்டிக்க வேண்டும் என்று பல
 தெரிவுகள் தரப்பட்டிருந்தன.

கை எடுப்பது... கால் எடுப்பது... உயிர்
 எடுப்பது இத்தியாதி... இத்தியாதி...

அது அதுக்கு எதிரே அதற்கான பணமும்
 போடப்பட்டிருந்தது.

சம்மந்தப்பட்டவரின் வாயை அடக்குவதுக்
 குரிய தெரிவு இல்லாதது குறையாக இருந்தது.

சரி... கை போனாலும் அவர் உயிர்
 வாழலாம்தானே என்ற நம்பிக்கையில் அத
 னைத் தெரிவுசெய்வேன்.

அடுத்து வங்கி அட்டையின் எண் -
 முடிவடையும் திகதி.. பின்னால் உள்ள
 இரகசிய எண்.

கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது
 கண் விழித்து விட்டேன்.

நிச்சயமாக இது எனக்கான இணையத்தளம்
 இல்லை என்று மட்டும் புரிகிறது.

எங்கெங்கும்... எப்பொழுதும்... எவ்வகை
 யிலும்...

○○○

(யாவும் கற்பனையே)

ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கிய முன்னோடிகள்

ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கிய முன்னோடி என்ற விதத்திலே **சோமசுந்தரப் புலவர்** மட்டுமே பேசப்பட்டு வந்துள்ளார். சென்ற நூற்றாண்டின் முப்பதுகளிலே அன்னார் பதித்த தடங்களை ஆழப்படுத்திய, அகலப்படுத்திய வேறு சிலர் முன்னோடிகளாவர். அத்தகையோருள் **மா.பீதாம்பரம், க. அக்ஷயசர்மா, ஜி. எஸ். ஜி.வார்ப்பீர்ணா, ச. தங்கசாமி ஐயர், கே. சின்னத் தம்பி** முதலானோர் கவனத்திற்குரியவர்களாக உள்ளனர்.

முன்னோடி என்ற விதத்திலே சோமசுந்தரப் புலவரது முக்கியத்துவம் அல்லது தனித்துவம்கூட உரிய முறையில் இனங்காணப்படவில்லை. அவருடைய பாடல்களில் **ஆடிப்பிறப்பு, பவளக்கொடி, தாடி அறுந்த வேடன், கத்தர் வெருள்** என்பனவே பரவலாக அறியப்பட்டுள்ளன. நாட்டார் கதைகள், நாட்டார் பாடல்கள் வடிவில் அமைந்த ஆக்கங்கள் பலவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு சிறு வருக்கேற்ற பாடல்கள், கதைப் பாடல்கள் ஆகியவற்றை இயற்றிய சிறப்பு சோமசுந்தரப் புலவருக்குரியது.

ஈழத்தின் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சமூகக் குறைபாடுகள் சிலவற்றை சிறுவர்களுக்கேற்ற விதத்திலே பாடிய சிறப்பு அவருக்குள்ளது. ஒப்பாரிப் பாடல் பாணியில் எழுதப்பட்ட **“ஆடு கதறியது”** அன்று நிலவிய உயிர்ப்பலி கொடுமை பற்றியது.

“காலிலொரு பாவி கழுத்திலொரு மாபாவி கோலி இழுக்க கொடும்பாவி வெட்டினனோ..”

சிறுவரின் உள்ளத்தை உருகச் செய்யும் விதத்தில் இப்பாடல் வெளிப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே சாதிக்கொடுமை பற்றி பேசும் நாட்டார் கதைபோன்றமைந்த **“ஏறாத மேட்டுக்கு இரண்டு துலை”** பாடலும் முக்கியமானது. யாழ்ப்பாணத்து சாதியத்துக்கெதிரான கதைப்

பாடலில் வருகின்ற முக்கிய பாத்திரமான நீலன் எழுப்பிய எதிர்ப்புக்குரல் மிக முக்கியமானது.

“புலையரென்றே யெமைக்கழிப்பீர்
புலையர்தம் மலமுண்டு
நிலையுண்ட சேவல்தனை
நீருண்ட ரின்றென்றான்.”

ஏறாத மேட்டினுக்கே
இரண்டுதுலை யிட்டதுபோல்
நாறுகின்ற மலமதனை
நாங்கோழி வயிற்றேற்றி
நயிந்தவயிற் றேற்றுகின்றோம்
நாங்களைத யறியாமல்
உயர்ந்தகுலம் நாமென்ப
துண்மையோ வுரைக்கவென்றான்”

(‘ஏறாத மேட்டுக்கு இரண்டு துலை’ என்ற தலைப்புச் சரியாக விளங்கிக்கொள்ள முடியாத காரணத்தால் 1941இல் ஈழசேகரி ஆண்டு மலரில் சாரதாவால் எழுதப்பட்ட விளக்கத்தை வாசித்து அறிக) இன்றைய பின்காலனித்துவச் சூழலிலும் பாரம்பரிய உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள் முக்கியம் பெறுகின்றன. முற்கூறப்பட்ட **“ஆடிப்பிறப்பு”**,

பேராசிரியர்
செ. யோகராசா

“புழுக்கொடியல்” முதலான பாடல்களின் முக்கியத்துவம் அளப்பரியது. சோமசுந்தரப் புலவரின் **எல்யும் சேவலும்** என்ற சிறுவர் சல்லாப நாடகம் அன்னார் சிறுவர் நாடக முன்னோடிகளுள் முதன்மையானவர் என்ற அந்தஸ்தையும் அவருக்கு அளிக்கின்றது. தாய் எலி, சேய் எலி, பூனை, சேவல் ஆகிய பாத்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற விதத்திலும் ஈர்க்கும் விதத்திலும் ஆங்காங்கே வசனங்கள் விரவிவர உயிர்த்துடிப்பான பாடல்களைக்கொண்டு நாடகம் எழுதப்பட்டுள்ளது. **மா. பீதாம்பரத்தின்** சிறுவர் பாடல்கள் முதலாம்படி (Grade1) மாணவர்களைக் கவனத்திற்கொண்டு பாடப்பட்ட பாடல்களாகும். ஆலமரத்தின் சிறப்புக்களை விளக்கி நிற்கும் ஆலமரப்பாட்டு இதற்குத் தக்க சான்று பகர்கிறது.

“ஆலமரம் ஆலமரம்
அழகான ஆலமரம்
பாலர் நாங்கள் ஆடல் பாடல்
பழக நல்ல ஆலமரம்”

சிறுவர்களுக்குப் பிடித்த பறவைகள், பிராணிகள் முதலான விடயங்கள் குறித்த கவனத்திற்குரிய பாடல்கள் சிலவற்றையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். சிறுவருக்கு மன நெகிழ்ச்சி ஊட்டும் விதத்தில் இவை அமைந்துள்ளன. உதாரணம் தென்னங்கிளி

“தென்னை மரத்துக்கிளி
தேன்மொழிகள் பாடும் கிளி
செல்வமாக நான் வளர்த்தேன்
சிறுகடித்துச் சென்றதுவே
தென்னை மரத்துக்கிளி
சிங்காரமான கிளி
செல்வமாக நான் வளர்த்தேன்
தெருவீதி சென்றதுவே”

மேற்கூறியவற்றைவிட அசைவும் இசைவுமாகப் பாடப்பட்ட பாடல்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். உதாரணமாக விளையாட்டுப் பாட்டு, வரிசைப்பாட்டு, இளநடைப் பாட்டு, கீரைப் பாட்டு, நிறங்கள் முதலானவற்றைக் கூறலாம்.

இலங்கை வரலாற்றோடு தொடர்புடைய மன்னர்கள் குறித்த கதைப்பாடல்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். விஜயன், தேவநம்பியதீசன், எல்லாளன் முதலான பாடல்கள் இவ்வகையில் பாடப்பட்ட பாடல்களாகக் காணப்படுகின்றன.

சோமசுந்தரப் புலவரைப்போல இவரும் பிராணிகளைப் பாத்திரமாக்கி சிறுவர் நாடகங்களை இயற்றியுள்ளார். இலங்கை மன்னனான பண்டுகாபயன் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டு இவரால் எழுதப்பட்ட நாடகமே **அனுராதபுரம் அமைத்த அருந்தமீழ்ச் செல்வன்** ஆகும். **சீத்திராதேவியன் மகன் கதை** என்ற நாடகமும் இவரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நாடகம் பெருமளவு வசனத்திலேயே அமைந்துள்ளது. இந்நாடகத்தில் பொருத்தமான இடத்தில் தாலாட்டுப் பாடல் ஒன்றையும் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

ஈழத்து சிறுவர் இலக்கிய முன்னோடிகளில் மற்றொருவர் **ஓ. அக்ஷேஸ்வரசர்மா**. சோமசுந்தரப் புலவர் போன்று இவரும் சுவையான கதைப்பாடல்கள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். பொய் சொல்லாதே (வேடிக்கைக் கதைப் பாட்டு) என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய கதைப்பாடல் பாடசாலைச் சிறுவர்கள் மத்தியில் நீண்டகாலமாகப் பாடப்பட்டு வந்துள்ளது.

“இராச வீட்டின் முற்றமதில்
நனைந்த சீனி காய்ந்ததுவே
இராமன் அங்கு போயிருந்தான்
காய்வது என்ன பொருள் என்றான்...”

இதற்கான முக்கிய காரணம் அன்றைய பாடல்களில் இத்தகைய பாடல்கள் இடம்பெற்றிருந்தமையே ஆகும். இப்பாடல் இன்று தரம் 7 தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் எனும் பாடப்பரப்பில் இடம் பெற்றுள்ளமையையும் இங்கு நினைவுகூரத் தக்கது.

சிறுவர் அறிவியல் பாடலுக்கு ஆரம்பப் புள்ளி இட்டவர் என்ற விதத்திலும் அகிலேச சர்மா முக்கிய இடம்பெறக் கூடியவர். இவ் விதத்தில் **‘பூர்வைய அந்தல்’** என்ற பாடல் கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டியதொன்றாகின்றது.

சிறுவர்களுக்கான போதனைப் பாடல்களை இயற்றியோர் சமகால, கழக அரசியல் மாற்றங்களையும் கவனத்தில் கொள்ள முற்பட்டுள்ளனர். **ஜெ.எஸ் ஆழ்வார்ப் பிள்ளையின்** பாடல்கள் இத்தகையன. உதாரணம் வழிநடை முற்பாதுகாப்பு (Safety first), இராஜ வாழ்த்துக் கும்மி. மேற்குறிப்பிட்டவாறான ஆரம்பகால சிறுவர்

இலக்கிய முன்னோடிகளுள் சிலர் சிறுவர் பாடல்கள் இசையோடு பாடப்படவேண்டும் என்பதிலும் அக்கறை காட்டியுள்ளனர். 'தந்தனானா தனானா தனதனானா' என்றவாறு குறிப்பிட்டது மட்டுமன்றி பொருத்தமான பாடல் மெட்டுகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளமையும் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியது. அத்தகைய மெட்டுக்களுள் பின்வருவன சிலவாகும். 'கைவீசம்மா', 'நாயும் நாயும் சண்டை பிடிக்க', 'குண்டிமுக்கீ' கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு இத்தகைய உத்திமுறை சிறப்பாகப் பயன்தரக் கூடியது.

சிறுவர் பாடல்களில் போதனைகள் நேரடியாக இடம்பெறக்கூடாது என்பது உளவியலாளர் கருத்து. எனினும் எமது சிறுவர் ஆசிரியர்கள் பலர் அதற்கு மாறாக எழுதி வருகின்றனர். ஆயினும் எமது சிறுவர் பாடல் முன்னோடிகள் அதனை மனங் கொண்டு அதற்கான உத்திமுறையைக் கையாண்டிருப்பதுபோல் தெரிகின்றது. அதாவது அத்தகைய பாடல்களை தமது கூற்றாக முன்னிலைப்படுத்தி எழுதாமல் தன்மை நிலையிலேயே சிறுவர் பாடுவது போல் எழுதி வந்துள்ளமையை கவனிக்க முடிகின்றது. இம்முறை ஓரளவுக்குப் பொருத்தமுடையது என்று கருத இடமுண்டு. ஜே.எஸ்.ஆழ்வார் பிள்ளை இயற்றிய 'தேக சத்தம்' என்ற பாடல் பின்வருமாறு ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது.

சுத்தம் செய்வோம் சுத்தம் செய்வோம்
சுகமாயிருக்க நாம் சுத்தம் செய்வோம்
இத்தலை சீவி நாம் இழுத்திருவோம்
ஈர் பேன் யாவும் ஒழித்திருவோம்

மேற்கூறியவாறு ஈழத்துச் சிறுவர் பாடல் முன்னோடிகளது சிறுவர் பாடல்களிலே பல்வேறு சிறப்புக்கள் காணப்பட்டாலும் முக்கியமான இரு முறைப்பாடுகள் காணப்படு

கின்றன. பாடல்களிலே ஆங்காங்கு கடினமான சொற்கள் இடம்பெறுவதொன்று. உதாரணம் தென்னம்பாட்டு.

"சத்தமும் நல்லிய நீர்
தந்துமகிழ் வித்திருவேன்"
கனடிமான சொற்புணர்ச்சி மற்றொன்று உ-ம்

"நல்வாய்க் கால்முகங் கழுவிடுவோம்
நகங்களைச் சுத்தம் செய்திருவோம் - தேகசுகம்
தோலும் விதையும் நீக்கி நாஞ்
சுவைத்துச் சுவைத்துண் மாம்பழம்
நல்ல மாம்பழம்"

சிறுவர் பாடல்கள் எழுதியோர் பலர் தமிழ் ஆசிரியர்களாக - தமிழ் பண்டிதர்களாகத் திகழ்ந்தமையே மேற்குறிப்பிட்ட குறைபாடுகளுக்கு காரணமாகும். (இம்மரபில் வந்தோருள் ஒருசாராரே அறுபதுகள் காலப் பகுதியில் சிறுகதைகளில் பேச்சுமொழி இடம்பெறுவதையும் எழுபதுகளில் நாட்டார் பாடல் தொகுப்பு பாடலாக்கப்பட்டபோது அதனை விரும்பாததையும் காண்கின்றோம்).

மேற்குறிப்பிட்ட குறைபாடு தவிர முற்குறிப்பிட்டவாறு வேறுபல விதங்களில் எமது சிறுவர் பாடல் முன்னோடிகள் காத்திரமான தடங்களை அமைத்துள்ளனர் என்பது விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியதாகின்றது. எனினும் தொடர்ந்து வந்தோர் அத்தடங்களை அகற்சிப்படுத்தினர்களா என்பது கேள்விக் குரியது. இன்றைய இளந்தலை முறையினர் பலர் சிறுவர் உளவியலுக்கு மாறாகவும் புதுக்கவிதை வடிவிலும் பின்நவீனத்துவ உத்தியிலும் அரசு விருதுகளை மனங்கொண்டும் அவசர அவசரமாக எழுதி வருவதும் நாமறியாததல்ல!

○○○

உருத்த இதழில்....

எழுதத் தூண்டும்
எண்ணங்கள்

யேராசிரியர் துரை மனோகரன்

வாய்நீர்சூம்

வயித்தீர்சூம்

சிறுகதை

இடையிலான தூரம்....

● **ருஸ்னா நவால்**

மாவனல்லை

‘பசிவந்த நேரம் தாளிக்கும் ஓசை சந்தோச சங்கீதம்...’ அட ஆமா.. தாளிக்கும் ஓசை சங்கீதம் என்றால் பசிவந்த நேரம் சாப்பாட்டு வாசம், மேன்மை பொருந்திய பேரானந்தத்தின் வாசம் போன்றது எனலாம்.

புகையிரத மற்றும் பேருந்துப் பிரயாணத்தில் நம் வயிறு நிறைந்து இருக்கும் நேரங்களில் சாப்பாட்டைப்பற்றி யாரும் யோசிப்பதில்லை. புகையிரதத்திலும் பேருந்திலும் வடை, கடலை, விதவிதமான மிட்டாய்கள், மாங்காய் பொட்டலங்கள் போன்றவற்றை ஏராளமான சிறு வியாபாரிகள் விற்றுவருவர். எமது கையில் காசற்ற போதும், வயிறு நிறைந்துள்ள போதும் அவ்வியாபாரிகள் விற்கும் உணவுப்பண்டங்கள் அழுக்கானவை, சுகாதார மற்றவை, மோசமானவை. அதுவே எமக்கு கொலைப்பசியும் காசும் கையிலிருக்கும் போது உண்ண உகந்தவையாக எமது கண்களுக்குத் தெரிகின்றன; எனக்கும் அப்படித்தான்.

கண்டியில் பணிபுரியும் நான் தினமும் பேருந்திலேயே பயணம் செய்வேன். பிற பேருந்துகளில் அடிக்கடி வடை வியாபாரிகளையே நீங்கள் காண்பீர்கள். எனது பயணப்பாதை வழி வரும் பேருந்தில் வடை வியாபாரிகளை மிக அரிதாகவே நீங்கள் காண்பீர்கள். இந்த நொடி, எந்த வழியாக நான் வேலைக்கு செல்வேன் எனும் கேள்வி உங்கள் மனதில் எழுந்திருக்க வேண்டும். நான் வேலைத்தளத்தை சென்றடைய குறுகிய ஓரேயொரு மார்க்கம் தானுண்டு. அது கேகாலை-கண்டி பிரதான பாதை மார்க்கம் மேயாகும். இந்தப் பாதையில் பயணித்தவர்களுக்கு இடையில் எளிதாகக் கிடைக்கும் உணவுப் பொருள் என்ன என்று நிச்சயம் தெரிந்திருக்கும். வடக்கில் முறிகண்டி பிரதேசத்தை தாண்டி பஸ் போகும்போது கச்சான் வியாபாரிகளைக் காணக் கிடைப்பது போல இந்தப்பிரதேசத்தைத் தாண்டி எந்தப் பேருந்தில் சென்றாலும் இந்த வியாபாரிகளைக்

காணலாம். எந்த வியாபாரி எனத் தெரியாதவர்கள் கேட்கக் கூடும். அவர்கள் எந்த உணவுப் பண்டத்தை விற்பவர்கள் எனக் கேட்பீர்கள். வேறு எதுவுமில்லை. அதுதான் சோளம்... அவித்த சோளம்.. சுடச்சுட சோளம்.

கடுகன்னாவை பிரதேசமானது சோள விற்பனையில் பயணிகளை அதிகம் கவரும் இடமாக உள்ளது. ஆனால் அங்கு சோளம் விளைவிப்பதில்லை.

அப்பிரதேசத்தைத் தாண்டிச் செல்லும் வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகள் சோளம் உண்டுகொண்டே மலைத்தொடர்களைப் பார்த்து ரசிப்பார்கள். அவர்கள் உண்டுவிட்டு மிகுதியாக வீசி எறியும் சோளத்தை குரங்குகள் எடுத்து உண்ணும் அழகையும் அப்பிரதேசத்தைக் கடந்து செல்பவர்கள் தாராளமாகக் காணலாம். கடுகன்னாவை மலைப்பகுதியைச் சொந்த வாகனத்தில் கடந்து செல்பவர்கள் ஆங்காங்கு தற்காலிக கூடாரங்கள் அமைத்து சோளம் விற்பனைசெய்யும் வியாபாரிகளிடம் சோளம் வாங்கிக்கொண்டு தமது பயணத்தைத் தொடர்வார்கள். அவ்வாறு தெருவோரக் கடைகளில் சோளம் விற்பவர்களாக பெரும்பாலும் பெண்களே இருப்பர். அங்கு சோளம் விற்பவர்களாக சிங்கள மக்களை மட்டுமே நான் கண்டுள்ளேன்.

அவ்வாறான நிறையக் கடைகள் அங்கு இருப்பதால் எல்லாக்கடைகளும் தினமும் வியாபாரம் நடக்காது. வியாபாரமே நடக்காத நாட்களில் அவ்வியாபாரிகள் அவித்த சோளத்துக்கு நஸ்டமடைவதுமுண்டு. இதை ஈடுசெய்ய பெண்கள் கடைகளில் இருந்து வியாபாரத்தைக் கவனித்துக் கொள்ள அப்பெண்களின் ஆண் உறவினர்கள் அவித்த சோளத்தை ஓடும் பஸ்களைப் பாதை வளைவுகளில் மறித்து ஏறி விற்பனை செய்வார்கள். அவர்கள் பஸ்ஸை மறித்து ஏறுவதும் இறங்குவதும் பார்ப்பதற்கு

குரங்கு வித்தை மாதிரி இருக்கும். விழுந்து விடுவார்களோ என்ற அச்சத்தையும் மனதில் ஏற்படுத்தும். சோளத்தின் விலை பஸ்ஸின் தரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாறுபடும். இ.போ.ச பஸ் எனின் 'துனக் ஸீய்ய்' (மூன்று நூறு ரூபாய்) தனியார் பஸ் எனின் 'தெகக் ஸீய்ய்' (இரண்டு நூறு ரூபாய்) சொகுசு பஸ்களில் ஒன்று அறுபது ரூபாய்க்கும் ஏன் எண்பது ரூபாய்க்கும் விற்பனையாவதை நான் கண்டுள்ளேன். சில நேரங்களில் அபூர்வமாய் 'பஹக் ஸீய்ய்' (ஐந்து நூறு ரூபாய்) என்ற விலையிலும் விற்பார்கள். அப்படி வியாபாரம் செய்பவர்களில் ஒருவனே சது பண்டா. சது பண்டா கா.பொ.த. சாதாரண தரம் படித்தவன். சிறுவன் என்ற எல்லைக்குள்ளே அவனது வயது இருந்தது. பயணிகளிடம் வம்பாகப்பேசி தனது சோளத்தை விற்பனைசெய்வதில் கெட்டிக்காரன். முதல்தடவையாக அவனை பஸ்ஸில் கண்டபோது 'மிஸ் எகக் கண்ட' (மிஸ் ஒன்று எடுங்க) எனத் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னான். நான் முகத்தை வேறு பக்கத்துக்கு திருப்பிக் கொண்டேன். அவன் முறைத்துக் கொண்டே முன்னே சென்றான்.

அடுத்த முறை பஸ்ஸில் கண்ட நேரம் 'அனே மிஸ் அதவத் கன்னகோ.. எகக் கண்ட. உனு உனு படஇரிங்கு.' (ஐயோ மிஸ் இன்றைக்காவது எடுங்கனேன். ஒன்று எடுங்கனேன். சுட்சுட சோளம்.) என நகராமல் கெஞ்சிக்கேட்டுக் கொண்டே இருந்தான். தொல்லை தாங்க முடியாமல் ஒன்று வாங்கிக்கொண்டேன். 'ஸ்தூதி, சதுபண்டா ஸந்தோசய் மிஸ்' (நன்றி, சதுபண்டாவுக்கு மகிழ்ச்சி) கோமாளி மாதிரி சிரித்துக்கொண்டே சொன்னான்.

அதன் பிறகு பஸ்ஸில் என்னைக் காணும் போது வாங்குவேன் என்ற நம்பிக்கையில், அவனிடம் சோளம் வாங்கச் சொல்லி என்னிடம் கெஞ்சுவான்.

ஒரு நாள் மழை அதிகமாக இருந்ததால் பஸ்ஸிலிருந்து இறங்க முடியாமல் மிதிபலகையில் அவன் நிற்கும் போது நான் கேட்டேன் 'ஏன் நீ இவளவு சிரமப்பட்டு சோளம் விற்கின்றாய்?' என்றேன். பதில் சொல்லாது 'மிஸ் நீங்க என்னிடம் சோளம் வாங்குவது பரிதாபத்துக்காகத் தானே' என்றான். நான் மௌனித்தேன். 'மிஸ் நான் சோளம் விற்பது வாயிற்கும் வயித்துக்கும் இடையிலான இடைவெளியை நிரப்பத்தான், வேறு எதுக்

காகவுமில்லை' என்று கூறி வாய்விட்டுச் சிரித்துக் கொண்டே பஸ்ஸிலிருந்து வெளியே குரங்குபோல் தாவிக்கி குதித்தான். தோள்களில் சோளம் நிறைந்த வானியுடன் அவன் குதித்ததும் தொப்பென்று சத்தம் வந்தது. நான் திடுக்கிட்டு எட்டிப்பார்த்தேன். நான் எட்டிப்பார்த்ததைக் கண்ட பஸ் நடத்துனர் 'இவர்கள் இப்படித்தான், கொஞ்சம்கூட பயமில்லை. அதிகமாக பஸ்ஸில் சோளம் விற்பார்கள் என்றால் மகிழ்ச்சியில் பஸ் சாரதிக்கும் எனக்கும் சோளம் இலவசமாக வைத்துவிட்டு இறங்குவார்கள். சோளம் வானியில் நிறையவே எஞ்சியிருந்தால் கொஞ்சம் நிதானமாகவும் கவனமாகவும் பார்த்து இறங்குவார்கள். சோளம் எல்லாம் விற்புத்தீர்ந்தால் வானியைத் தோளில் சுமக்கவேண்டியதில்லை. பாரமும் இல்லை. சந்தோசத்தில் அவர்களிடம் நிதானமும் இருக்காது. நாம்தான் பார்த்து பஸ்ஸின் வேகத்தைக் குறைத்து இறக்கிவிடுவோம்' என்றார்.

நான்பேச்சை தொடரவிரும்பாது 'ஹும்' என்று கூறிவிட்டு வாங்கிய சோளத்தை சாப்பிட ஆரம்பித்தேன். உப்பு கொஞ்சம் குறைவாகவே இருந்தது. சில நாட்களில் உப்பு அதிகமாக அல்லது சோளம் முற்றலாக இருக்கும். அப்படியான நேரங்களில் அடுத்தமுறை வாங்கக்கூடாது என மனதில் உறுதியாக நினைத்துக் கொள்வேன். ஆனால் அடுத்தமுறை அதை மறந்தே வாங்கி சாப்பிடுவேன். சதுபண்டாவைப்போல பல வியாபாரிகள் போட்டிபோட்டு சோளம் விற்பாலும் சது பண்டாவின் முகத்திலிருக்கும் அப்பாவித்தனமும் அவன் சிறுவன் என்ற எண்ணமுமே நிறையப்பேரை அவனிடம் சோளம் வாங்கிக்கொள்ளச் செய்தது.

ஒருமுறை அவன் சோளம் விற்பவரும் போது நான் 'இனி சோளம் வாங்கிக்கொள்ள மாட்டேன். சோளத்தை நீங்கள் சுற்றித்தரும் பொலித்தீன் பை சூழலை மாசுபடுத்துகிறது. அதனால் நான் இனி வாங்கிக்கொள்ளப் போவதில்லை' என்றேன். 'மிஸ் நீங்க என்ன சொல்நீங்க? பொலித்தீன் பைக்காகவா இனி சோளம் வாங்க மாட்டேன் என்கிறீர்கள்? ஒன்று செய்யலாம் மிஸ் நீங்க வீட்டிலிருந்து ஒரு டிபன் பொக்ஸ் எடுத்து வாருங்கள் சூழலுக்கும் கேடில்லை. எனக்கும் கேடில்லை' என்றான். நான் அவனைப் பார்த்து முறைத்தேன். அவன்

அவன் வாயிற்கும் வயித்துக்கும் இடையிலான தூரத்தை நிரப்ப இந்தத் தொழிலை தேர்ந்தெடுத்தான். வாயிற்கும் வயித்துக்கும் இடையிலான தூரத்தை நிரப்ப அவன் தினமும் போராடினான்.

‘கடதாசி பை இருக்கு, அதில் போட்டு தர்ட்டா?’ என்றான். நான் ‘வேண்டாம்.. வேண்டாம்.. கடதாசிப் பையில் உப்பு ஒழுகி எனது ஆடை கெட்டுப்போகும். எனக்கு வேண்டாம்.’ என்றேன். ‘ஹோ’. அப்போ மிஸ்க்கு சூழல் மேல் அக்கறை ஒன்றுமில்லை. மிஸ்ஸிடம் காசு இல்லை போல விளங்குது. அதுதான் வாங்கமாட்டேன் என்று அடம்பிடிக்கிறாங்க. பரவாயில்லை மிஸ். எடுத்துக் கொள்ளுங்க. அடுத்தமுறை சந்திக்கும்போது காசு வாங்கிக்கொள்கின்றேன்’ என்றான். இல்லை என்னிடம் காசு இருக்கு வேண்டாம் என்று கூறிவிட்டு முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டேன். அவன் ஏன் என்று புரியாமல் நகர்ந்தான். அவன் கடைசியாக சொல்லிவிட்டு சென்ற வார்த்தைகள் தான் உண்மை. அன்று என்னிடம் பணமிருக்கவில்லை. அவன் சொன்னபடி அடுத்தமுறை காசு கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் எனக்குத் தெரியும், அன்றே அவன் அதைக் காசுக்கு விற்றுவிடுவான். அதனால் தான் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் விட்டு விட்டேன்.

அடுத்தமுறை அவனைக் கண்டதும் சோளம் வாங்க காசை நீட்டினேன். ‘மிஸ் டிபன் பொக்ஸ் எங்கே?’ என்றான். நான் பதில் பேசாமலே சிரிப்புடன் சோளத்தை வாங்கி சாப்பிட ஆரம்பித்தேன். அவனும் ஏளனப் புன்னகையுடன் என்னைக் கடந்து சென்றான்.

ஒருநாள் அடைமழை நேரம் பஸ்ஸில் வந்து கொண்டிருந்தேன். மழையில் சுடச்சுட சோளம் சாப்பிட்டால் மிக நன்றாக இருக்கும் என்பதால் நான் சோள வியாபாரிக்காக காத்திருந்தேன். சது பண்டா இன்றைக்கு வரா விட்டாலும் வேறு சோள வியாபாரி எவரிடமிருந்தாவதேனும் சோளம் வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டும் என எண்ணிக் கொண்டேன். கடுகன்னாவை பள்ளம் இறங்கும் போது அன்று ஏனோ வாகன நெரிசல். மழை நேரங்களில் பொதுவாக அப்படி ஏற்படுவதுண்டு. சில நேரங்களில் மரங்கள் முறிந்து விழுந்து வாகன நெரிசலை உண்டு பண்ணும். இல்லை யென்றால் வாகன விபத்துக்கள் வாகன நெரிசலை உண்டுபண்ணும். அன்று என்ன

காரணத்திற்காக வாகன நெரிசல் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை அறியாது தடுமாறினேன்.

பஸ் நடத்துனர் பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கி சென்று நெடுநேரத்திற்கு பின் திரும்பிவந்தார். பஸ்ஸிலுள்ள அவனைவரும் வாகன நெரிசலுக்கான காரணத்தை அறிய நடத்துனர் சொல் வதைக் கேட்க, கூர்ந்து நோக்கினார். ‘சோளம் விற்றுவரும் சிறுவன், சதுபண்டா’ அவன் சோளம் விற்றுவிட்டு பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கும் போது மழையின் காரணமாக வழக்கி பஸ்ஸின் பின் சக்கரங்களுக்குள் சிக்கி கால்கள் கடும்காயப்படுள்ளான். தலையிலும் கடும்காயம். இப்போதுதான் பொலிஸும் அம்பியூலன்ஸ் வண்டியும் வந்து வைத்தியசாலைக்கு அவனைக் கொண்டுசெல்கின்றனர். பாவம் அந்தப் பையன்’ நிறைய இரத்தம் வெளியேறியிருக்கும் போல.. உயிர் பிழைத்தானெனின் அது அவன் செய்த புண்ணியம். அப்படியே அவன் பிழைத்தாலும் எழுந்து கால்களால் நடமாடுவான் என்பது சந்தேகம்’ என்றார். பிறகு ஏதோ சிந்தித்த வண்ணம் மௌனித்தார்.

கவலை குடிகொண்ட எனது மனதில் அவன் அன்றொருநாள் சொன்ன அந்த விடயம் கம்பளிப் பூச்சியாய் ஊர்ந்தது.

அவன் வாயிற்கும் வயித்துக்கும் இடையிலான தூரத்தை நிரப்ப இந்தத் தொழிலை தேர்ந்தெடுத்தான். வாயிற்கும் வயித்துக்கும் இடையிலான தூரத்தை நிரப்ப அவன் தினமும் போராடினான். வாயிற்கும் வயித்துக்கும் இடையிலான தூரத்தை நிரப்ப அவன் உயிரைப் பணயம் வைத்தான். அந்தப் போராட்டத்தில் அவன் தோற்றே போனான்.

சிறிது நேரம் கழித்து, மௌனம் கலைந்த நடத்துனர் ‘இன்று அவன் எல்லா சோளத்தையும் விற்றுவிட்டான் என நினைக்கிறேன். அவனது உடலருகே உடைந்த வெறும் வாளிமட்டுமே இருந்தது. ஆங்காங்கே சிதறிய ரூபா நோட்டுக்கள் இரத்தத்தில் நனைந்திருந்தன.’ என்றார் தழுதழுத்த குரலில்.

மெல்ல பஸ் நகர ஆரம்பித்தது.

இளைஞனே! தருமாற்றம் வேண்டாம்!

பொதுவாக ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் வளர்ச்சிக் கூறுகளின் நிலைத்த தன்மைக்கும் உந்து சக்திகளாக பல்வேறு காரணிகள் அறியப்பட்டாலும் அவற்றுள் முதன்மையானது மட்டுமல்லாது தவிர்க்கமுடியாத சக்தியாகவும் முன்நிற்பது அந்நாட்டின் இளைஞர்களே ஆவர். புதிய சிந்தனைகள், மேம்பட்ட திறன்கள், புதுமைகளை உள்வாங்கும் நிலை, தளராத முயற்சி, வளர்ச்சி நோக்கிய இலக்கு, நவீன உத்திகளைக் கையாளுதல் போன்ற எண்ணற்ற பரிமாணங்கள் இளைஞர்களின் தகுதியையும் தரத்தையும் உயர்த்திப் பிடிப்பதால் அவர்களை விலக்கி வைத்து விட்டு வளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் செல்வது இயலாததாகும். அறிவு, ஆற்றல், அனுபவம், துணிவு போன்றவற்றின் அடிப்படையில் வளரும் நாடுகளில் மட்டுமல்ல அமெரிக்கா போன்ற வளர்ந்த நாடுகளிலும் கூட இளைஞர்களின் செயற்பாடுகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுவதால் மாற்றங்களுக்கு வித்திடும் இன்றைய உலகில் இளைஞர்கள் மாற்றுச் சக்திகளாகவும் உருவாகி நிற்கின்றனர்.

19 வயது முதல் 35 வயதுவரை உள்ள அனைவருமே இளையோர்தான். அது மட்டுமல்லாமல் துடிப்புடன், பயம் என்பதே இல்லாமல் பல எதிர்ப்புகளையும் தாண்டி முழு ஆற்றலுடன் எந்த ஒரு செயலையும் செய்து முடிப்பவன் இளைஞன். இத்தகைய மனபலத்தையும் ஆற்றலையும் படைத்த இளைஞன் இன்று தன்னை அறியாமலேயே நாகரிகம், வாழ்க்கை சூழ்நிலை போன்ற காரணங்களால் தன்னையே அழித்து, தன் வாழ்வையே கேள்விக்குறியான ஒன்றாக மாற்றி வருகின்றான்.

இளைஞன் தருமாற்றம் சூழல்:

இளம் வயது, புதிய மாற்றம் ஏற்படும் காலம், பொதுவாக மன அழுத்தமும், கவலையும் நிறைந்த காலம் என ஐக்கிய நாடுகளின் ஓர் அறிக்கை விவரிக்கிறது. இளைஞர்களால் பொதுவாக மன அழுத்தத்தையும், கவலையையும் ஆக்கபூர்வமான விதத்தில் சமாளிக்க முடிவதில்லை. அதற்கான அனுபவம் அவர்களிடம் சிறிதும் இருப்பதில்லை. இந்த நேரங்களில் சரியான வழி நடத்துதல் இல்லை என்றால் இளைஞர்கள் எளிதாக தீய வழிதனில் சென்றுவிடுவார்கள்.

குடும்ப சூழ்நிலை காரணம்:

'பல குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள் ஆனால், எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் நல்ல தாயும் தந்தையும் கிடைப்பதில்லை' என்று திருத்தந்தை 23^{ஆம்} அருளப்பர் கூறுகிறார். கடந்த 30 - ஆண்டுகளாகத் தோன்றியிருக்கும் குழந்தை வளர்ப்பு முறைகள்கூட இன்று கட்டுப்படுத்த முடியாத இளைஞர்களையே தோற்றுவிக்கிறது என்று டாக்டர் ராய்ட் ஷா கூறுகிறார்.

பவான் சற்குணசெல்வம்
நெதர்லாந்து

தாய், தந்தையிடையே நடக்கும் சண்டைகள் கூட குழந்தைகளை, இளைஞர்களை பாதிக்கிறது. உதாரணமாக அமெரிக்க குழந்தைகளில் 3 பங்குக்கும் அதிகமானோர் 18 வயதினை எட்டுவதற்கு முன்பே பெற்றோரின் விவாகரத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என ஜர்னல் ஜி.பி இன்ஸ்ட்ரக்னல் சைக்காலஜி என்ற பத்திரிகை அறிக்கை கூறுகிறது. மேற்கத்திய நாடுகளும் இதுபோன்ற புள்ளிவிபரங்களை வெளியிடுகின்றன. இப்படிப் பெற்றோரின் கண்காணிப்பு இல்லாமல் வளரும் பிள்ளைகள் பெரும்பாலும் தனிமையை அனுபவிக்கிறார்கள், பிரச்சினையை விலைகொடுத்தே வாங்குகிறார்கள்.

வரம்புகள் இல்லாதது:

தெளிவான வரம்புகள் இல்லாதது இளம் குற்றவாளிகள் தோன்றுவதற்கு காரணமாக அமையலாம். 'தான் கஷ்டப்பட்டதைப் போன்று தன் பிள்ளையும் எந்தக் கஷ்டத்தையும் அனுபவிக்கக் கூடாது' என்பதற்காக 'கூடாது' என்ற வார்த்தைக்கே இடமில்லாமல் எவ்வித வரம்புகளும் வைக்காமல் அளவுக்கு அதிகமாக செல்லம் கொடுத்து இன்று வளர்க்கப்படும் பிள்ளைகள் 'மற்றவர்களுக்கும் வாழ்க்கையும், உணர்ச்சிகளும், தேவைகளும், விருப்பங்களும் உண்டு என்பதை உணர வாய்ப்பில்லை', 'மற்றவர் இடத்தில் தன்னை வைத்துப் பார்க்கத் தெரியாத எந்தப் பிள்ளையாலும் அன்பு காட்டவும் முடியாது'. அது மட்டுமல்லாமல் கண்டிப்பு இல்லாமல் வளர்க்கப்படும் பிள்ளைகள் சுயக்கட்டுப்பாட்டுடன் நடந்து கொள்வது மிகக்கடினம் என்பதை பெற்றோர்கள் உணரவில்லை.

இணையமும் இளையோரும்:

பெரும்பாலான இளைஞர்கள் Facebook, WhatsApp போன்ற சமூக வலைத்தளங்களுக்கு அடிமையாகமாறி தன் வாழ்வையே அழித்து வருகிறார்கள். 2004-ஆம் ஆண்டு துவங்கப்பட்ட Facebook என்கிற சமூக வலைத்தளம் இன்று 800 மில்லியனுக்கும் அதிகமான பயனாளர்களைக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது. இதன் நிறுவனர் Mark Zuckerberg அவர்கள் உரையாற்றுகையில் இந்த சமூக வலைத்தளத்தின் மூலம் இளைய சமுதாயத்தின் மறுமலர்ச்சியையும், எழுச்சியையும் மிக விரைவில் உலகமெங்கும்

காணமுடியும் என்று நம்பிக்கை தெரிவித்தார். ஆனால், இது போன்ற சமூக வலைத்தளங்களின் வீரியவேர்கள் உலகத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் சென்று தன் பாதையை அமைத்துக் கொள்ளும் என்று அன்றைய தினம் யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை. நம் இளைஞர் சமுதாயம் அறிவார்ந்த விஷயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் எந்தத் தவறும் கிடையாது. 'அளவுக்கு மீறினால் அமிர்தமும் நஞ்சு' என்பதுபோல எந்த ஒரு பழக்கமும் நம்மை ஆளாமல் நாம்தான் அதனை ஆளவேண்டும் என்பதை அறியாத இளைஞர்களாய் தன் வாழ்வின் பெரும் பகுதியை Facebook, WhatsApp – நண்பர்களுடன் chatting செய்வதிலேயே கழித்து விடுகின்றனர். இது இன்றைய இளைஞர்களின் பொழுதுபோக்காகவும் மாறியிருக்கிறது.

ஆடம்பரத்தை நாளும் இளையோர்:

உழைத்துச் சேர்த்த பொருளை யாருக்கும் செலவிடாமல் சேர்த்து வைக்கத் தெரிந்த தலைமுறை அதை என்ன செய்வது என்று தெரியாது இருந்த நேரத்தில்தான் மேலை நாட்டுக் கலாசாரம் நம் இளையோர் மத்தியில் ஊடுருவ ஆரம்பித்தது. அந்த நேரத்தில்தான் 'தான் வாழ பிறரையும் வாழவிடவேண்டும் என்ற சிந்தனையை மறந்து சம்பாதித்த பொருளை நல்ல வழிதனில் செலவழிக்க வேண்டும் என்ற மனதுடன் கூடிய மனிதாபிமானம் இல்லாத' இளைஞர்கள் உருவாக்கப்பட்டனர். ஆடம்பரமாக சுயநலத்துடன் கூடிய வாழ்க்கை வாழ்ந்த இளைஞர்கள் தங்கள் சேமிப்பை இழந்தார்கள்.

Treet என்னும் பெயரில் மது:

மது அருந்துவோரின் சராசரி வயது 13 என்கிறது ஒரு புள்ளி விவரம். இன்றைக்கு திருமணத்திற்கு மது, இறப்புக்கு மது என இன்றைய இளையோர்கள் தன்னுடைய வாழ்வில் நல்லது அல்லது கெட்டது என எது நடந்தாலும் தானும் மது அருந்தி தன் நண்பர்களுக்கும் Treet (மது) வைப்பது இன்றைக்கு நாகரிகமாக மாறிவிட்டது. Treet என்னும் பெயரில் சின்னதாக அன்றையதின மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்க அல்லது துக்கத்தை மறக்க என அவர்கள் ஆரம்பிக்கும் மதுப் பழக்கமானது நாளை

தன் வாழ்வையே அழித்துவிடும் என்பதை அறியாத இளைஞர்களாய் பெரும்பாலான இளைஞர்கள் மதுவை தன் வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக மாற்றி வருகின்றார்கள்.

உலக சுகாதார மையம் வெளியிட்டுள்ள புள்ளி விவரத்தின்படி: 2 பில்லியன் மக்கள் மதுப் பழக்கம் உடையவர்கள், 75 மில்லியனுக்கு மேற்பட்டோர் மது பழக்கத்தால் ஏற்பட்ட உடல் நோய்களால் அவதிப்படுகின்றனர். உலகம் முழுவதும் ஆண்டு தோறும் சுமார் 2.5 கோடிபேர் மது காரணமான நோய்களால் இறக்கின்றனர். 15 முதல் 29 வயதுக்கு உட்பட்டோரில் 9% பேரின் இறப்புக்கு மதுவே காரணமாக அமைகிறது. கடந்த 30 ஆண்டுகாலமாக வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் குறைந்து வரும் நிலையில் வளரும் நாடுகளில் அது அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது.

நாட்டின் வளர்ச்சியில் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு

இளைஞர்களின் பங்களிப்பும் மாறுபட்ட அணுகுமுறையும் நாட்டின் வளர்ச்சிப் போக்கினைத் தீர்மானிப்பதற்குப் பேருதவியாக இருந்ததால் இளைஞர்களின் முன்னேற்றத்திற்கேற்ப நாட்டின் வளர்ச்சி விரைவு படுத்தப்பட்டது. அந்த வகையில் இளைஞர்கள் நாட்டின் வளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் செல்லும் வளர்ச்சித் தூதுவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். எதிர்காலம் மட்டுமன்றி நிகழ்காலத் தேவைகளையும் கருத்தில் கொண்டு வளர்ச்சிச் சமத்துவத்தைப் பரவலாக்குவதற்கான செயல்களில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதன் மூலம் வளர்ச்சிப் பங்களிகளாகவும் செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

அறிவு, ஆற்றல், அனுபவம், துணிவு போன்றவற்றின் அடிப்படையில் வளரும் நாடுகளில் மட்டுமல்ல அமெரிக்கா போன்ற வளர்ந்த நாடுகளிலும் கூட இளைஞர்களின் செயற்பாடுகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுவதால் மாற்றங்களுக்கு வித்திடும் இன்றைய உலகில் இளைஞர்கள் மாற்றுச் சக்திகளாகவும் உருவாகி நிற்கின்றனர்.

உலகில் சில நாடுகள்தான் மக்கள் தொகையில் கணிசமான அளவு இளைஞர்களை வரப்பிரசாதமாகப் பெற்றுள்ளது. எனவே ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அங்கு நிலவும்

சூழ்நிலைக்கேற்ப அந்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு இளைஞர்களின் பங்களிப்பு இன்றியமையாததாக உள்ளது. பன்முகத்திறன் கொண்ட இவர்கள் அனைத்துத் துறைகளிலும் சாதித்து வருகின்றனர்.

தகவல் தொழில்நுட்பப் புரட்சியைத் தக்கவாறு பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தவறிவிடும் நாடுகள் பின்தங்கிய நாடுகளாகவே இருக்கும் என்று ஒரு காலத்தில் கருதப்பட்டது. ஆனால், இன்று அந்நிலை மாறி எந்தவொரு நாடு இளைஞர்களின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தத் தவறுகின்றதோ அல்லது திட்டமிடாமல் தவறான வழிகளில் பயன்படுத்தி முயலுகின்றதோ அது வளர்ந்த நாடுகளின் பட்டியலை எட்டிப் பிடிக்க இயலாது என்பதும் தொடர்ந்து வளர்ச்சிப் பாதையில் பயணிக்க முடியாது என்பதும் வெட்ட வெளிச்சமாகிறது.

எதிர்காலத் தலைமுறையின் தூண்களாகக் கருதப்படும் இளைஞர்கள் சமூகம், மக்கள், நாடு ஆகியவற்றின் மீது அக்கறையுடனும் ஈடுபாட்டுடனும் செயல்பட்டால் சமூகச் சீர்கேடுகள் குறைந்து வளர்ச்சிக்கான நேர்மறைச் சூழல் உருவாகும். இளைஞர்கள் தங்களது தனித் திறன்களை தயக்கமின்றி வெளிப்படுத்தி வளர்ச்சிக்கான சூழலை உருவாக்கிவரும் அதனைத் தொடர்ந்து ஆக்கப்பூர்வமான வழிகளில் பாதுகாத்திவரும் சில மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள் அவசியமாகின்றன. அவை:

- இளைஞர்களை இலக்குசார்ந்த செயல்பாடுகளில் ஈடுபட வைத்தல்
- வளர்ச்சியை முன்னெடுக்கும் சமூக நிகழ்வுகளில் பங்கேற்கச் செய்தல்
- மாற்றங்களை முன்னெடுக்கும் கல்வியை வழங்குதல்
- சரியான முடிவுகளைப் பின்பற்றிட வலியுறுத்துதல்
- பாரபட்சமின்றி செயற்பட அறிவுறுத்துதல்
- சுய கட்டுப்பாடு, ஒருங்கிணைந்த செயற்பாடு, புரிந்து செயற்படுதல் போன்ற திறன்களை வளர்த்தல்
- சமூகம் மற்றும் வளர்ச்சியின் பரிமாணங்கள் பற்றிய புரிதலை உருவாக்குதல்
- புத்தாக்க முயற்சிகளுக்குத் தேவையான களம் அமைத்துத் தருதல்

இன்றைய இளைஞர்களைப் பண்படுத்தும் பணியை குறிப்பிட்ட சிலருக்கு ஒதுக்கிவிட்டு மற்றவர்கள் வேடிக்கை பார்க்க இயலாது. நம் பங்கிற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும்

என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும். உலக நாகரிகத்தின் சிகரத்தைத் தொட்ட ரோமானியப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களாக இளைஞர்கள் ஆடம்பரங்களிலும் கேளிக்கைகளிலும் மூழ்கி அறிவுசார் சிந்தனைகளையும் உழைப்பையும் இழந்துதான் என்று வரலாறு சுட்டுகின்றது. எனவே தற்காலச் சூழலில் இளைஞர் சக்தி எந்த நிலையில் இருக்கின்றது? எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகின்றது? என்பதில் அனைவரும் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

நாட்டின் வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு இளைஞர்கள் தங்களின் தனித் திறன்களை இழந்துவிடாமலும் அல்லது தவறான வழிகளில் பயன்படுத்தி விடாமலும் இருக்கும்வகையில் திறன் மேம்பாடு மற்றும் முறையான கண்காணிப்பு தொடரும் பட்சத்தில் அவர்கள் வளர்ச்சிக்கான மாற்று சக்திகளாக அடையாளம் காணப்பட்டு

திறன்மிகு சமூகத்தை உருவாக்க முடியும். அதற்கு அரசுகள், மக்கள், சமூக அமைப்புகள் மற்றும் இளைஞர் மேம்பாட்டு இயக்கங்கள் ஆகியவை ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவது அவசியமாகும்.

இளைஞனே! நீ எதற்காக விளக்கில் விழும் விட்டில் பூச்சியாய் உன் வாழ்வையே அழிக்கின்றாய். நீ சாதிக்கப் பிறந்தவன், உன் வாழ்க்கை உன் கையில்; வாழ்வில்வரும் தடுமாற்றம் மாற்றத்தை விளைவிக்கும். பார்க்காது அடி வைக்க இது பூக்கள் நிறைந்த பாதை(உலகம்) அல்ல, மாறாக முட்கள், வலிகள், சோதனைகள் அடங்கிய பாதை. இந்தப் பாதையைக் கடக்கும் சக்தி இளைஞனே உனக்கு உண்டு. இவ்வுலகில் உன் இலட்சியத்தில் தடுமாற்றம் இல்லாமல் போராடு வெற்றி நிச்சயம்.

உசாந்துணை: Journal of Instructional Psychology
○○○

கண்ணீர் அஞ்சலி கோவை ஞானி

பிரபல தமிழ் அறிஞரும், எழுத்தாளரும், மார்க்சியச் சிந்தனையாளருமான கோவை ஞானி 22-07-2020 அன்று தனது 85^{ஆவது} வயதில் அமரரானார் என்ற செய்தி தமிழிலக்கிய உலகைப் பெரும் சோகத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளது. இலங்கையில், உலகின் முதலாவது சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு 2011 ஜனவரியில் இடம்பெற்றபோது அதற்கெதிரான எதிர்ப்பலைகளை முறியடிப்பதற்கு கோவை ஞானி உதவியவர். ஈழத்துச் சிற்றிதழான ஞானம் சஞ்சிகையின் 150^{ஆவது} இதழான 'போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழு'க்கு கோயம்புத்தூர் நகரில் அறிமுகவிழா ஏற்பாடுசெய்து தலைமையேற்று சிறப்பாக நடத்தியவர். அவர் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளையும் ஈழத்து இலக்கியப் போக்கினையும் மிகவும் உன்னிப்பாக அவதானித்து வந்தவர் என்பதனை 'ஞானம் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழி'ன் அறிமுகவிழாவில் அவர் ஆற்றிய உரையிலிருந்து அறியமுடிகிறது: "ஞானம் ரொம்ப தரமான இலக்கிய இதழ். இலக்கியத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, இப்படியான ஒரு இதழ் தமிழ் நாட்டில் வெளிவராதது பெரிய குறை. அங்குவாழும் எழுத்தாளர்களும், புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களும் தங்களுக்கு எதிரான போராட்டங்களைப் பதிவு செய்து கொண்டே வருகின்றனர். ஈழவிடுதலைப்போரில் இந்தியா மட்டுமல்ல, அரசியல் கட்சிகள், தமிழக அரசியல் வாதிகள் எடுத்த நிலைப்பாடு பாதிப்பைக் கொடுத்தாலும், ஈழத்தில் அந்த மக்கள் சுமந்த வலிகளுக்கு முன்பாக நாங்கள் தலைகுனிந்து நிற்கிறோம்" என்று வருத்தம் தெரிவித்தார். (தமிழகச் செய்திகள் - கே. ஜி. மகாதேவா, ஞானம்-டிசம்பர் 2012). கோவை ஞானி ஞானம் 152^{ஆவது} இதழில் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்பற்றிக் விமர்சனம் எழுதியிருக்கிறார். 115ஆவது இதழான எஸ். பொ. சிறப்பு மலரிலும் கோவைஞானியின் கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. ஞானம் சஞ்சிகையுடன் அவர் நெருங்கிய உறவைப் பேணிவந்தார். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்தித்து ஞானம் அஞ்சலி செலுத்துகிறது.

அறுவடை

கனஹா கந்தசாம்
(புசல்லாவை)

கல்லூரியின் ஒழுக்காற்றுக் குழுவினரின் சந்திப்பில், மாணவன் பிரசாந்தன் தொடர்பிலான தனது கருத்தைச் சொல்லி முடித்த ஆசிரியை சாந்தினி, அது தொடர்பாக ஏனையோரின் அபிப்பிராயத்தை எதிர்பார்ப்பதாகக் கூறினாலும், தன் கருத்தை ஏனையோரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற தொனியே அவளது குரலில் மேலோங்கி நிற்கின்றது. அதிபர் உட்பட ஏனைய இரண்டு ஆசிரியர்களும் மெளனம் சாதிக்க, ஆசிரியை கவித்தா வாய் திறக்கிறாள்..

“சேர், பிரசாந்தன் தொடர்பில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு பொருத்தமானதாக எனக்குத் தென்படவில்லை. இது இரண்டு பேர் சம்பந்தப்பட்ட விடயம், ஒருவரை மட்டும் தண்டிக்கிறது என்பது ஏற்புடையதில்லை. அவன் வகுப்பறையில் மஞ்சளாடையைப் பிடிச்சிக் கொண்டு கதைச்சுக் கொண்டிருந்தான் என்ற காரணத்துக்காக அவனைப் பாடசாலையிலிருந்து நிறுத்தி அவனைத் தண்டிக்க வேண்டாமே..! இது தொடர்பா மஞ்சளா ஏதும் முறைப்பாடு செய்யல்லையே. அவவும் இதற்கு இணங்கித்தானே இருக்கிறா. இது கல்லூரியின் ஒழுக்கக் கோவைக்கு களங்கம் ஏற்படுத்தி செயல் என்ற முறையில் மஞ்சளாவும் தண்டிக்கப் படவேண்டியவதானே”

கவித்தாவை இடைமறிக்கிறாள் ஆசிரியை சாந்தினி. “பெண்பிள்ளைய இடைநிறுத்தினால் அது அவட எதிர்காலத்தையே பாதிக்கும். அதையோசித்துதான் இந்த முடிவெடுத்தோம்...”

“அப்போ ஆண்பிள்ளையிட எதிர்காலம் பாதிக்கப்பட்டா பரவாயில்லையா! மாணவர்கள் ஆண், பெண் என்று ஏன் பேதம் பார்க்க வேண்டும்? மஞ்சளா ஏற்கெனவே

‘டிப்யூஷன்’ வகுப்பில் ஒரு மாணவனோட இதே மாதிரியான ஒரு பிரச்சினையில் சிக்கி, அதிபருக்கு புகார் வந்தபோது, அது கல்லூரிக்கு சம்பந்தமில்லாத விடயம் என்று அது தொடர்பா எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க இயலாது என்று நழுவிக்கொண்டதுதான் அவ்வை மீண்டும் இம்மாதிரியான விடயத்திற்கு ஊக்கப்படுத்தியிருக்கிறது.

ஆனால் பிரசாந்தன் இதற்கு முன்னால் எந்தவொரு பிரச்சினையிலும் ஈடுபட்டவனில்லை. படிப்பில் சராசரி மாணவனாக இருந்தாலும், மாகாண ரீதியில் ஆங்கிலத்தின், தமிழ்த்தின் போட்டிகளில் நாடளாவிய ரீதியில் முதலாம், இரண்டாம் இடங்களைப் பெற்றதோடு ஓட்டப் போட்டியில் நாடளவிலான ரீதியில் இரண்டாம் இடத்தை பெற்று கல்லூரிக்குப் பெருமை சேர்த்தவன். “முக்கியமா பிரசாந்தன் இந்த முறை உயர்தர பரிட்சை எழுதிற்றவன். இதை யெல்லாம் கவனத்தில எடுத்திருக்கலாம் தானே...”

மீண்டும் குறுக்கிட சாந்தினி ஆசிரியை முயலும்போது, “மெடம், நான் இன்னும் முடிக்கயில்லை... அந்தச் சம்பவத்திற்குப் பிறகு இரண்டு பேரையும் அழைச்சு விசாரிச்சு, எச்சரிக்கை செய்து, ‘இனிமேல் இவ்வாறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டால் பாடசாலையிலிருந்து இடைநிறுத்தப்படுவேன் என்பதற்கு உடன்படுகின்றேன்’ என்று இருவரிடமிருந்து கடிதமெடுத்து இது தொடர்பா அவங்கட பெற்றோருக்கும் அறிவிச்சிருக்க வேண்டும். அதோட பிரசாந்தன் மாணவர் தலைவருக்கான சின்னத்தை கழட்டியிருந்தா, இந்தப் பதவி நீக்கமே அவனுக்கு உயரிய தண்டனையா

அமைந்திருக்கும். இருவருக்குமே 'கவுன் சிலிங்' வழங்கியிருக்கலாம். ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைக்குரிய இந்த வழிமுறைகள் எதையும் பின்பற்றாமல் ஒருதலைப் பட்சமா முடிவெடுப்பது உசிதமானதா? மாணவர் களுக்கு நாம் தண்டனை வழங்கும் விதம் அவர்களை நல்வழிப் படுத்தக் கூடியதாக அமையவேண்டுமே தவிர, மனமுறிவை ஏற்படுத்தக் கூடிய விதமாக அமையக் கூடாது!..”

ஆசிரியை கவித்தா கூறியதிலுள்ள நியாயத்தை மற்றைய இருவரும் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று கூறியபோதும், சாந்தினி ஆசிரியை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்வதாகவே இல்லை. அவர் சொல்வதை யெல்லாம் அதிபர் ஏற்றுக்கொள்ளும் போது, ஏற்கெனவே அவர்கள் முடிவெடுத்த பின் ஒப்புக்காக தங்களை அழைத்திருப்பதை மூவரும் புரிந்து கொள்கின்றனர்.

முடிவில் அதிபர் பிரசாந்தனை இடை நிறுத்துவதை நியாயப்படுத்துவதுடன், அவன் உயர்தர பரிட்சையை பாடசாலை மாணவ னாக எழுத சலுகை வழங்குவதாகவும் கூறுவதுடன், அது தொடர்பாக ஒழுக்கக் கோவை குறிப்பேட்டில் பதியும்படி ஆசிரியை கவித்தாவை பணிக்கிறார்.

அறிக்கையை எழுதிமுடித்து கையொப் பத்தை இட்டபின், ஏனையோர் சென்றுவிட கவித்தா அதை அதிபரிடம் கையளிக்கிறார். அதைப் பெற்றுக் கொண்டு கையெப்ப மிடுபவரிடம் “சேர் எனக்கொரு சந்தேகம், இந்தக் கல்லூரிக்கு ‘பிரின்சிபல்’ நீங்களா இல்ல சாந்தினி மெடமா..” சினத்தின் சாயல் கவிதாவின் குரலில்.

அதிபர் லேசாக புன்னகைக்கிறார் ‘இச்சர் உங்களுக்கு அனுபவம் போதாது. நீங்க சரியான மனப்பக்குவமும் அடையல்ல. சாந்தனி மெடம் இந்த ஊர்க்காரங்க. இங்க பத்து வருடமா சேவை செய்யிறாங்க. அவங்கட சொல்லுக்கு பெற்றோர் மத்தியில நல்ல மதிப்புண்டு. அதோட அவங்களுக்கு எங்கட திணைக்களத்தில நல்ல செல்வாக்குண்டு. இந்த முடிவில் நான் அவங்களோட முரண்பட்டா, பிரச்சினை வேறுவிதமா மாற்றப்பட்டு எனக்கு அடுத்த மாதமே இடமாற்றமும் வரலாம். நான் சூழ்நிலைக் கைதி.. அதனால..” சற்று இழுக்கிறார்.

“இது மோசமான சுயநலம் சேர். மஞ்சளாமீது

எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காததன் காரணமும் சுயநலத்தின் அடிப்படையில்தான் என்றும் புரிகின்றது. அவட அப்பா வசதியானவர். ஒவ்வொரு வருடமும் ஆசிரியர் தினத்தில சகல ஆசிரியர்களுக்கும் பரிசுப்பொதிகள் அனுப்புறவர். அதோட சிறுவர் உரிமைகள், மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு பற்றிய விபரம் அறிந்தவர் என்ற பயமும்தான். ஆனால் பிரசாந்தன்ட அப்பா..! கோபக்கார குடிகார மனுஷர். அவருக்கு சட்டம் தெரியாது. அதோட அம்மாவும் வெளிநாட்டில, நாளைக்கே இந்த சம்பவம் திரிப்புடுத்தப்பட்டு வகுப்பறையில் மாணவியின் கையைப் பிடித்திழுத்து சேட்டைவிட்ட மாணவன் பாடசாலையிலிருந்து இடைநீக்கம்’ என்ற செய்தியாக முகநூலிலும் வலம் வரலாம். பிரசாந்தன் ஏதாவது பிழை யான முடிவுக்கு வந்தானென்டா நீங்களும் இந்தப் பாடசாலையும்தான் பொறுப்புக் கூறணும்... என்று கூறியவள், தொடர்ந்து “நான் நாளைக்கே கடிதம் கொடுத்து இந்த ‘கொமிட்டி’யிலிருந்து விலகிக்கொள்ளன். மௌனமாக இருந்து, நேர்மையினத்தையும், அதிகார துஷ்பிரயோகத்தையும் சகித்துக் கொண்டு அதற்குத் துணை போறதுதான் உங்களைப் பொறுத்தமட்டில் பக்குவம் என்டா, அந்தப் பக்குவம் எனக்கு வரவே வேண்டாம், நானிப்போ போறேன் சேர்” மனதிலுள்ளவற்றையெல்லாம் கொட்டித்தீர்த்து விட்டு வெளியேறுபவளை,

“இச்சர், நீங்கள் மாணவர்களுக்காக ஆசிரியர்களை பகைச்சக் கொள்ளாதீங்க. ..பிறகு தனிச்சப் போயிடுவீங்கள்.” என எச் சரிக்கிறார் அதிபர்.

○

கல்லூரி வாயிலில் காத்திருக்கும் ஆசிரியை மதுரா, “மற்றவை எல்லாரும் முதலிலேயே போயிட்டினம். நீர் இவ்வளவு நேரம் என்னப்பா செய்தீர்..? அதிபரோட சண்டையா...” வினவ, கவித்தா நடந்து முடிந்தவற்றைச் சொல்லி ஆதங்கப் படுகின்றாள். ...ம், எதிர்பார்த்ததுதான்..! ‘ஸ்கூல் வேன்’ போயிட்டுது.. பஸ் ஸ்டாண்ட் வரை நடப்பமென்ன.... இருவரும் நடக்கத் தொடங்குகின்றனர். “மது, சாந்தினி மெடம் மாணவர்களோட பாசமா பழகிறவங்க தானே... அதோட, வறுமைப்பட்ட மாணவர் களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில்கூட நிறைய உதவி செய்வவங்க, ஆனால், பிரசாந்தன்

விஷயத்தில் ஏதோ பழிவாங்கிற மாதிரி நடந்துகொன்றாங்க” கவித்தா தொடங்குகிறாள் “மாதிரி இல்ல, அதேதான். அவங்கட அதிசூடிய தன்முனைப்புத்தான் காரணம். அவங்கட மகன்மார் இருவருமே பிரபலமான கல்லூரியில ஆங்கில மீடியத்தில் படிக்கிற வங்க. ஒவ்வொரு முறையும் ஆங்கில தின போட்டிகள்ல மாகாண ரீதியில அவங்கட மகன்மார் தங்கட பிரிவுகள்ல தங்கப் பதக்கங்கள் எடுத்திடுவாங்க... தங்கட பிள்ளை களை ஜெயிக்க ஒருவரும் கிடையாது என்ட ரீதியிலதான் கதைப்பாங்க.. போன வருடம் பிரசாந்தன் மூத்த மகனை பின்தள்ளி இரண்டு தங்கப் பதக்கங்கள் எடுத்திட்டான். அவங்களால அத ஜீரணிக்கவே முடியல்ல. அதோட ஓட்டப் பந்தயத்திலையும் அவங்கட மகன் முந்திட்டான். அது அவங்களுக்கு சரியான மனத்தாக்கம்”

“அதற்கு அவங்களுக்கு பெருமைதானே! தன்ட பாடத்தில் பதக்கம் பெற்றவனை கொண்டாடியிருக்க வேண்டாமா....! வியப் புடன் கவித்தா குறுக்கிட்டாள்.

“உண்மைதான், நாங்களும் அதைத்தான் எதிர்பார்த்தம். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அவங்க ஆசிரியையாக இல்லாமல் சாதாரண தாயாக மாறினதாலதான் பிரச்சினையே. அதோட உனக்கு முன் இங்க கணிதம் படிப்பிச்ச மாலதி டீச்சர், அவங்கள ஆசிரியர்கள் முன்னால பயங்கரமாக கிண்டலடிச்சிட்டாங்க. போதாதற்கு பிரசாந்திட அப்பா குடிபோதையில் ‘மெடத்திட’ பிள்ளைகளை தன்ட மகன் வென்றுட்டான் எண்டு எல்லா இடங்களிலும் சொல்லித் திரிஞ்சிருக்கிறார். வெளியில் காட்டிக்கொள்ள இயலாத கோபம்..! சந்தர்ப்பத்தை சரியாப் பயன் படுத்திட்டாங்க. நீர் போன வருட கடைசியில வந்ததால இதெல்லாம் உமக்கு தெரியாதென்ன...” மதுரா முடிக்க பேருந்து நிலையத்திலிருந்து புறப்பட்டு வரும் பேருந்து அவர்களை உள்வாங்கிக்கொள்கிறது.

வீட்டுக்கு வந்த பிறகும் கவித்தாவின் மன நிலை மாறவில்லை. தங்கள் இயலாத்தனத்தை மதுராவிடம் சொல்லி புலம்புகின்றாள். தாங்கள் தொழில் நித்தம் இந்த ஊருக்கு வந்தவர்கள் உரிய பாதுகாப்பு கிடையாது. தொழில் புரியும் இடத்தில் நடக்கும் அசாதாரணங்களை சகித்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தையும் அவளுக்கு விளக்கமாக

மதுரா சொல்வதில், யதார்த்த நிலையை புரிந்து கொண்டாலும் மனது சமாதானமடைய மறுக்கிறது. வார இறுதி நாட்களைத் தொடர்ந்து நான்கு தினங்கள் கொழும்பில் நடைபெற்ற கணிதபாட கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டபின் கவித்தாவின் மனநிலையில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது.

○

ஒரு வாரத்தின் பின் கவித்தா திரும்பும் போது, மதுரா நிறைய புதினங்களோடு காத்திருக்கிறாள். பிரசாந்தன் அவளைத் தேடி இரண்டு தினங்கள் வந்ததோடு அதற்கான காரணத்தையும் சொன்னபோது அதிர்ந்து போகின்றாள். தன்னிடம் கைபேசியில் தொடர்புகொண்ட போதும் இதைப்பற்றி எதுவும் கூறாதையிட்டு மதுராவைக் கடிந்து கொள்கிறாள். அதிபர் பிரசாந்தனிடமிருந்து கடிதமொன்றைப் பெற்றபின் அவனை இடை நீக்கம் செய்திருக்கிறார். அவன் அதிபர், ஆசிரியை சாந்தினி இருவரது காலில் விழுந்து மன்னிப்பு கேட்டபொழுதும் அவர்கள் தங்கள் முடிவை மாற்றிக் கொள்ளாததோடு அவனது தந்தையாரை அழைத்து அவனது நடத்தை பற்றிய மோசமாகக் குறை கூறியிருக்கிறார் ஆசிரியை சாந்தினி.

தந்தையார் வீடு திரும்பியதும் பிரசாந்தனது பொருட்களை யெல்லாம் எடுத்து வெளியில் வீசி அவனை அடித்து வீட்டை விட்டு விரட்டி விட்டிருக்கிறார்

அவனுக்கு அடைக்கலம் தந்த உறவினர்கள் வீட்டுக்குச் சென்று தந்தையார் பிரச்சினைபட அவர்களும் இவனை வெளியேற்றிவிட, அம்பலமொன்றில் படுத்தறங்கியிருக்கிறான். தாயாருக்கு அழைப்பெடுத்துக் கதைத்தபோது தான் எப்படியும் செப்டெம்பர் இறுதியில் திரும்பி விடுவதாகவும் அதுவரை எப்படி யாவது சமாளிக்கும்படியும், செலவுக்கு பணம் அனுப்புவதாகவும் கூறியிருக்கிறார்.

பிதா அருள்தாஸ் நாடாத்தும் ஆச்சிரமத்தில் தன்னைச் சேர்த்து விடும்படி கேட்பதற் காகவே கவிதாவின் உதவியை நாடி வந்திருக் கின்றாள்.

கவித்தா பிரசாந்தனுக்கு அழைப்பெடுத்து உடனே வீட்டுக்கு வரும்படி கூறுகின்றாள். வாடிய முகத்துடனும், கசங்கிய ஆடை களுடனும், கையில் பிரயாணப் பையுடனும் தோற்றமளிப்பவன் அவளைக் கண்டதும் அழுதே விடுகின்றான். கவித்தா அவனைத்

தேற்ற, கண்களைத் துடைத்துக் கொள்பவன், “மெடம் இன்றைக்கும் உங்கள் சந்திக்க முடியாமல் போனா தற்கொலை செய்து கொண்டிருப்பேன். நீங்க எனக்காக பேசியதா ‘மோகன் சேர்’ சொன்னார். நான் செய்தது பிழைதான். ஆனால் நான் கேவலமானவன் இல்லையே. மஞ்சளா எனக்கிட்ட சம்மதம் கேட்டப்போ நான் மறுத்ததால், அவங்க கையை வெட்டிக்கிட்டாங்க. அதுக்குப் பயந்து தான் நான் விரும்பத் தொடங்கினேன். நான் சாந்தினி மெடத்துக்கு எந்தக் கெடுதலும் செய்ததில்லையே! அவவுக்கு ஏன் என்மேல இவ்வளவு வெறுப்பு. எனக்கு கல்யாண ஆசை வந்திட்டதாகவும், இனி படிப்பு ஏறாது என்பதால் எங்கயாவது கடையில் வேலைக்கு சேர்த்து விடச்சொல்லி அப்பாகிட்ட சொன்னாங்களாம்...” குமுறுகிறான்.

கவித்தா அவனை ஆறுதல் படுத்தி அவனை முகம் கழுவி உடைமாற்றச் செய் வித்து உணவளிக்கிறான்.

முவருமாக ஆசிரமம் சென்று பிதா அருள்தாசை சந்திக்கின்றனர். கவித்தா நடந்தவற்றைக் கூறி பிரசாந்தனை அங்கு தங்க அனுமதிக்குமாறு அவரிடம் தயவுடன் வேண்டிக் கொள்வதோடு, அவனுக்கான முழுப் பொறுப்பையும் தான் ஏற்றுக் கொள்வதாகக் கூறுகிறான். இருள் சூழ்ந்த காலப்பகுதியில் காணாமலாக்கப்பட்ட தனது தம்பியின் ஞாபகார்த்தமாக மாதமொருமுறை ஆசிரமத்துக்கு காலை உணவை கவித்தா வழங்கி வருவதால், அவளது வேண்டு கோளை பிதா சில நிபந்தனைகளுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறார். அங்கு தங்குவதற்காக அவர் விதிக்கும் நிபந்தனைகளுக்கு பிரசாந்தன் உடன்படுகின்றான். பிதாவுக்கு நன்றி சொல்வதுடன் பிசாந்தனுக்கும் அறிவுரை கூறிவிட்டு அவர்கள் வெளியேறும்போது, அவன் ஆசிரியைகளின் காலில் விழுந்து வணங்குகிறான்.

○

கவித்தா பிரசாந்தனின் பாட ஆசிரியர் களோடு கதைத்தபோது அவர்கள் பிரசாந்தனுக்கு உதவ முன்வருகின்றனர். குறிப்புப் புத்தகங்கள் தேவையான நூல்கள், கருத் தரங்கில் வழங்கப்படும் கையேடுகள் அனைத்துமே கவிதா வாயிலாக அவனைச் சென்றடைகின்றன. இவை அனைத்துமே சாந்தினி ஆசிரியைக்கு தெரியாமலே நடைபெறுகின்றன. மாதமொன்று கடக்க

எங்கும்..... தேசமெங்கும்
எண்ணிலடங்கா....
கொழுகளின் கொண்டாட்டம்
வண்ணங்கள் இன்றி....
வசைபாடும் கட்சிகள்
நிறக்கொழுகளுக்கு....
எங்கே போவது?

சபையில் இருக்கும்....
நாற்காலிக்கு....
சபதம் போடும் நாக்குகள் சண்மூத்தனாயும்....
[சா]பாதி வெறியும்
சுவடால் செய்யும் அரசியல்
பொய் சத்தியம்....
செய்யும் அரசியல்!

எங்கோ.... இருக்கும்
வெற்றிடத்திற்காய்
வெற்றிடமெல்லாம் சுவரொட்டிகள்
வெற்றியின் இலக்காய்....
அதை ஒட்டி....
வேசம் போடும்
நம் கடைக்குட்டிகள்
வியாபாரம் பண்ணும்
சில கடைக்குட்டிகள்.

கட்சிக்குள்.... கழுத்தறுப்பும்
குழவுக்குள் குழி பறிப்பும்
சின்னங்களுடைய சீரழித்து
அன்னம் தொட்டு....
அரிவாள் வரை
கழுதையம் கூட
கட்சி சின்னம்.

வாக்குகளை....
கவ்விக்கொள்ள
நாக்கு தள்ளிய
நாய்கள் கூட்டம்
எச்சில் வழியும்
எஜமானர் கூட்டம்
எதை எதையோ
பேசி செல்லும்....
திரும்பி வராத....
விந்தையான....
வேடிக்கை கூட்டம்.

விந்தையான வேடிக்கை கூட்டம்

நல்லையா சந்திரசேகரன்
(மாத்தளை)

கவித்தா மஞ்சளாவுடன் ஆசிரமம் செல்கின்றாள். அங்கு பிதா பிரசாந்தனைப் பற்றி சிலாகித்துப் பேசுவதுடன், “மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவனை தண்டித்து வெளியில் அனுப்பியிருக்கிறதே உங்களது கல்லூரி” என்று ஆதங்கப்படுகின்றார். அவனைப் பழித்தவர்களே பாராட்டும் உயர்ந்த நிலையை அவன் அடைவான் என்றவர் உறுதிசூறுகையில் ஆசிரியைகள் மகிழ்கின்றனர்.

கால ஓட்டத்தில் ஜலை மாதமும் வந்துவிடுகின்றது. உயர்தர மாணவர்களின் தவணைப் பரிட்சை வினாத்தாள்களின் பிரதிகள் பிதாவிடம் கவிதா கையளிக்கின்றாள். பிதாவின் கண்காணிப்பில் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள் எழுதப்படும் விடைத்தாள்கள் கவிதாவை வந்தடைய, அவற்றைத் திருத்தும் பாட ஆசிரியர்கள் ஆச்சரியப்படுகின்றனர். படிப்பில் சராசரி மாணவனாக இருந்தவன், அனைத்துப் பாடங்களிலும் எழுபத்துக்கு மேல் புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கிறான். அரசாங்கப் பரிட்சையில் அவன் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறுவான் என்று நம்பிக்கை கொள்கின்றனர். அரசாங்கப் பரிட்சை நெருங்குகையில் தனது அனுமதிப் பத்திரத்தை பெற கல்லூரி வருபவன் ஆசிரியர்களினதும் காலில் விழுந்து ஆசி பெற்றபோது ஆசிரியை சாந்தினி ஆசி வழங்க மறுத்து விடுகின்றார்.

○

பரிட்சையும் தொடங்குகிறது. ஆசிரியைகள் கவித்தாவும் மதுராவும் பரிட்சைக் கடமைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். பிரசாந்தன் ஒவ்வொரு பாடமும் முடிய அவர்களைச் சந்தித்து, திருப்தியாக எழுதியதாகச் சொல்லிச் செல்கின்றான்.

ஒரு நாள் கடமை முடிந்து அவர்கள் செல்லும் வழியில் சாந்தினி டீச்சர் எதிர்ப்படுகின்றார். மிகவும் பதட்டத்துடன் விரைபவரை தடுத்து நிறுத்தி விசாரிக்க, அவசரமாக நோயாளியொருவரை பார்க்க விரைவதாகச் சொல்லிச் செல்கிறார்.

“என்னவாம் உங்க சாந்தினி மெடம்” எகத்தாளம் மிக்கதொரு குரல் பின்னாலிருந்து ஒலிக்க, திரும்பினால் ஆசிரியை மாலதி.

“ஓ... மாலதி.. என்ன.. தொனி. ஒரு மாதிரியா இருக்குது... மதுராதான் கேட்கிறாள்.

“நீங்களெல்லாம் முகநூல் பார்க்க மாட்டீங்களே..! நாட்டு நடப்பெல்லாம் அறிய வேண்டாமா...?” மாலதி கேட்டாள்.

மதுரா முறைக்கிறாள். “களைச்சப்போய் வாறம். சொல்றத ஓழுங்காச் சொல்லு. இல்ல என்டா எங்கள போகவிடு....

“பொறு.. கோவியாத! சொல்றன் உங்கட ‘மெடம்’ ஏன் இப்படி ஓடுறாவாம்...!”

நோயாளியைப் பார்க்கப் போவதாக சென்னதாக சொல்லும் போது, மாலதி நோயாளிய ‘பொலிஸ் ஸ்டேசனிலயா’ பார்க்கப் போறாவாம்.... ஏனாமாய் சிரிக்கிறாள்

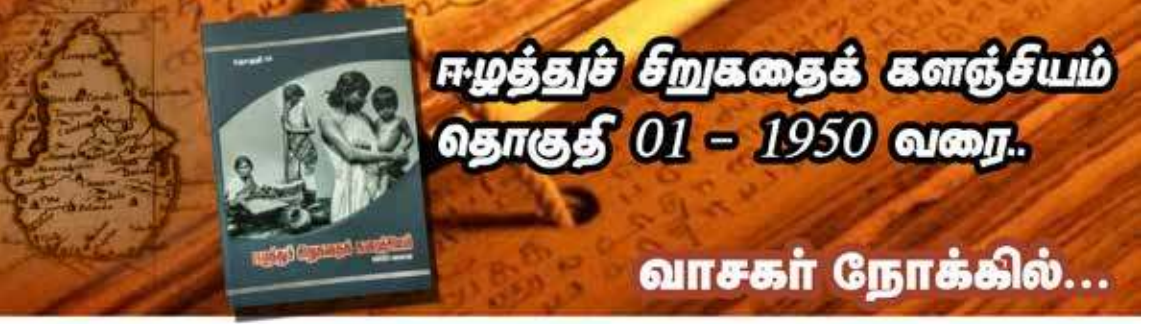
“நீ என்ன சொல்ல வாராய்...” எரிச்சலுடன் கேட்டாள் மதுரா...

“சொல்றன்.. சொல்றன். உங்கட மெடத்திட மகன் சஞ்சீவன் இம்முறை ‘ஏ.எல்’ எழுதிறவன் தானே! அவன் தன்ட ‘கொலேஜுக்கு’ பரிட்சை எழுதவந்த ‘பிரைவட் கண்டிடிேட்ஸ்’ பெட்டைகள் இரண்டு பேரை.. பிரண்ட் ஸோட சேர்ந்து கேலி செய்திருக்கிறான். பெட்டைகள் இதை பொருட்படுத்தாமல் விட்டிருக்கலாம். இவன்களுக்கு செருப்பை கழட்டி காட்டியிருக்கிறாள். இவன் களும் விடாம கேலிசெய்யிறதும் பெட்டைகள் செருப்பு காட்டிறதும் தொடர்ந்து கொண்டேயிருந்திருக்கிறது. நேற்று பரிட்சை முடிய ‘வோஷ்டும்’ போன பெட்டைகளை வழிமறிச்சி சஞ்சீவனும், அவன்ட பிரண்டும் பெட்டைகளுக்கு முத்தம் கொடுக்க இரண்டு பேர் படமெடுத்திருக்கான்கள். காலல் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்காட்டா முகநூல்ல போடுவம் என்று பயமுறுத்தியிருக்கான்கள். மன்னிப்புக் கேட்ட பெட்டைகள் உடனே போய், பிரதம மேற்பார்வையாளர்ட்ட முறையிட்டிருக்கினம். அவர் அதிபருக்கும், போலீசுக்கும் அறிவிச்சிட்டார். இப்போ நான்கு பையன்களும் ‘ரிமாண்ட்டி’லயாம். என்ன நடக்குமெண்டு தெரியாது...! “மேடத்திட செல்வாக்கும், சொல்வாக்கும் எல்லா இடத்திலயும் எடுபடுமோ..!”

எவ்வளவோ இழந்திட்டு நாங்க சொந்த ஊரை விட்டு இங்க வந்து சேவை செய்யறம் என்ற மனிதாபிமானமே இல்லாம பிரசாந்தனுக்கு சார்பா கதைச்செனெண்டு என்னை எவ்வளவு கஷ்டப்படுத்தினவ. தன்ர மகனுக்காகத்தானே பிரசாந்தன்ட படிப்பையும் குழப்பி அவனை கல்லூரிய விட்டு அனுப்பினவ...இப்போ மகன்ட நிலைமை..! ம்...! விதைச்சதைத்தானே அறுவடை செய்யலாம்...!”

மதுராவும், கவித்தாவும் எதுவும் சொல்லத் தோன்றாமல் திகைத்து நிற்கின்றனர்.

○○○

ஐம்பதுகள் வரையிலான காலப்பகுதியில் ஈழத்தில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் வடமாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சின் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தால் தொகுக்கப்பட்டு 2019இல் 'ஈழத்துச் சிறுகதைக் களஞ்சியம் - தொகுதி 01' என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தொகுப்பு நூல்களின் வருகை, என்றுமே இலக்கிய நெஞ்சங்களை மகிழ்விப்பது. பத்திரிகை, சஞ்சிகை, தனியொருவரின் நூல் என்பவற்றில் இல்லாத சிறப்பு அத்தகைய தொகுதிகளுக்கு உண்டு. தொகுதிக்கான ஒரு பொதுத்தன்மையும் கூடவே ஒரு பன்முகத்தன்மையும் அவற்றுக்கு அமைந்துவிடுகின்றன. அவ்வகையில், இக் களஞ்சியத்தின் தொகுப்பிலும் பதிப்பிலும் முழுமையாகத் தங்களை ஈடுபடுத்தியுள்ள **கு.ஜெயபீ. ச.ரமேஷ், சு.ஸ்ரீகுமரன், இ.இராஜேஸ் கண்ணன்** ஆகியோரையும், இதற்கு உறுதுணையாக இருந்த ஏனையோரையும் பாராட்டுதல் தமிழலகின் கடமையாகின்றது. ஈழத்துச் சிறுகதைக் களஞ்சியத்தின் பக்கங்களைப் புரட்டிப்பார்க்கையில், எமது தந்தையர் தாயர் வாழ்ந்த காலத்தின் புனைவின் வாசனை எமக்குப் பரிச்சயமாகிறது. ஒரு சமூகம், அதன் வாழ்வியல், அதன் சிந்தனை, நடத்தைக் கோலங்கள் எனப் பல்வகை மலர்களின் கதம்ப மணத்தை அங்கு நாம் நுகர உள்ளோம் என்ற குதூகலம் பிறக்கின்றது.

இக்கட்டுரை, ஈழத்துச் சிறுகதைக் களஞ்சியம் - தொகுதி 01 எனும் நூலைப் பற்றிய அறிமுகமாக அமையுமேதவிர, தொகுதியின் உள்ளடக்கங்களை இன்றைய சிந்தனைப் போக்குடன் பொருத்திப் பார்க்கும் முயற்சியன்று. **இரச்சமணி கனக டெனந்த நாநன்** அவர்கள், "இன்று சிலராற் பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள விமர்சன

அளவுகோல்களால், ஈழத்து முன்னோடிகளின் படைப்புக்களை மதிப்பிடல் பொருத்தமானதன்று. அவர்களது படைப்புக்கள் என்ற படிக்கட்டுக்களில் ஏறித்தான் இலக்கிய வளர்ச்சிக் கோபுரத்தை நாம் அடையலாம்" எனக் கூறியதை இங்குநாம் நினைவில் கொள்ளலாம்.

பதிப்புரை :

தொகுப்பாளர்களில் ஒருவரான சி.ரமேஷ் அவர்கள் எழுதியுள்ள பதிப்புரை, நூலுக்கான நுழைவாயிலாக அமைந்துள்ளது. அன்றைய காலகட்டத்து எழுத்துக்களைச் சுவைப்பதற்கு எம்மைத் தயார் செய்யும் வகையில் ஆற்றொழுக்கான நடையில், மிகவும் காத்திரமானதாக எழுதப்பட்டுள்ள பதிப்புரை, நூலின் நுழைவாயிலாக மகிழ்வுட்டுகின்றது. புனைவுக்கான அருட்டுணர்வு, ஈழத்து எழுத்து என்பதற்கான அடையாள உருவாக்கம், அதற்குப் பொருத்தமான பாதையின் தெரிவு, காலமுதிர்வுடன் அவற்றின் உருமாற்றம் என, தொகுப்பின் அங்க அடையாளங்கள் பலவற்றைத் தொட்டுச் செல்வது பதிப்புரையின் தரத்தை உயர்த்திவிடுகின்றது.

ஆரம்பகால எழுத்தாளர்கள் சிலரது எழுத்தின் தனித்தன்மைகளை ஓரளவு விரிவாகவே தனித்தனிப் பந்திகளில் எடுத்துக் கூறுவதும் பொருத்தப்பாடுடையதே.

வசந்த் தயாபுரன்

பதிப்புரையிலுள்ள “கால உருக்காட்டியாகத் துலங்கும் தொடக்ககாலச் சிறுகதைகள்,” தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் இணைந்ததான “நம் பகமான ஒரு வாழ்க்கைச் சித்திரத்தை எமக்களிக்கின்றன” எனும் தொடர்கள், அத்தகைய விரிவுக்கான தேவையை வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. அன்றைய காலகட்டப் படைப்புக்கள், தம்மளவில் பரிசோதனை முயற்சிகளாகவும் பிரசுரங்களாகவும் அவற்றுக்கான பரிசோதனைக் கூடங்களாகவும் விளங்கின என்று பதிப்புரை தெளிவாக நிறுவுகின்றது.

தொகுப்புமுறைமை

மிகப்பெரும் ஆவணமாக்கல் முயற்சிக்கு முன்னின்று உழைத்த தொகுப்பாளர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள். தொகுப்பு முறைமை எத்தகையது என்பதைத் தேடியபோது, பதிப்புரையில் இது குறித்த சில தகவல்களைக் காண முடிந்தது. **ஆர்னல்ட் சதாஸ்வம்ய்ஸ்** என்பவரின் சிறுகதைகளை தொகுப்பில் முதலாவதாக வைத்தமைக்கான காரணம் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அடுத்து, தொகுப்பாளரின் இரசனைக்கு ஏற்ற வகையிலேயே இச்சிறுகதைகள் தொகுக்கப் பட்டுள்ளதாகவும் ஒரு பதிவு காணப்படுகின்றது.

மறுமலர்ச்சியில் எழுதிய சிலரது கதைகள் தனியாக நூலுருப்பெறாத நிலையில் அவற்றைப் பதிவுசெய்வதில் இந்நூல் குறிப்பிடத்தக்க பணியொன்றை ஆற்றியுள்ளது என்ற மனநிறைவினை பதிப்பாசிரியர் வெளிப்படுத்துகின்றார். அங்கு சுட்டப்பட்டவர்களுள், **இராஜநாயகன்** அவர்களின் சிறுகதைத்தொகுப்பான **‘சொந்தமண்’** ஏற்கனவே வெளிவந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடப்படவேண்டியது.

தொகுப்பின்போது தாம் எதிர்கொண்ட மட்டுப்பாடுகள் சிலவற்றையும் அவர் கூறுகின்றார். “புனைபெயரில் எழுதிய எழுத்தாளர்களில் சிலரை எவர் என அறிந்து கொள்ள இயலாது போனமை”, “தூர திட்டவசமாக, இத்தொகுப்பில் ஈழத்தின் முன்னோடிகள் சிலர் முதன்முதலாக எழுதிய கதைகளைச் சேர்க்கமுடியவில்லை”, “1950களுக்கு முன் வெளிவந்த தினகரன், வீரகேசரி பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த சிறுகதைகளைப் பெறுவதில் எதிர்கொண்ட சில இடர்ப்பாடுகளால் அவை இத்தொகுப்பில் உள்ளடக்கப்படவில்லை” என்று பலவாறாக

தொகுப்பாளர்களின் மனக்குறை வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. அதேவேளை, வாசகரின் மனதிலே, 1948 மார்ச்சு ஐந்தாம் திகதியிலிருந்து சதந்திரன் பத்திரிகையில் வெளிவர ஆரம்பித்த சிறுகதைகளுக்கூட தொகுப்பில் இடம்பெறவில்லை என்பதும் ஒரு கேள்வியாக எழுகின்றது.

இவற்றுக்கும் அப்பால், தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதைகள் எழுத்தாளரின் எழுத்துலகப் பிரவேச கால ஒழுங்குமுறையிலா அடுக்கப்பட்டுள்ளன என்றும் எழுத்தாளர் ஒருவரின் கிடைக்கப்பெற்ற மொத்தக் கதைகளில் தொகுப்பில் சேர்க்கப்படவேண்டியவற்றின் எண்ணிக்கையும் கதைகளின் தேர்வும் எந்த அடிப்படையில் அமைந்தன என்றும் சிலகேள்விகள் வாசகரிடம் எஞ்சிநிற்கின்றன. தொகுப்பின் பின்னுள்ள கடின உழைப்பு, என்பது நாம் மறக்கக்கூடியதன்று எனினும் இக்கேள்விகளும் எம்முள் எழாமலில்லை.

உள்ளடக்கம்

முத்த எழுத்தாளர் பலர் குறித்த எமது புரிதல், நீண்டகாலமாகவே மேலோட்டமாக சில வாய்ப்பாட்டு ரீதியிலான தரவுகளுடன் அமைதிகாணும் அளவில் நின்றுபோய்விட்டது. அவர்தம் பரிமாணத்தை மேலும் சற்றே விரிவுபடக் காண்பிக்கும் ஒரு முயற்சியில் எழுத்தாளர் பற்றிய சுருக்கக் குறிப்புக்கள் தரப்பட்டுள்ளன. தம்மால் இயன்றமட்டில் அவற்றைச் செவ்வையாக ஆவணப்படுத்திவிட முனையும் வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தாரதும் தொகுப்பாளர்களதும் விருப்பு, தெள்ளெனப் புலப்படுகின்றது. இத்தகைய உந்துதல்களே, இலக்கிய ஏடுகளை **‘கறையான் ஷர்க்காமல்’** மீட்டெடுத்துத் தரும் ஒப்பற்ற பணியை, காலந்தோறும் நிகழ்த்திக் காட்டியுள்ளன.

இந்துசாதன பொன்விழா மலரில் வெளிவந்ததான, தமிழறிஞர், எழுத்தாளர் **ம. வெ. திருநாணசம்பந்தம்** என்பவரின் **‘ஓம், நான் சொல்லுகிறேன்’** ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டுகளின் முன்னர், தமிழ்ப் பாடப்புத்தகத்தில் இடம்பெற்றிருந்ததும், அதனை மாணவராகிய நாம் இரசித்துப் படித்ததும், பசுமையான நினைவுகளாக இருக்கின்றன. அன்று அந்நடை, கடினமானதாகப் படவில்லையே என்ற பொறித்தல், காலஓட்டத்துடனான இன்றைய மொழிநடை மாற்றத்தைத் துல்லியமாக உணர்த்துகின்றது.

உலக இலக்கியங்களின் அறிமுகம் ஏற்படுத்திய அருட்டுணர்வு, ஈழத்துக்கேயுரிய பாதையைக் கட்டமைத்தற்கான உந்துதல் என்பவற்றை பதிப்புரை வழியாக மனதில் வாங்கிக்கொண்டு கதைகளுக்குள் நுழைந்தால், தசாப்தங்களைவென்று இன்றும் பேசப்படும் சிருட்டிப்புக்கள் எம்மை உள்ளீர்த்துக் கொள்கின்றன. எவ்வெவ் விடயங்கள் அன்று தொடங்கி இன்றுவரை கதைக்கருக்களாக நிலைபெற்றுள்ளன? அவை சமூகத்தில் ஏற்படுத்தவிழைந்த அசைவியக்கம் எதுவாக இருக்கலாம்? என்ற வினாக்களுடன் நுழையும் ஒரு வாசகனுக்கான விடையைத் தம்மகத்தே கொண்டவையாக அவை எம்முன் காட்சியளிக்கின்றன. இக்கதைகளின் வழியாக, அன்றைய எழுத்துத் தொடர்பிலான அகல்விக்கப்பட்ட பார்வையும் புரிதலும் எமக்குள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. அதற்கும் மேலாக, அன்றைய வாசகரின் இரசனைப்போக்கின் சுட்டியாகவும் அவை அமைகின்றன.

அன்றைய எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களுடன் கூடவே அவர்களைப் பற்றிய முக்கியமான குறிப்புக்களையும் இணைப்பாகத் தந்திருப்பது, வரவேற்கத்தக்கது. அவர்கள் தமது எழுத்தின் மூலம் கூறவிரும்பியது என்ன, விளைந்தது என்ன என்ற தெளிவு நமக்குப் பிறக்கின்றது. எனினும் குறிப்புக்கள் எழுத்துதல் தொடர்பில் ஒரு குறித்த வரன்முறை பின்பற்றப்பட்டிருப்பின் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, பிறப்பு இறப்பு பற்றிய தரவுகள் சில இடங்களில் தவறவிடப்பட்டுள்ளன. எழுத்தாளர் **வரதர். சீலையூர் செல்வராசன்** ஆகியோர் அமரராகி விட்டனர் என்ற குறிப்புக்கள் காணப்படவில்லை.

அச்சுப்பிழைகள் எண்ணிக்கையில் மிகமிகச் சொற்பமே. ஆயினும், பொருளடக்கத்தில் பதினொன்று என்ற இலக்கம், இரண்டு தடவைகள் அச்சாகியமையால் எழுத்தாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 91 என்று அமையாது, 90 என்று பிரகரமாகிவிட்டது. **வ.அ. இராசரத்தன்** அவர்களது **'இதயதாபம்'** எனும் சிறுகதை, "1.10.2019 ஈழகேசரி"யில் வெளிவந்தது என்ற சிறிய தவறு நேர்ந்துள்ளது. சில எழுத்தாளரது பெயர்கள் மட்டும் **'தரு'**, **'ஸ்ரீமத்'**, என்று முன்னொட்டுகளுடனும், எழுத்தாளர் **சீலவரம்புலியின்** பெயர் **'வல்லியூர்'**

என்றும் பதிவிடப்பட்டுள்ளமை, கண்ணில் பட்டது. இவை ஒருசில உதாரணங்கள். எதிர்காலத்தில் தவிர்க்கப்படவேண்டியவை என மனதில் படுகின்றது.

ந்றையாக

1048 பக்கங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட இத்தொகுப்பு, கவனக்குவிப்புடனான வாசிப்பையும் அதற்கெனப் பல மணித்தியால நேர ஒதுக்கீட்டையும் வேண்டுவது. வாசிப்பினிடையே, பயனுள்ளதும் சுவையானதுமான கருத்துப் பரிமாறல்களுக்கு வழிசமைப்பது. அன்றைய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியப்பட்டத்தில் அமர்ந்திருந்த பெரியோரின் விசாலித்த நோக்கையும் ஈழத்து அடையாளத்துடனான சிறுகதைகளின் உருவாக்கத்திற்கென அவர் சமைத்துத் தந்த பாட்டையையும் வியந்து போற்றுதற்கான மனங்களைக் கட்டமைப்பது. ஈழகேசரிக்காலம், மறுமலர்ச்சிக்காலம், என்ற சொற்றொடர்களின் சாரத்தைப் பிழிந்து தருவது! மட்டக்களப்பில் **'பரத'** ஏடு ஆற்றிய அரும்பணியை அறியத் தருவது.

இக் களஞ்சியம், பரந்த வாசகர் வட்டத்தைச் சென்றடையுமோ மாட்டாதோ என்ற கேள்விகள் ஒருபுறமிருக்க, கனதியான இத்தொகுப்பு, ஈழத்து எழுத்துலகின் அறியப்படாத பக்கங்களை, எமது பார்வைக்கு இட்டுவருகின்றது என்பதும், அதனுடன் கூடவே, எமது வரலாற்றையும் செவ்வனே எழுதிச்செல்கின்றது என்பதும் உண்மை.

பண்பாடு, அறம், பெண்ணுக்கான இலக்கணம் என்பவற்றின் போதனையாக விவரணப் பாணியில் தொடங்கி, நவீன உருவப் பிரக்ஞையை வரித்துக் கொண்டு, மூடநம்பிக்கைகள், சமூக அடக்கு முறைகளுக்கெதிரான குரலாக போராட்டங்களின் பதிவாக எழுச்சிபெற்று, பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தங்களால் உயிர் பெற்று, மென்மையான மனித உணர்வுகளுக்கு உருவம் கொடுத்து, கலைத்துவத்தால் மெருகுபெற்று, இன - மொழிப்பற்று என எழுத்தை வளர்த்தெடுத்த அத்தனை எழுத்தாளர்களையும் ஒருசேரத் தரிசிக்கின்ற அரியதோர் வாய்ப்பினை இக்களஞ்சியம் எமக்கு வழங்குகின்றது.

நினைவில் நிழலாகும் இலக்கியச் செல்வர்கள் தமிழ், சீங்கள இலக்கியப் பாலமமைப்பதல் தீவரம் காட்டிய தேரர்!

தமிழ்மணி, தேசத்தின் கண்

மனா மக்கீன்

இம்மாதத்து இப்பத்தியில் அரைமனத்துடன் இடப்படும் தேரர்கள் மூவரது பெயர்கள் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு நெற்றிச் சுழிப்பைத் தருபவை. கலகொட அத்தஞானசாரதேரர், எல்லாவல மேதானந்ததேரர், அத்துரலியரத்தேரர் ஆகியோர் பொழுதுவிடிந்தால் நித்தம் நித்தம் நிந்தனைகளுடன் நிறைய குப்பை கூளங்களை, தமிழ்பேசும் அப்பாவிச் சமூகத்தினருக்குக் கொட்டுபவர்கள்.

இவர்களைப் பொருட்டுத்தாமல் ஒருபுறம் தள்ளிவிட்டு, சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த அத்தனைகல பிரதேசத்திற்கு (கம்பஹா மாவட்டம்) அபிமானிகளை அழைத்துச்செல்ல ஆவல் நெஞ்சுநிறைய! வாருங்கள்...

ஐாஎலை வழியை ஊடறுத்து மினுவாங்கொடை, உடுகம்பொலையில் கொரஸ்ஸ என்ற தேர் கிராமம், தவறாமல் அங்கேயும் ஒரு பெளத்தவிகாரை, விகாராதிபதியாக பண்டிதமணி **ரத்னவண்ண தேரர்**.

அவர் 70களில் தமிழ் ஆர்வலரானார் என்பது அதிசய நிகழ்வு.

எழுத்தாளர், ஊடகவியலாளர், (தற்சமயம் ஆஸ்திரேலியா) லெ. முருகபூதி, மல்லிகை இலக்கிய இதழின் ஓக்டோபர் 2012 வெளியீட்டில் 'சொல்ல மறந்தகதை' என்று இவரைப்பற்றி நிறைய அறியத் தந்துள்ளார்.

'நான் பிறந்து வளர்ந்த நீர்கொழும்பில் இலக்கியவட்டம் என்ற அமைப்பை, என் இலக்கியப் பிரவேசத்தின் 1972ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்திருந்தேன். இந்த அமைப்புக்குப் பண்டிதர் எம். ரத்னவண்ண தேரரை அறிமுகப்படுத்தியவர் கல்லொழுவை, மினுவாங்கொடை எழுத்தாளர் **எம்.ஏ.எம்.நலாம் - "ஈழத்துநான்"** எனக் கவிஞராக அறியப்படுகிறவர்.

எங்களிடமிருந்து தமிழ் நூல்களையும் இதழ்களையும் பெற்று தமது தமிழ் இலக்கிய அறிவை வளர்த்துக் கொண்ட தேரர், தமது கொரஸ்ஸ கிராமத்திலும், வியாங்கொடை, மினுவாங்கொடை முதலான நகரங்களிலும் தமிழ் வகுப்புகளை அறிமுகம் செய்தார். அதில் பல சிங்கள ஆசிரியர்களும் பெளத்த பிக்குகளும் ஆர்வத்துடன் இணைந்தனர். நான், வெள்ளி, சனி விஹாரையில் தங்கி, அவருடன் சேர்ந்து தமிழ் கற்றுக்கொடுத்து வந்தேன்' என அருமையான வாக்குமூலம் வழங்கியுள்ளார்.

முருகபூதியைப் போலவே மூத்த எழுத்தாளர் **தீருவல்லை கமாவும்**, கடும் தேடலுக்குப்பின் தன் 'பொக்கிச்சத்திலிருந்து மல்லிகை சஞ்சிகையின் 1975ஆகஸ்ட் இதழில் பண்டிதமணி தேரர் அவர்களின் ஒரு மடல் இருக்கக்கண்டு எனக்கு வழங்கி தோன்றாத் துணையானார்! இங்கே அன்னவரது இடுகையிலிருந்து ஒரு சிறுபகுதிமட்டும்!

"நான் தமிழ் கற்கவிரும்பியபோது, இலக்கிய அன்பர்கள் **மு. பவுர், நலாம், முருகபூதி** ஆகியோர் எனக்கு மிகவும் ஒத்துழைப்பு நல்கினர். அதேவேளை, நவீன தமிழ் இலக்கியம் பற்றி நான் தெரிந்துகொள்ள ஆர்வம் காட்டியதை அறிந்த அவர்கள், **மல்லிகை** இலக்கிய இதழை எனக்கு அறிமுகம் செய்தனர்.

"இ.மு.எ.சங்கம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாட்டை நடத்தியபோது எனக்கும் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க மேற்படி சங்கம் வாய்ப்பளித்திருந்தது. அதற்குக் காரணம் மல்லிகைத் தொடர்புகளே"

தேரர் அவர்கள் இம்மாநாட்டிலும், பின்னர் தன் கிராமத்தில் தமிழ் எழுத்தாளர்களை வரவழைத்து நடத்திய கருத்தரங்கிலும் நிகழ்த்திய உரைகள் அன்று தமிழ் பேசும் சமூகத்தினர் மத்தியில் மட்டுமல்லாது சிங்கள இலக்கியவாதிகள் மத்தியிலும் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டவொன்றாகும்.

"ஓர் இனத்தையோ மொழியையோ அடிமைப்படுத்தி வேறு இனமோ மொழியோ சுபிட்சம் பெறமுடியாது. தமிழ் மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்கு ஜனநாயகத் தீர்வு காணப்படல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இலங்கையில் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தமுடியும்.

ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணை ஒரு சிங்கள ஆடவர் திருமணம் முடித்தால் அல்லது ஒரு சிங்களவரை ஒரு தமிழ்ப் பெண் மணமுடித்தால் தேசிய ஒருமைப்பாடு பிறக்காது. பிள்ளைதான் பிறக்கும்". அவர்தம் நீண்ட உரையின் மிகச் சிறுதுளி இது.

நம் மூத்த எழுத்தாளர், தேசத்தின்கண் **டாம்னிச் ஜீவா** யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மல்லிகையை வழங்கிக் கொண்டிருந்த 1976இல், தேரர் அவர்களது நிறுபடத்தை மார்ச் இதழின் முகப்பட்டையில் பிரசுரித்து கௌரவம் வழங்கியதுடன், முருகபூபதியின் நேர்காணலையும் வெளியிட்டு தனது கடமையை சிறப்புறச் செய்தார்.

1977-81,83ஆம் ஆண்டுகளில் அடுத்தடுத்து இனவாதக் கலவரங்கள் இலங்கையை உலுக்கிய பொழுது பெரிதும் துயருற்றுத் துவண்ட தேரர், கல்லொளுவை சிங்களப் பிரதேசத்தில் இப்பொழுதும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற எழுத்தாளர்கள் எம்.ஏ.எம்.நிலாம், மு.பஷீர் முதலியோருடன் அடிக்கடி தொடர்புகொண்டவராய் தமிழ் எழுத்தாளர் குடும்பங்களுக்கு என்னென்ன உதவிகள் புரியலாம் என்பதில் உறக்கம்துறந்த மாமனிதர்.

தமிழ், சிங்கள இலக்கியப் பாலமைப்பதிலும் தீவிரமாக நின்றார். தமிழக எழுத்தாளர் உமாசந்திரனின் (முழுநிலவு) நாவல்! அதனைச் சிங்கள வடிவத்தில் வழங்க முனைந்தார். ஆனால் இடையிடையே இந்தியத் தமிழ்நடைத் தகராறில் மொழிபெயர்ப்பு 'முழிபெயர்ப்பு' பாகிவிடலாகாதென முயற்சியைக் கைவிட்டு **செங்கைஆழியான்**ன் 'வாடைக் காற்று' சிங்கள வசந்தமாக வீச, முழுமையான பிரதி தயாரானது. அதன்பின்னரும் வினை ஏற்பட்டது.

மூலப்பிரதியை ஒருவரிடம் சரிபார்க்கக் கொடுத்ததில், அதைத் திரும்பப் பெறமுடியாத துர்ப்பாக்கியமும் ஏற்பட்டது. இந்த முயற்சி இப்படியாக, மற்றுமொரு துர்ப்பாக்கியம், மூத்த எழுத்தாளர் திக்குவல்லை கமாலின் 'எலிக்கூடு' கவிதைத் தொகுப்பை பெரும்பான்மை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதில் மேற்கொண்ட முயற்சியும் கண்பார்வை இழப்பால் நின்றுபோனது. அவரை இப்பொழுது கொரஸ்ஸ கிராமத்தில் சந்திக்க நினைத்தால் அதுவும் இயலாது. அவரது அஸ்தி கலசம் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கல்லறையைத்தான் தரிசிக்கமுடியும். அஞ்சலி செய்வோம்.

○○○

காவியங்கள் கற்றறிந்தேன்

பல நூறு காதலர்களை

காவியமாய் நமை உணர்ந்தேன்

உன் அளவில்லா காதலிலே.

கடல் கடந்து வந்துவிட்டேன்

உயிரை உன்னிடம் கொடுத்துவிட்டு

உடல் மட்டும் நித்தம் இங்கே

உணர்வின்றி தவிக்குதடி

உன்னுடன் பேசுகையில்

என் முகத்தில் நிஜ சிரிப்பு

உன் அழைப்பு வரும் வரையில்

என் மனதில் தவிதவிப்பு

கேள்

உன்

அருகில்

வருவ்வரை..

கடவுளை வஞ்சிப்பதா

என் கண்களை வஞ்சிப்பதா

விதியினை நோவதா

என் மதியினை நோவதா

கலங்காதே கண்மணியே

நம் காதல் வெற்றிபெறும்...

தேரியமாய் நீ இரு

நம் காதல் வெற்றிபெறும்...

ஆதவ் ரவீ
வதிரி

இந்த தற்காலிக இடைவெளி
நம்மை மேலும் நெருக்கமாக்கும்!

வாசகர் பேசுந்ரார்

சென்ற 242^{ஆம்} ஞானம் சஞ்சிகையில் தமிழ்நேசன் மானா மக்கீன் அவர்கள் மல்லிகை ஜீவாவின் பதிவொன்றைச் சுட்டிக்காட்டினார். வயது, மூப்பு, இயலாமை என அப்பதிவை நினைவு கூர்ந்தார். ஆனால் மானா மக்கீன் அவர்கள் வயதில் முத்தவர். இயலாமை இல்லாதவர். எழுத்துத் துறையில் என்றும் இளையவர். நடமாடும் வாசிகசாலை, மாஷா அல்லாஹ் வளரட்டும் அவர் சேவை. அவர் தமிழுக்கு ஆற்றும் சேவைகளைக் கண்டு வாழ்த்துகிறேன்.

ஜீவா அவர்களின் மல்லிகை அவர் காலத்திலே மறைகின்றது அவரின் இயலாமையைக் காட்டுகிறது. நான் அறிந்தமட்டில் பொதுவுடமைச் சிந்தனையாளரான ஜீவா அவர்கள் பொதுவுடமை பேணும் வாரிசுகளை உருவாக்கவில்லை, இன்றேல் மல்லிகை இன்று மணம் பரப்பி வரலாறு படைத்திருக்கும்.

ஆசிரியர் அவர்களே உங்கள் ஆசிரியர் பக்கத்தில் ஒரு கருத்தைக் கூறியிருந்தீர்கள். அது கூட்டமைப்புக்கு கூறியிருந்தாலும், என் கண்ணோட்டத்தில் சிறுபான்மை இனத்தவர்களுக்குச் சொன்னதாகவே நினைக்கிறேன். ஒரு கட்சியின் உள்ளேயிருந்து அதனை வழிநடத்தத் தெரியாதவர்கள் அடுத்தவரை அழிக்க முயற்சிப்பதோடு, தாம் தாம் காவலர் எனக் கட்சி அமைத்துக் கொண்டு சேறு பூசுகின்றனர். அத்துடன் சிறுபான்மை இனத்தவர்களின் வாக்குகளைச் சிதறடிக்க பெரும்பான்மையினரின் வலையில் சிக்கி தேர்தலில் சிலர் களமிறங்கியுள்ளனர். சிறுபான்மையினம் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டிய காலமிது. சுயேச்சையாகச் சிந்திக்காது சுயேட்சையாகக் களமிறங்கியுள்ளனர். பதவிக்கும், பட்டத்திற்கும் ஆசைப்பட்டுச் சமூகத்தைக் காட்டிக் கொடுக்க வேண்டாம். இம்மாத இதழில் சிறுகதை என்ற பார்வையில் நீண்ட கதைகள் வராமல் தரமான சிறுகதைகளைப் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. சிறுகதை எழுத்தாளர்களுக்கு நன்றி.

●●●

யாணந்றுறை எம். பி. எம். நிஸ்வான்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையான ஞானம் 242 ஜூலை இதழின் அட்டைப்படம் கண்ணுக்கு விருந்தாக, காட்சிக்குப் பொலிவாக, அமைந்தமை கண்கூடு. உள்ளே பக்கங்களைத் திருப்பவிடாது 'என்னையே ரசி' என்னும் வகையில் அழகும் இயற்கையும் சொரிய, பொழிய காட்சி தந்தது என்றால் அது மிகையாகாது. துளிர்விடும் விதை. அதற்கு நீரும் கரங்கள், வளமான மண்தரை, இயற்கை அழகு சொட்டுகிறது என்றால் அதன் யதார்த்தம். இதை வரைந்த விரல்களுக்குத் தங்க மோதிரம் பரிசாக அளித்தாலும் அது போதாது. அத்தனை வசீகரமான காட்சி -ஓவியருக்கு வாழ்த்துக்கள்.உள்ளே - வழமைபோல தாராளமாக விஷயதானம், கலை, இலக்கியம், பெரியோர் வரலாறு கட்டுரை, சிறுகதை எனப் பன்மடங்கு - படிக்க நிறைய உண்டு. ஞானம் தொடர்ந்து வளர, மிளிர், எல்லாம் வல்லவனை வேண்டுகிறேன், வாழ்த்துக்கள்.

●●●

திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு, கொழும்பு.

ஞானம் 242^{ஆவது} இதழில் 'அன்னிய மொழிகளின் அரியணையில் அமர்ந்திருக்கும் சில தமிழ்ச் சொற்கள்' என்னும் தலைப்பில் வாகரைவாணன் எழுதிய ஆக்கம் போற்றுதற்குரியதாகும். ஆதிமனிதன் முதலில் வாய்திறந்து பேசியது தமிழே என்று மொழி சம்பந்தமாக ஆராய்ந்த விஞ்ஞானிகள் நிறுவியுள்ளார்கள்! ஆதி மொழி தமிழ்தான். ஆதிஇனமும் தமிழர்தான் என்பது பாரறிந்த உண்மையே ஆகும்! தமிழிலிருந்து பிறந்த மொழிகளும் இனங்களும் சிலவாகும். தமிழ்ச் சொற்கள் உருமாறிக் கலந்த மொழிகளே பலவாகும்! இவற்றையெல்லாம் ஆதார பூர்வமாக நம்பக்கூடிய வகையில் தொட்டுத் தொட்டுக் காட்டியிருக்கிறார் கட்டுரை ஆசிரியர். எப்படிப் பாராட்டுவதென்றே தெரியவில்லை.... ஓர் எடுத்துக்காட்டு: 'அப்பா' என்னும் தமிழ்ச் சொல் கிரீக் மொழியில் 'பாப்பத்தா' எனவும், லத்தீன் மொழியில் 'ப்பா' எனவும் ஆங்கிலத்தில் 'போப்' (திருத்தந்தை) எனவும் வழங்கும். இப்படியாக காணமல்போன மூடி மறைக்கப்பட்ட அழிக்கப்பட்டுவரும் எம் தமிழர் வரலாற்று உண்மைகளை வெளிக்கொணர அயராது தமிழ்ப்பணி ஆற்றிவரும் வாகரைவாணனுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

●●●

சூசை எட்வீட், திருகோணமலை

ஞானம் 242^{ஆம்} (2020 ஆடி) இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன். மிகவும் நன்றி. ஆக்கங்கள் வழமைபோல நன்றாகவே உள்ளன. இதழின் தரம் பிரமாதம். 12^{ஆம்} பக்கத்திற் காணப்படும் கதை டப்ளின் நடராசாவின் கதையாகும். பெற்றோராலும் உறவினராலும் புறக்கணிக்கப்பட்ட மனவளர்ச்சி குறைந்த நடராசா ஊர் ஊராக அலைந்து திரிகிறான். இத்தகையோரை ஏனைய சாதாரண மாணவர்களுடன் சேர்த்துப் படிப்பிக்க முடியாது என்பது பலரும் அறிந்த உண்மை. எமது அயலகமான தமிழகத்திலாயின் மனவளர்ச்சி குறைந்த பிள்ளைகள் படிப்பதற்கென்று தனியார் விசேட பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. அத்தகையோர் விசேட முறைகளைப் பாவித்துக் கல்வி கற்பிக்கப்படுகிறார்கள். பின்னர் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் சிறு சிறு வேலைகள் செய்வதற்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறார்கள். இலங்கையின் வடகிழக்கில் இத்தகைய விசேட கல்விக்கான தமிழ் மொழிப் பாடசாலைகளோ தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களோ இல்லை. மன வளர்ச்சி குறைந்தவர்களுக்குப் பைத்தியம் என்று பெயர் சூட்டுவது எமது மக்களின் வழக்கமாக இருக்கின்றது. ஆனால் பைத்தியம் என்பது வேறு மன வளர்ச்சிக் குறைவு என்பது வேறு என்பதைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்வது அவசியமாகும். மனிதாபிமானம் என்ற கதையின்படி ஊர் ஊராக அநாதையாக அலைந்து திரிந்த நடராசாவை யாரோ ஒரு மனிதாபிமானி கூட்டிச் சென்று உணவு கொடுத்துக் காப்பாற்றி அவனது திறமையின் அளவை அறிந்து அதற்கேற்ற வேலை கொடுத்து நாலு காச உழைக்கப்பண்ணி நல்ல உடைகளை அணியப் பழக்கி ஒரு பெண்ணையும் திருமணம் செய்து கொடுத்து நடராசாவுக்கு மறுவாழ்வு கொடுத்தமை போற்றத்தக்க ஒரு விடயமாகும். கதைசொல்லியான கவிஞர் செ.குணரத்தினம் பாராட்டுக்குரியவர்.

கா. தவயாலன், பருத்தித்துறை

அவர் வருவார்
ஆசனம் கீடைக்கும் வரை
அண்ணன் தம்பி என்று
ஆயிரம் உறவு சொல்ல
ஆரத்தமுல் எம்மை
ஆனந்தப்படுத்திச் செல்வார்

பொன்னாடை போர்த்திப்
பூமாலைகள் பலசூடி
புன்முறுவல் பூத்துநன்று
புகைப்படமும் தானெடுத்து
வீட்டுச் சுவரல் மாட்டிவைத்து
பார்த்துப் பெருமைப்
பட்டுக் கொள்வோம்

தேர்தலும் முடிந்துவரும்
தெர்வாகிப் போய்விடுவார்
உறுதமொழி கூறுகையில்
வாக்குறுத் மறந்துவரும்
தெருப்பக்கம் வரமாட்டார்

கமலன் சீவநாதன்
மட்டக்களப்பு

மீள் சுழற்சி

தேடிச்சென்று நாடுகையல்
கடிகார முள் பார்ப்பார்

கடுகளவும் நேரம்லலை
கவனிப்பேன் என்றுரைப்பார்
மறு தேர்தல் வரும்வரைக்கும்
மனுவெழுதக் கை சோரும்

மறு தேர்தல் வந்துவரும்
மறுபடியும் சீலர் வருவார்
வாக்குறுத் பல வழங்க
வாக்கு வேட்டை செய்துவார்
தெர்வாகிப் போய்விடுவார்
தேடிநாடி நாமலைவோம்
இன்னும் இன்னும் தேர்தல் வரும்

